

Πανεπιστήμιο Μακεδονίας

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στα Πληροφοριακά
Συστήματα

**ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΣΤΙΣ ΗΠΑ, ΣΤΗΝ Ε.Ε. ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

από τους:

Φώτη Διαμαντόπουλο (fdiam@uom.gr)

Σταύρο Λιάπη (sliapis@uom.gr)

Μαρία Μύαρη (myari@uom.gr)

Εργασία που υποβάλλεται προς εκπλήρωση των
απαιτήσεων του μαθήματος:

**ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ**

Διδάσκοντες Μαθήματος:

Καθηγ. Α. Πομπόρτσης (ΑΠΘ)

Επικ. Καθηγ. Α. Οικονομίδης (Πανep. Μακεδονίας)

2003

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ	4
1.1. Εισαγωγή.....	4
1.2. Καθολική Υπηρεσία	5
1.2.1 Γενικά	5
1.2.2 Ο καθορισμός της καθολικής υπηρεσίας.....	5
1.2.3 Οι αρχές της καθολικής υπηρεσίας.....	6
1.2.4 Υπηρεσίες της Καθολικής Πρόσβασης.....	6
1.2.5 Χρηματοδότηση	7
1.2.6 Πρόγραμματα καθολικών υπηρεσιών	7
1.2.7 Παροχές επιλέξιμοι για μηχανισμούς υποστήριξης καθολικής πρόσβασης και συνεισφορά.....	9
1.2.8 Διαχείριση των μηχανισμών υποστήριξης	12
1.2.9 Πρόοδος της Καθολικής Πρόσβασης.....	12
1.3 Διαχείριση Φάσματος στις ΗΠΑ.....	14
1.3.1 Εισαγωγή	14
1.3.2 Πρότυπα Δημοπρασιών	16
1.3.3 Συμπεράσματα.....	17
1.4 Ονόματα Διαδικτύου	18
1.4.1 Εισαγωγή	18
1.4.2 Η νέα δομή του οργανισμού διαχείρισης	19
1.4.3 Συσχετισμός με τις Εθνικές Κυβερνήσεις και άλλους Οργανισμούς.....	20
1.4.4 Εκπροσώπηση κυβερνήσεων από τη GAC	20
1.4.5 Πώς προστατεύεται η πνευματική ιδιοκτησία;	22
Πηγές.....	23
2. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ.....	25
2.1 Εισαγωγή.....	25
2.2. Τηλεπικοινωνίες.....	27
2.2.1 Εισαγωγή	27
2.2.2 Γενικό Κανονιστικό πλαίσιο.....	27
2.2.3 Χορήγηση Αδειών.....	29
2.2.4 Πολιτική ραδιοφάσματος.....	32
2.2.5 Αριθμοδότηση	34
2.2.6 Καθολική Υπηρεσία (Universal Service).....	35
2.2.7 Προστασία προσωπικών δεδομένων	36
2.2.8 Υποχρεωτικές και Συνιστώμενες Υπηρεσίες στην Ε.Ε.	39
2.3 Διαδίκτυο (Internet)	43
2.3.1 Οργάνωση και διαχείριση του Διαδικτυου.....	43
2.3.2 Ο Τομέας “.eu”.....	45
2.3.3 Η πρωτοβουλία για την ηλεκτρονική Ευρώπη (eEurope)	47
Πηγές.....	51
3. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	53
3.1 Εισαγωγή.....	53
3.2 Ευρυζωνική Πρόσβαση	55
3.2.1 Κανονιστικό πλαίσιο και Ανταγωνισμός	57
3.2.2 Το κράτος ως πελάτης δικτυακών προϊόντων και υπηρεσιών	59
3.2.3 Άμεσες παρεμβάσεις.....	60
3.3 Καθολική Υπηρεσία	62
3.4 Αδειοδότηση Τηλεπικοινωνιακών Φορέων Σταθερών και Κινητών Επικοινωνιών	65

3.5 Διαχείριση του Φάσματος Ραδιοσυχνοτήτων	67
3.6 Ονοματοδοσία στο Διαδίκτυο	69
3.7 Συμπεράσματα	70
Πηγές.....	71
Ορολογία	72
Παραρτήματα	73
1. USA Frequency Allocations	73
2. Έντυπο Αίτησης Χορήγησης Ειδικής Άδειας	73
3. Δήλωση καταχώρησης για άσκηση τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων υπό καθεστώς γενικής άδειας.....	73

1. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

1.1. Εισαγωγή

Ο νόμος του 1996 προβλέπει ένα δίκτυο διασυνδεδεμένων δικτύων που αποτελούνται από συμπληρωματικά συστατικά και παρέχουν γενικά τόσο ανταγωνισμό όσο και αλληλοσυμπληρώμενες υπηρεσίες. Ο νόμος χρησιμοποιεί και δομικά και συμπεριφοριστικά όργανα για να ολοκληρώσει τους στόχους του και προσπαθεί να μειώσει τα ρυθμιστικά εμπόδια για την είσοδο στην αγορά και τον ανταγωνισμό. Καταστεί παράνομα τα τεχνητά εμπόδια στην είσοδο των τοπικών τηλεπικοινωνιακών αγορών, στην προσπάθειά του να επιτύχει το μέγιστο δυνατό ανταγωνισμό. Επιπλέον, εξουσιοδοτεί τη διασύνδεση των δικτύων τηλεπικοινωνιών, το διαίρεση των παρεχόμενων υπηρεσιών (unbundling) , τη ισότιμη μεταχείριση, και την βασισμένη στο κόστος τιμολόγηση των μισθωμένων μερών του δικτύου, έτσι ώστε οι ανταγωνιστές να μπορούν να εισαχθούν εύκολα και να ανταγωνιστούν σε κάθε τηλεπικοινωνιακό στοιχείο καθώς επίσης και σε κάθε υπηρεσία.

Ο νόμος του 1996 επιβάλλει όρους για να εξασφαλίσει ότι η de facto μονοπωλιακή δύναμη δεν μεταφέρεται στις κάθετα σχετιζόμενες (συμπληρωματικές) αγορές. Κατά συνέπεια, ο νόμος απαιτεί να καθιερώνεται ο ανταγωνισμός στις τοπικές αγορές προτού να εισέλθουν επιβεβλημένοι τοπικοί παροχείς συνδιαλέξεων στις αγορές για τις υπεραστικές υπηρεσίες.

Οι νόμος διατηρεί επιχορηγίες σε τοπικές υπηρεσίες για να επιτύχει τη "καθολική υπηρεσία" (Universal Access), δηλαδή τη παροχή της βασικής τοπικής υπηρεσίας στον ευρύτερο δυνατό αριθμό πολιτών. Εντούτοις, ο νόμος απαιτεί να είναι διαφανής η επιδότηση και ότι τα ποσά των επιχορηγήσεων συλλέγονται κατά τρόπο ανταγωνιστικά ουδέτερο. Κατά συνέπεια, ο νόμος ανοίγει το δρόμο στην απομάκρυνση της επιδότησης της καθολικής υπηρεσίας μέσω της παραδοσιακής μεθόδου υψηλών δαπανών πρόσβασης.

Με λίγα λόγια ο στόχος είναι να μπορεί ο καθένας να εισέλθει σε οποιαδήποτε επαγγελματική τηλεπικοινωνιακή δραστηριότητα, και κάθε τέτοια δραστηριότητα να μπορεί να ανταγωνιστεί οποιαδήποτε άλλη στην αγορά.

1.2. Καθολική Υπηρεσία

1.2.1 Γενικά

Ο πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Επιτροπής Επικοινωνιών (FCC) Reed Hundt προσδιόρισε την καθολική υπηρεσία (Universal Service) ως έναν από τους τρεις κύριους στόχους του νόμου τηλεπικοινωνιών του 1996 ο οποίος την ορίζει ως:

Η καθολική υπηρεσία είναι ένα "εξελισσόμενο" επίπεδο τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που η FCC καθορίζει ότι είναι ουσιαστικές, έχει γίνει εγγραφή σ' αυτές από την πλειοψηφία των πελατών, επεκτείνονται στα δημόσια δίκτυα από τους φορείς και είναι σύμφωνες ως προς την διευκόλυνση, τις αναγκαιότητες και το συμφέρον του δημοσίου. Οι πολιτείες μπορούν να κάνουν προσθήκες στον ορισμό, υπό τον όρο ότι υιοθετούν επίσης συγκεκριμένους, προβλέψιμους και ικανοποιητικούς μηχανισμούς υποστήριξης.

Η αρχή όμως του "Universal service" έχει πρόβλημα στον τρόπο ερμηνείας της. Τι πάει να πει ακριβώς; Σημαίνει ότι πρέπει να έχουν όλοι σε χαμηλό κόστος μια τηλεφωνική γραμμή; Σημαίνει όπως υποστηρίζουν άλλοι και φθηνή πρόσβαση στο Internet; Σημαίνει επιδότηση στα κατώτερα στρώματα για την αγορά φορητών υπολογιστών; Σημαίνει ότι η επονομαζόμενη "Λεωφόρος των Πληροφοριών" (το δίκτυο οπτικών ινών) θα πρέπει να φτάνει σε κάθε σπίτι όπως θέλουν διάφορες οργανώσεις πολιτών;

1.2.2 Ο καθορισμός της καθολικής υπηρεσίας

Οι αμερικανοί από καιρό έχουν συμφωνήσει ότι ορισμένα μέσα επικοινωνιών είναι τόσο θεμελιώδη που η παροχή τους δεν πρέπει να αφεθεί αποκλειστικά στις ιδιοτροπίες της αγοράς. Η πρόσβαση στα εργαλεία ενημέρωσης και επικοινωνιών διαμορφώνει όλο και περισσότερο τη δυνατότητά της διαχείρισης της πολύπλοκης ζωής, της συμμετοχής στις πολιτικές υποθέσεις, την απόκτηση των δεξιοτήτων που απαιτούνται για την οικονομική επιτυχία, και την συμμετοχή στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή.

Στις 7 Μαΐου 1997 η ομοσπονδιακή Επιτροπή ανακοινώσεων (FCC) θέσπισε τους νέους κανόνες για να εφαρμόσει το νόμο τηλεπικοινωνιών του 1996 και για να εγγυηθεί προσιτές τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, διαθέσιμες σε όλο το έθνος. Αυτοί οι κανόνες "καθολικών υπηρεσιών" θα μειώσουν τα βασικά τηλεφωνικά τέλη στις επαρχιακές περιοχές όπου η παροχή της υπηρεσίας είναι ακριβότερη, θα μειώσουν τα τέλη για τους χαμηλού εισοδήματος καταναλωτές οι περισσότεροι των οποίων διατρέχουν το κίνδυνο να αποκοπούν από αυτό το κρίσιμο δίκτυο, θα παρέχουν την ισότητα ποσοστού για τις αστικές και επαρχιακές συνδέσεις τηλεϊατρικής υψηλού-εύρους ζώνης, και θα παρέχουν σημαντικές εκπτώσεις σε σχολεία και βιβλιοθήκες για να τις βοηθήσουν να συνδεθούν και να παραμείνουν συνδεδεμένες με τα βασικά και προηγμένα δίκτυα όπως το Internet.

1.2.3 Οι αρχές της καθολικής υπηρεσίας

Η συντήρηση και η πρόοδος της καθολικής υπηρεσίας βασίζεται σε επτά γενικές αρχές, έξι που περιγράφονται στο νόμο του 1996 και μια που συστήνεται από το κοινό συμβούλιο. Το κοινό συμβούλιο επίσης πρότεινε να είναι η πολιτική καθολικών υπηρεσιών "μια δίκαιη και λογική εξισορρόπηση" όλων των αρχών που απαριθμούνται κατωτέρω.

Ποιότητα και χρέωση. Οι ποιοτικές υπηρεσίες πρέπει να είναι διαθέσιμες σε προσιτά τέλη.

Πρόσβαση στις προηγμένες υπηρεσίες. Η πρόσβαση στις προηγμένες τηλεπικοινωνίες και τις υπηρεσίες πληροφοριών πρέπει να παρασχεθεί σε όλες τις περιοχές του έθνους.

Πρόσβαση σε επαρχιακές και υψηλού κόστους περιοχές. Οι καταναλωτές σε κάθε περιοχή -- συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών χαμηλού εισοδήματος και εκείνων στις επαρχιακές περιοχές -- πρέπει να έχουν πρόσβαση στις τηλεπικοινωνίες και τις υπηρεσίες πληροφοριών με δαπάνες συγκρίσιμες με τη χρέωση στις αστικές περιοχές.

Δίκαιες και αμερόληπτες συνεισφορές από τους προμηθευτές στη συντήρηση και την πρόοδο της καθολικής υπηρεσίας. Όλοι οι παροχείς τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών πρέπει να συνεισφέρουν στην καθολική υπηρεσία.

Συγκεκριμένοι και προβλέψιμοι μηχανισμοί υποστήριξης. Πρέπει να υπάρξουν συγκεκριμένοι, προβλέψιμοι, και ικανοποιητικοί ομοσπονδιακοί και κρατικοί μηχανισμοί για να συντηρήσουν και να προωθήσουν την καθολική υπηρεσία.

Πρόσβαση στις προηγμένες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες για τα σχολεία, τις εγκαταστάσεις υγειονομικής περίθαλψης, και τις βιβλιοθήκες. Η στοιχειώδεις και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και οι τάξεις της, οι προμηθευτές υγειονομικής περίθαλψης, και οι βιβλιοθήκες πρέπει να έχουν πρόσβαση στις προηγμένες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες.

Εκτός από τις ανωτέρω αρχές, η FCC έχει υιοθετήσει την πρόσθετη αρχή "ανταγωνιστική ουδετερότητα" όπως συστήνεται από τον κοινό συμβούλιο: "Οι μηχανισμοί και οι κανόνες υποστήριξης καθολικών υπηρεσιών πρέπει να είναι ανταγωνιστικά ουδέτεροι. Ανταγωνιστική ουδετερότητα σημαίνει ότι οι μηχανισμοί υποστήριξης καθολικών υπηρεσιών δεν αποφασίζουν άδικα υπέρ ή εις βάρος ενός προμηθευτή σε σχέση με άλλους και ούτε ευνοούν ή αποδοκιμάζουν μια τεχνολογία ως προς τις άλλες.

1.2.4 Υπηρεσίες της Καθολικής Πρόσβασης

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η FCC υπέδειξε τις ακόλουθες υπηρεσίες ως εκείνες που θα ελάμβαναν τους μηχανισμούς υποστήριξης καθολικών υπηρεσιών στις επαρχιακές, απομακρυσμένες, και περιοχές υψηλής δαπάνης:

- Πρόσβαση στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο με τη δυνατότητα να γίνουν και να παραληφθούν οι κλήσεις.

- Σηματοδότηση τόνου αφής (touch-tone dialing).
- Single-party υπηρεσία.
- Πρόσβαση στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένου του 911.
- Πρόσβαση στις υπηρεσίες χειριστών.
- Πρόσβαση στις υπεραστικές υπηρεσίες.
- Πρόσβαση στη βοήθεια καταλόγου.
- Πρόσβαση στα προγράμματα «Σανίδα Σωτηρίας» (Lifeline) και «Συνδεθείτε» (Link-Up) για τους χαμηλού εισοδήματος καταναλωτές.
- Σύνδεση στο Διαδίκτυο

1.2.5 Χρηματοδότηση

Αν και πολλές μέθοδοι είναι διαθέσιμες για να εφαρμόσουν την καθολική υπηρεσία, δύο γενικές μέθοδοι χρησιμοποιούνται. Ο πρώτος είναι να τιμολογηθεί η υπηρεσία κάτω από κάποιο κόστος, φέρνοντας κατά συνέπεια τον οριακό συνδρομητή προς το δίκτυο. Αυτό ορίζεται ως επιχορήγηση υπηρεσιών. Η δεύτερη μέθοδος θα ήταν η χορηγία καταναλωτικών κεφαλαίων για να αγοράσει το κοινό τηλεφωνικές συνδέσεις, κάτι ανάλογο με τα δελτία τροφίμων. Αυτό ορίζεται ως στοχευόμενη επιχορήγηση. Η σημαντικότερη διάκριση μεταξύ αυτών είναι ποιος λαμβάνει τις επιχορηγήσεις. Στην πρώτη περίπτωση, είναι η τηλεφωνική επιχείρηση. Οι καταναλωτές ωφελούνται μόνο έμμεσα. Στο δεύτερο, ωφελούνται άμεσα οι καταναλωτές. Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν εφαρμόσει και τις δύο μεθόδους.

1.2.6 Πρόγραμματα καθολικών υπηρεσιών

1.2.6.1 Απομονωμένες, επαρχιακές περιοχές και περιοχές υψηλού κόστους.

Η FCC υιοθέτησε την μέθοδο πρόβλεψης οικονομικών δαπανών για να υπολογίσει το κόστος της παροχής καθολικής υπηρεσίας στις περιοχές υψηλού κόστους, έχοντας κατανοήσει ότι αυτή η μέθοδος απεικονίζει καλύτερα το κόστος παροχής τοπικής υπηρεσίας τηλεφωνίας σε μια ανταγωνιστική αγορά. Αυτές οι δαπάνες επίσης προσεγγίζουν περισσότερο τις δαπάνες που ένας αποδοτικός παροχέας θα ανελάμβανε στην αγορά. Προγραμματίστηκε λοιπόν η έναρξη μιας ενέργειας για την εφαρμογή αυτής της μεθόδου στους μη-αγροτικούς παροχείς. Κάθε πολιτεία μπορεί να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο δαπανών της FCC ή μπορεί να αναπτύξει τη δική του μεθοδό, βασισμένη στα καθιερωμένα κριτήρια από την FCC.

Το ποσό της επιχορήγησης είναι η διαφορά μεταξύ του προβλεπόμενου οικονομικού κόστους και μιας κατάλληλης αξιολόγησης του εισοδήματος. Ο ομοσπονδιακός μηχανισμός υποστηρίζει μέχρι 25% εκείνης της διαφοράς.

Η διαταγή έδειξε ότι υπάρχουν πιθανά πλεονεκτήματα με το να καθορίζονται επίπεδα υποστήριξης υπηρεσιών για τις επαρχιακές, απομονωμένες και περιοχές υψηλού κόστους, χρησιμοποιώντας μηχανισμούς ανταγωνιστικής προσφοράς. Επομένως, τέτοιες διαδικασίες θα συνεχίσουν να αναθεωρούνται για να καθορίσουν εάν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να καθιερώσουν την υποστήριξη με τη βοήθεια των βασισμένων στην αγορά μηχανισμών.

1.2.6.2 Οι καταναλωτές χαμηλού εισοδήματος

Το διάταγμα της FCC ορίζει ότι τα παλαιότερα υλοποιημένα προγράμματα, αποκαλούμενα «σανίδα σωτηρίας» (Lifeline) και «συνδεθείτε» (Link-up) πρέπει να αναθεωρηθούν με σκοπό την επίτευξη τριών στόχων: (I) να επεκταθεί το πρόγραμμα σανίδων σωτηρίας για να κατασταθεί διαθέσιμο σε όλες τις πολιτείες και περιοχές και για να αυξηθεί το ποσό ομοσπονδιακής οικονομικής ενίσχυσης για αυτό το πρόγραμμα (II) να καταστεί φανερό ότι αυτές οι υποστηρίξεις είναι ανταγωνιστικά και τεχνολογικά ουδέτερες, και επιτρέπουν σε όλους τους επιλέξιμους παροχείς τηλεπικοινωνιών να λάβουν την υποστήριξη προκειμένου να προσφέρουν τις υπηρεσίες «σανίδα σωτηρίας» και το «συνδεθείτε» και (III) την παροχή πρόσβασης σε ορισμένες υπηρεσίες σε χαμηλού εισοδήματος καταναλωτές.

Η «σανίδα σωτηρίας» και το «συνδεθείτε» επιτρέπουν να μειωθούν τη μηνιαία χρέωση και τη δαπάνη σύνδεσης, αντίστοιχα, για να τους χρήστες. Επιπλέον, το πρόγραμμα σανίδων σωτηρίας πρέπει να περιλάβει το φράξιμο και τον περιορισμό διαφόρων χρεώσεων εάν ο παροχέας επιθυμεί να είναι επιλέξιμος για την υποστήριξη καθολικών υπηρεσιών.

Αποφασίστηκε ότι μια ομοσπονδιακή συμβολή \$3.50 θα συνεχίζονταν, και θα καθιερωνόταν πρόσθετη συμβολή \$1.75, με τη δυνατότητα άλλου ενός \$1.00 για κάθε \$2.00 που συμβάλλονταν από το κράτος, μέχρι ένα μέγιστο ποσό \$1.75. Το πρόγραμμα σανίδων σωτηρίας θα μπορούσε να σημάνει ότι ένας καταναλωτής χαμηλού εισοδήματος θα λάμβανε την ομοσπονδιακή υποστήριξη που ερμηνεύεται ως \$7 μείωση, συν \$3.50 υποστήριξη από κράτους, για συνολικά \$10.50 το μήνα. Η ομοσπονδιακή συμβολή για το πρόγραμμα συνδεθείτε μειώνει τη δαπάνη σύνδεσης μέχρι κατά 50%.

1.2.6.3 Σχολεία και Βιβλιοθήκες

Τα επιλέξιμα σχολεία και βιβλιοθήκες μπορούν να λάβουν εκπτώσεις σε όλες τις διαθέσιμες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, τις εσωτερικές συνδέσεις μεταξύ των τάξεων, και την πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Υπάρχουν περαιτέρω εκπτώσεις για τα σχολεία και τις βιβλιοθήκες στις

οικονομικά μειονεκτούσες περιστάσεις και για εκείνους που βρίσκονται στις υψηλές περιοχές δαπανών για να εξασφαλίσουν ότι έχουν προσιτή πρόσβαση στις υποστηριγμένες υπηρεσίες.

Οι εκπτώσεις κυμαίνονται από 20% έως 90% για τα πιο μειονεκτούντα ιδρύματα, σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα

Πίνακας εκπτώσεων για Σχολεία και Βιβλιοθήκες	Επίπεδο έκπτωσης	
	Αστική έκπτωση	Επαρχιακή έκπτωση
<1	20	25
1-19	40	50
20-34	50	60
35-49	60	70
50-74	80	80
75-100	90	90

Η FCC θεμελίωσε στο Διάταγμα για την καθολική υπηρεσία ότι θα διέθετε \$2.25 δις σε ετήσια βάση για την υποστήριξη σχολείων κ βιβλιοθηκών.

1.2.6.4 Υποστήριξη για κέντρα υγείας

Με διάταγμα η επιτροπή συμπεραίνει πως οποιοσδήποτε παροχέας, δημόσιος ή μη κερδοσκοπικός, που βρίσκεται σε επαρχιακή περιοχή, περιλαμβάνεται στο Νόμο Τηλεπικοινωνιών 1996 σαν οντότητα επιλέξιμη για υποστήριξη καθολικής υπηρεσίας. \$4 εκ. δολάρια το χρόνο διατίθενται για το σκοπό αυτό.

Το Κοινό Συμβούλιο δήλωσε πως περίπου 9.600 νοσοκομεία στις ΗΠΑ σε επαρχιακές περιοχές είναι επιλέξιμες για υποστήριξη.

1.2.7 Παροχείς επιλέξιμοι για μηχανισμούς υποστήριξης καθολικής πρόσβασης και συνεισφορά

Η FCC με το διάταγμα της υιοθέτησε τα κριτήρια του ν. 1996 σαν κανόνες για το καθορισμό των επιλέξιμων παροχέων. Αυτό σημαίνει πώς ο παροχέας πρέπει Ι) Να προσφέρει όλες τις υπηρεσίες που περιλαμβάνει η καθολική πρόσβαση (με την έννοια πως μπορεί να τις παρέχει είτε μέσω εξ' ολοκλήρου δικές της εγκαταστάσεις είτε συνδυάζοντας τις δίκες της με κάποιου

άλλου παροχέα, υπενοικιάζοντας τις II) να γνωστοποιεί στα ΜΜΕ την διάθεση των υπηρεσιών και των μειωμένων χρεώσεων.

Η επιτροπή άφησε στις πολιτείες την κύρια ευθύνη για το διακανονισμό των περιοχών των υπηρεσιών από μη επαρχιακούς παροχείς.

Επίσης αποφάσισε πως όλοι οι παροχείς διαπολιτειακών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών («εξουσιοδοτημένοι συνεισφορείς») και ορισμένοι παροχείς άλλων διαπολιτειακών υπηρεσιών θα πρέπει να συνεισφέρουν (όπως ορίζει το κοινό συμφέρον) στους μηχανισμούς καθολικής υπηρεσίας. Υπάρχει μια έντονη και πολύπλοκη διαμάχη για το ποιος θα πρέπει να συνεισφέρει.

Ένας «εξουσιοδοτημένος συνεισφορέας» πρέπει

- Να είναι παροχέας διαπολιτειακών τηλεπικοινωνιών
- Να προσφέρει διαπολιτειακές τηλεπικοινωνίες με μία προκαθορισμένη χρέωση
- Να προσφέρει διαπολιτειακές τηλεπικοινωνίες απευθείας στο κοινό (ή σε ένα τύπο χρήστη ο οποίος τις διαθέτει στο κοινό αποδοτικά)

Παραδείγματα διαπολιτειακών υπηρεσιών δίνονται στον παρακάτω πίνακα

Διαπολιτειακές υπηρεσίες	
Κυψελοειδούς τηλεφωνίας	Δωρεάν Υπηρεσίες
PCS	Υπηρεσίες καταλόγου
Ραδιοσύρματης Επικοινωνίας (CB)	MTS
Καρτοτηλεφωνικές υπηρεσίες	Telex
Υπηρεσίες μεταγωγής διαπολιτειακών κλήσεων	Τηλεγραφία
Υπηρεσίες Video	Δορυφορικές Υπηρεσίες
Υπηρεσίες ευρείας τηλεφωνίας (Wide area telephone services WATS)	Υπηρεσίας μεταπώλησης

Όσον αφορά το πρόγραμμα για τα σχολεία και τις βιβλιοθήκες, σύμφωνα με την πρόθεση του κογκρέσου, η FCC κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οποιοσδήποτε παροχέας τηλεπικοινωνιών, ακόμα κι αν δεν ήταν συμπεριλαμβανόμενος ως "επιλέξιμος παροχέας τηλεπικοινωνιών", θα ήταν επιλέξιμος για την υποστήριξη για τις υπηρεσίες στα σχολεία και τις βιβλιοθήκες.

Στο διάταγμα καθολικών υπηρεσιών, υπάρχουν τρεις πτυχές για να ληφθούν υπόψη στον καθορισμό της λειτουργίας του ομοσπονδιακού μηχανισμού αποκατάστασης καθολικών υπηρεσιών

Καθορισμός του συνολικού ποσού υποστήριξης που απαιτείται για την εκπλήρωση της ομοσπονδιακής υποχρέωσης που επιβάλλεται από το νόμο

Καθιέρωση του αν η συμβολή παροχών για την υποστήριξη καθολικών υπηρεσιών πρέπει να υπολογιστεί βάσει του διαπολιτειακού εισοδήματος μόνο, ή βάσει διαπολιτειακού και εσοπολιτειακού εισοδήματος. Η FCC υιοθέτησε τη σύσταση του Κοινού Συμβουλίου ότι στα προγράμματα για τα σχολεία, βιβλιοθήκες και κέντρα υγειονομικής περίθαλψης, το εισόδημα θα λαμβάνονταν υπόψη και διαπολιτειακά και εσοπολιτειακά. Επιπλέον, δεδομένου ότι η Επιτροπή το έκρινε πρόωρο να συστήσει το ίδιο κριτήριο για τα προγράμματα υψηλών κόστους και χαμηλού εισοδήματος, η FCC αποφάσισε να συνεχίσει τις συνεισφορές παροχών σε εκείνες τις περιπτώσεις βάσει του διαπολιτειακού εισοδήματος, συνεχίζοντας να μελετά ποιος μηχανισμός θα ήταν καλύτερος.

Καθιέρωση για το εάν οι παροχές μπορούν να ανακτήσουν τις συνεισφορές τους μέσω των ποσοστών διαπολιτειακών υπηρεσιών ή μέσω ενός συνδυασμού ποσοστών διαπολιτειακών και εσοπολιτειακών υπηρεσιών. Η FCC αποφάσισε ότι, εν προκειμένω, θα κρατούσε την παραδοσιακή μέθοδο -- συνεχίζοντας να ερευνά άλλες εκδοχές -- που επιτρέπει στους παροχείς να ανακτήσουν τη συμβολή τους μόνο μέσω των εσοπολιτειακών ποσοστών, υπό τον όρο ότι η μέθοδος, μεταξύ άλλων, θα αυξήσει την οικονομική δυνατότητα για τις βασικές υπηρεσίες.

Η Επιτροπή έδωσε αρκετή προσοχή στο γεγονός πως υπάρχουν τρεις τρόποι να υπολογίζεται η βάση της συνεισφοράς . (α) ακαθάριστο εισόδημα, (β) ακαθάριστο εισόδημα χωρίς τις πληρωμές προς άλλους παροχείς (γ) χρέωση ανά γραμμή ή με το χρόνο.

Έτσι συμφώνησε με το κοινό Συμβούλιο πως η συνεισφορά πρέπει να υπολογίζεται με τέτοιο τρόπο ώστε να αποφεύγονται προβλήματα διπλών πληρωμών, να είναι ανταγωνιστικά ουδέτερος, να διαχειρίζεται εύκολα και να υπολογίζεται βάσει τα έσοδα του τελικού χρήστη.

Επίσης συμπέρανε πως η μακροπρόθεσμη υποστήριξη θα έπρεπε να αφαιρεθεί από τις χρεώσεις του παροχέα. Αυτή η αλλαγή συμπεριλαμβάνεται στη μεταρρύθμιση αμοιβής πρόσβασης. Η Επιτροπή έχει υπόψη της την εντολή του Νόμου 1996 ότι η υποστήριξη στη καθολική πρόσβαση είναι συγκεκριμένη και πρέπει να δίνεται δίκαια αποζημίωση για όλους τους διαπολιτειακούς παροχείς. Έτσι ανακοινώθηκε πως θα λαμβάνονταν μέτρα για τη μεταρρύθμιση των υπάρχοντων μηχανισμών για την αποζημίωση για τη δαπάνης του συνδρομητή – της χρέωσης της γραμμής του χρήστη, το υπόλειμμα της χρέωσης της γραμμής του παροχέα., το οποίο περιλαμβάνει τις πληρωμές μακροπρόθεσμης υποστήριξης—για να τους κάνει συμβατούς με το σκοπό της καθολικής υπηρεσίας και την ανάπτυξη της ανταγωνιστικής αγοράς.

1.2.8 Διαχείριση των μηχανισμών υποστήριξης

Το κριτήριο της Επιτροπής, που ανακοινώθηκε πριν να εκδώσει το διάταγμα, ήταν πως για να εξασφαλιστεί δίκαια συνεπής και αποδοτική διαχείριση, ήταν απαραίτητο να υπάρξει μία μη κυβερνητική διαχειριστική οντότητα η οποία θα απαιτούνταν να λειτουργεί με ένα αποτελεσματικό, δίκαιο και ανταγωνιστικά ουδέτερο τρόπο.

Η Εθνική Διαπραγματευτική Ένωση Παροχών (National Exchange Carrier Association - NECA) διορίστηκε προσωρινά στη διαχείριση. Επειδή ήταν πολύ σημαντικό να εφαρμοστούν οι μηχανισμοί, η συμβουλευτική ομοσπονδιακή επιτροπή έπρεπε να προτείνει ένα ουδέτερο τρίτο μέρος σαν μόνιμο διαχειρηστή της ανταγωνιστικής διαδικασίας. Η NECA λοιπόν δημιούργησε την Εταιρία Διαχείρισης Καθολικής Υπηρεσίας (Universal Service Administrative Company -- USAC) για να κατευθύνει τη κατανομή των κεφαλαίων που θα κατανέμονται για περιοχές υψηλού κόστους και για καταναλωτές χαμηλού εισοδήματος, τον Σύλλογο Σχολείων και Βιβλιοθηκών (Schools and Libraries Corporation -- SLC) και το Σύλλογο Επαρχιακών Κέντρων Υγείας (Rural Health Care Corporation -- RHCC). Το 1999 με διάταγμα ο SLC και ο RHCC ενώθηκαν με τη USAC.

1.2.9 Πρόσδος της Καθολικής Πρόσβασης

Και ενώ οι αντιπαραθέσεις συνεχίζονται (με έναν άνευ προηγουμένου αριθμό κυβερνητικών και εμπορικών παραγόντων) εκατομμύρια πολίτες ακόμη δεν έχουν πρόσβαση ούτε στην απλή τηλεφωνική υπηρεσία, παρόλο που ο νόμος του 1996 ψηφίστηκε κάτω από την υπόσχεση όλων των πλευρών πως η καθολική πρόσβαση θα είναι ο κύριος πολιτικός στόχος κυρίως για τις τάξεις χαμηλού εισοδήματος. Οι παράγοντες που διατηρούν τις χαμηλές τάξεις στην ίδια κατάσταση είναι πολλοί, αλλά ο πιο σημαντικός είναι το υψηλές χρεώσεις των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των μηνιαίων χρεώσεων, του κόστους εγκατάστασης και επανασύνδεσης. Η Επιτροπή πέρα από τα δύο σημαντικά προγράμματα που σχεδιάστηκαν για να βοηθήσουν την πρόσβαση από τις τάξεις χαμηλού εισοδήματος το «Lifeline» και το «Link-Up» τα οποία αποφέρουν τηλεφωνική πρόσβαση με προσιτές χρεώσεις και κόστος εγκατάστασης αντίστοιχα, το 1997 χρηματοδότησε με επιπλέον εκατομμύρια δολάρια τις πολιτείες. Για να επωφεληθούν περαιτέρω, οι πολιτείες απαιτήθηκε να συμβάλλουν και με δική τους χρηματοδότηση.

Το 1999 το Κέντρο για τα Μέσα Εκπαίδευσης έκανε μια δημοσκόπηση για να πάρει στιγμιότυπα της προόδου που έκαναν οι πολιτείες στην υλοποίηση των προγραμμάτων.

Τα αποτελέσματα ήταν μικτά. Ενώ άλλες πολιτείες όπως το Maine και το Tennessee, επωφελήθηκαν στο έπακρο από το πρόγραμμα, άλλες όπως το Mississippi και η Oklahoma απέτυχαν να κάνουν τα σημαντικά βήματα για να υλοποιήσουν τα προγράμματα, αφήνοντας πολλούς από τους κατοίκους χωρίς τα βασικότερα εργαλεία του 20 αιώνα για επικοινωνία. Κι ενώ πολλά έχουν καλώς ειπωθεί για το « Ψηφιακό Χάσμα » είναι ξεκάθαρο πως το να έχει

κανείς την απλή τηλεφωνική υπηρεσία είναι ένα σημαντικό και απαραίτητο πρώτο βήμα αν είναι να γεφυρωθεί κάποτε αυτό το χάσμα.

Ενώ η Αμερική έχει μπει στην νέα χιλιετηρίδα, η παροχή της τηλεφωνικής υπηρεσίας είναι σχεδόν αυτονόητη. Αλλά τα εκατομμύρια που δεν έχουν πρόσβαση σε μια τέτοια ευκολία, η έλλειψη της τηλεφωνικής υπηρεσίας έχει ένα βαθύ αντίκτυπο σε κάθε πλευρά της ζωής τους.

Είναι λοιπόν καιρός να τελειώσει η δουλειά που ξεκίνησε η κάθε πολιτεία.

1.3 Διαχείριση Φάσματος στις ΗΠΑ

1.3.1 Εισαγωγή

Η Ομοσπονδιακή Επιτροπή Επικοινωνιών (FCC, Federal Communication Commission) είναι το κυβερνητικό όργανο των Η.Π.Α. που ελέγχει όλα τα είδη ιδιωτικής και δημόσιας μη κυβερνητικής ραδιοτηλεφωνίας και γενικά όλα τα προϊόντα που κάνουν χρήση ραδιοσυχνοτήτων. Οι μόνες ραδιοτηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες που δεν υπόκεινται στην ρυθμιστική περιοχή της FCC είναι οι επικοινωνιακές εφαρμογές της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και του στρατού, οι οποίες αποτελούν αρμοδιότητα της NTIA (National Telecommunications and Information Administration, Διοίκηση Εθνικών Τηλεπικοινωνιών και Πληροφοριών).

Το έναυσμα για την εξάπλωση των ασύρματων επικοινωνιών ήταν το ατύχημα του Τιτανικού. Ο Μαρκόνι, ένας απόγονος ευγενών, ήταν πεπεισμένος πως μια μεγάλη εμπορική επιτυχία ήταν συσκευές που χρησιμοποιούσαν ραδιοκύματα αντί για καλώδια για τη μετάδοση σημάτων μορς. Έτσι έγινε ο πρώτος προμηθευτής ασύρματων τηλεγραφών. Μετά το ατύχημα του Τιτανικού, έπεισε τις κυβερνήσεις πως η χρήση των συσκευών του ήταν απαραίτητη στη ναυσιπλοΐα.

Η πολιτική φάσματος στις Ηνωμένες Πολιτείες έχει περάσει από τις διάφορες φάσεις από την εποχή που ο Marconi έδωσε την εμπορική ώθηση για τη ραδιομετάδοση. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αναμίχθηκε τις πρώτες ημέρες μέσω των προσπαθειών του Herbert Hoover. Αλλά, όπως ο Hazlett (2001) εξηγεί, αυτή ήταν ακριβώς η έναρξη μιας μακροχρόνιας διαδικασίας κακών χειρισμών στη διαχείριση φάσματος που στόχευσε πρώτιστα στον εμπλουτισμό των προνομιούχων και την απονομή της δύναμης στην κυβέρνηση με αντάλλαγμα.

Με το καιρό η κυβέρνηση εξέδωσε ένα σύνολο κανόνων για να ελέγξει τις πρόωρες κατανομές φάσματός της για τις ραδιοεπικοινωνίες. Χρησιμοποιώντας αυτούς τους κανόνες, η Επιτροπή χρησιμοποίησε ένα σύστημα κατανομής μέσω εντολών και ελέγχων, καθορίζοντας την καλύτερη χρήση για κάθε κομμάτι φάσματος και διορίζοντας χρήστες των κομματιών αυτών.

Η διαδικασία της κατανομής προϋπέθετε πως οι ενδιαφερόμενοι θα κατέθεταν τις προτάσεις τους για το ποιόν της χρήσης που θα έκαναν, στη συνέχεια οι παράγοντες θα έδιναν το φάσμα στον ενδιαφερόμενο με τις πιο ελκυστικές προτάσεις. Αυτό το είδος των «καλλιστείων» από τη μια ήταν χρονοβόρο και σπάταλο (μέσα σε 3 χρόνια μόνο 30 άδειες αποδόθηκαν με τεράστια έξοδα από την μεριά των διαγωνιζομένων για να επηρεάσουν τους παράγοντες), από την άλλη έλειπε η διαφάνεια, μιας και ήταν δύσκολο να καταλάβει κανείς γιατί οι μεν ήταν καλύτεροι από τους δε. Παρόλο που ένα μεγάλο μέρος της λήψης αποφάσεων έγινε σύμφωνα με τους ισχυρισμούς σε τεχνική βάση για να αποτρέψει την καταστρεπτική παρεμβολή σήματος, το αποτέλεσμα ήταν να προστατευθεί η πρόσβαση συγκεκριμένων ομάδων χρηστών στο φάσμα με την απαγόρευση της πρόσβασης από άλλες. Επιπλέον η ικανότητα των κυβερνητικών παραγόντων να αναγνωρίσουν τη καλύτερη πρόταση ήταν περιορισμένη. Όλα αυτά οδήγησαν την FCC να αποδίδει της άδειες με λαχνό. Επειδή όμως υπήρχε τεράστιος αριθμός

ενδιαφερόμενων (για την αρχική κυψελοειδή τηλεφωνία έγιναν πάνω από 400.000 αιτήσεις) υπήρχε τεράστια σπατάλη πόρων στην επεξεργασία. Επιπλέον οι νικητές δεν ήταν πάντα οι καλύτεροι για τη διαχείριση του φάσματος. Παραδείγματος χάριν, συγκεκριμένες συχνότητες τέθηκαν κατά μέρος για επιχειρήσεις παράδοσης πάγου.

Εξαιτίας της τεχνολογική αλλαγής στη ραδιοβιομηχανία και σε άλλες βιομηχανίες (όπως τη βιομηχανία ψυγείων), αυτές οι ανεπαρκείς στατικές κατανομές στοίχιζαν. Το φάσμα έγινε λιγότερο πολύτιμο στις βιομηχανίες που είχαν τις κατανομές και πολυτιμότερο σε άλλες βιομηχανίες. Επιπλέον, ενδεχομένως λόγω της προόδου των συμπληρωματικών προϊόντων όπως οι υπολογιστές και οι μικροεπεξεργαστές, η γενική απαίτηση για τις κινητές εφαρμογές έχει ξεφυτρώσει, αυξάνοντας την αξία του φάσματος. Η επιτροπή έπρεπε να επιλέξει πιο ευέλικτους τρόπους κατανομής φάσματος. Έτσι αναγκάστηκε να υιοθετήσει τις δημοπρασίες φάσματος.

Οι δημοπρασίες φάσματος δεν είναι μια καινούργια πρόταση αφού ήδη από το 1959 ο νομπελίστας οικονομολόγος Ronald Coase τις είχε προτείνει. Η ιδέα όμως δεν γίνονταν αποδεκτή από τους κυβερνητικούς γιατί αψηφούσε τις βασικές υποθέσεις στις οποίες στηρίχθηκε η πολιτική κατανομής του φάσματος από τις μέρες του Marconi: ότι το φάσμα είναι λιγοστό (αφού η χρήση του από έναν αποκλείει τη χρήση του από άλλους) και πολύτιμο, ότι η κυβέρνηση πρέπει να εμπλέκεται στη διανομή για να αποτρέψει τις παρεμβολές και να θέσει πρότυπα για συμβατότητα, ότι η διάθεση του σε εμπορική χρήση διακυβεύει τη χρήση για τις επείγουσες ανάγκες των πολιτών και του στρατού, ότι τίθενται σε κίνδυνο αποκλεισμού η χρήση του από μειονοτικές ομάδες και ότι θα υπήρχε αχρήστευση του φάσματος από τα εμπορικά συμφέροντα ή και από αλόγιστους ιδιοκτήτες, και το χειρότερο ότι θα χρησιμοποιούνταν για δημιουργία μονοπωλίων ή και για τον έλεγχο της κοινής γνώμης. Αποδείχτηκε όμως ότι αυτά αποτελούν αβάσιμες υποθέσεις καθώς κανείς δεν εγγυάται ότι ο καθορισμός της χρήσης γίνεται καλύτερα από γραφειοκράτες απ' ότι γίνεται από την ίδια την αγορά, όπως υποστηρίζει η πλειοψηφία των οικονομικών αναλυτών.

Το μεγάλο πλεονέκτημα μιας δημοπρασίας είναι η πρόθεσή της να αναθέσει το φάσμα στον καλύτερο ικανό να το χρησιμοποιήσει. Αυτό ολοκληρώνεται από τον ανταγωνισμό μεταξύ των υποψηφίων αδειών. Οι επιχειρήσεις που πιθανότερα αξίζουν το φάσμα είναι πρόθυμες να διαθέσουν το υψηλότερο ποσό από τις άλλες, και ως εκ τούτου να τείνουν να κερδίσουν τις άδειες. Υπάρχουν βέβαια διάφορα λεπτά σημεία, που περιορίζουν την αποδοτικότητα των δημοπρασιών φάσματος. Παρά ταύτα μία καλά σχεδιασμένη δημοπρασία είναι ικανή να είναι ιδιαίτερα αποδοτική. Ένα δεύτερο σημαντικό πλεονέκτημα των δημοπρασιών είναι ότι ο διαγωνισμός δεν είναι πολυέξοδος. Ο ανταγωνισμός φέρνει εισοδήματα από τις δημοπρασίες, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αντισταθμίσουν την παραμορφωτική φορολογία. Τέλος, μια δημοπρασία είναι ένας διαφανής τρόπος για τη παραχώρηση άδειων. Όλα τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να δουν ποιος κέρδισε τη δημοπρασία και γιατί.

Το 1993 το Κογκρέσσο εξέδωσε τον Νόμο Διευθέτησης της Καθολικής Χρηματοδότησης (Omnibus Budget Reconciliation Act), ο οποίος εξουσιοδότησε την Επιτροπή να κάνει χρήση πλειοδοτικού διαγωνισμού (δημοπρασία) για να επιλέξει από μεταξύ δύο ή περισσότερων

αμοιβαία αποκλειόμενων αιτήσεων για μια αρχική άδεια. Στον νόμο ισοσκελισμένων προϋπολογισμών του 1997, το συνέδριο επέκτεινε και διεύρυνε τον ρόλο της FCC στις δημοπρασίες. Ο νόμος απαιτεί από την FCC να χρησιμοποιήσει τις δημοπρασίες για να επιλύσει τις αμοιβαία αποκλειόμενες αιτήσεις για τις αρχικές άδειες εκτός αν ορισμένες εξαιρέσεις ισχύουν, συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων για τις ασύρματες υπηρεσίες δημόσιας ασφάλειας, τις ψηφιακές τηλεοπτικές άδειες για την αντικατάσταση των αναλογικών αδειών, και τους μη εμπορικούς εκπαιδευτικούς και δημόσιους σταθμούς ραδιοφωνικής μετάδοσης

1.3.2 Πρότυπα Δημοπρασιών

1.3.2.1 Ταυτόχρονη Δημοπρασία Πολλαπλών Γύρων (simultaneous multiple-round)

Σε μία Ταυτόχρονη Δημοπρασία Πολλαπλών Γύρων (SMR), όλες οι άδειες είναι διαθέσιμες για προσφορές κατά τη διάρκεια όλης της δημοπρασίας, εξ' ου και ο όρος «Ταυτόχρονη». Σε αντίθεση με τις περισσότερες δημοπρασίες που η πλειοδότηση είναι συνεχόμενη, η SMR έχει διακεκριμένους διαδοχικούς γύρους, που η διάρκεια του καθενός προαναγγέλλεται από την επιτροπή. Μετά το κλείσιμο του κάθε γύρου οι προσφορές και τα αποτελέσματα κοινοποιούνται. Εκείνη τη στιγμή μόνο οι πλειοδότες μαθαίνουν τις προσφορές των υπολοίπων. Αυτό παρέχει πληροφορίες για την αξία των αδειών προς όλους τους διαγωνιζομένους και αυξάνει τις πιθανότητες ότι οι άδειες θα παραχωρηθούν στους πλειοδότες που τις δίνουν τη μεγαλύτερη αξία. Οι περίοδοι μεταξύ των φάσεων της δημοπρασίας τους βοηθά να καταγράψουν και πιθανώς να διαμορφώσουν περαιτέρω τις στρατηγικές τους. Ο αριθμός των φάσεων δεν είναι καθορισμένος αλλά συνεχίζεται μέχρι να παρέλθει κάποιος γύρος κατά τον οποίο δεν υπάρχει δραστηριότητα σε προσφορές, οπότε κλείνει και η δημοπρασία.

1.3.2.2 Πλειοδότηση Πακέτων (Package Bidding)

Είναι μια τροποποίηση της SMR, που επιτρέπει το συνδυασμό η «πακέτο» πλειοδοτήσεων. Σύμφωνα με την Επιτροπή οι διαγωνιζόμενοι μπορούν να κάνουν προσφορές και σε ομάδες από άδειες, επιτρέποντας τους έτσι να εκφράσουν καλύτερα την αξία του συνδυασμού των συμπληρωματικών στοιχείων που μπορεί να υπάρχουν ανάμεσα στις άδειες καθώς και να αποφύγουν το κίνδυνο να αποκτήσουν μόνο ένα μέρος ενός επιθυμητού συνόλου. Η πλειοδότηση πακέτων είναι κατάλληλη όπου υπάρχουν συμπληρωματικά στοιχεία μεταξύ των αδειών για κάποιους πλειοδότες και ο τρόπος αλληλοσυμπλήρωσης ποικίλει ανάμεσα στους πλειοδότες. Διαδικασίες πλειοδότησης εφαρμόζονται για να επιτρέψουν στην δημοπρασία να προχωρήσει στον κατάλληλο ρυθμό και να δώσει την δυνατότητα στους διαγωνιζομένους να χρησιμοποιήσουν ευέλικτες στρατηγικές υποστήριξης.

1.3.3 Συμπεράσματα

Παρόλα τα πλεονεκτήματα τους, οι δημόπρασίες εξασφαλίζουν τη νίκη στους πλειοδότες με την υψηλότερη ιδιωτική αξία, αντί γι' αυτούς με την υψηλότερη κοινωνική αξία. Οι ιδιωτικές και κοινωνικές αξίες μπορούν να αποκλίνουν αφού οι νικητές θα ανταγωνίζονται στα πλαίσια μιας ελεύθερης αγοράς. Μια συνομοσπονδία νικητών μπορεί να οδηγήσει σε μια ολιγοπωλιακή δομή τη βιομηχανία, π.χ. μια άδεια μπορεί να έχει μεγαλύτερη αξία για ένα προνομιούχο απ' ότι για ένα νεοεισερχόμενο μέλος, μόνο και μόνο για να αποκλείσει τον ανταγωνισμό που θα προκαλέσει ο νεοεισερχόμενος. Έχοντας αυτά υπ' όψη η Επιτροπή τυπικά περιορίζει το εύρος φάσματος που μπορεί να κατέχει κάποια εταιρία σε οποιαδήποτε γεωγραφική περιοχή.

1.4 Ονόματα Διαδικτύου

1.4.1 Εισαγωγή

Το σύστημα ονοματοδοσίας (DNS) ευκολύνει τους χρήστες στην αποστολή μηνυμάτων και καθορίζει την διακλάδωση τους μέσα στο Διαδίκτυο. Όπως και με τους τηλεφωνικούς αριθμούς στο τηλεφωνικό δίκτυο, ο κάθε υπολογιστής στο διαδίκτυο έχει μοναδική διεύθυνση, που ονομάζεται Internet Protocol ή αριθμός IP.

Επειδή αυτός ο αριθμός είναι πολύ δύσκολο να τον θυμάται κάποιος, έτσι δημιουργήθηκε το DNS για την πιο εύκολη απομνημόνευση του, ονομαζόμενο domain name, για να χρησιμοποιείται αυτό αντί του αριθμού IP. Για παράδειγμα, με το DNS, οι χρήστες του Διαδικτύου μπορούν να βρουν ένα διαδικτυακό τόπο εύκολα γράφοντας στο φυλλομετρητή (browser) τους απλώς το όνομα όπως “www.internic.net” αντί του αριθμού 207.151.159.3.

Το DNS επιτρέπει την εγγραφή των ονομάτων μεταξύ ενός αριθμού από διάφορους τύπου εγγραφής γνωστά ως “πρώτου επιπέδου κατηγορίες ονομάτων” (top level domain) ή TLDs. Κάθε TLD, εναλλακτικά, μπορεί να έχει διαφορετικές κατηγορίες ονομάτων. Σήμερα, τα TLDs διαιρούνται σε δύο γενικές κατηγορίες: 1) γενική πρώτου επιπέδου κατηγορία ονομάτων (gTLDs) όπως .com, .net, .org, and, .info, τα οποία δίνονται προς εγγραφή από τις υπηρεσίες ονοματοδοσίας, και 2) υψηλού επιπέδου κατηγορία ονομάτων κωδικού χώρας (ccTLDs) όπως .uk για το Ηνωμένο Βασίλειο, ή .ng για τη Νιγηρία, τα οποία αντιστοιχούν σε χώρες, περιφέρειες, ή άλλες γεωγραφικές περιοχές. Αν και οι δύο πιο πάνω κατηγορίες ονομάτων δουλεύουν σε μεγάλο βαθμό τεχνικά με τον ίδιο τρόπο, στη πολιτική και στους κανονισμούς για την εγγραφή ονομάτων στο gTLDs και ccTLDs υπάρχουν διαφορές από τόπο σε τόπο.

Για πολλά χρόνια, το χειρισμό και διαχείριση του DNS γινόταν κυρίως ανεπίσημα, επί τόπου βάσεως. Συνήθως, αυτή η λειτουργία λάμβανε χώραν από τα ευρύτερα δίκτυα των ακαδημαϊκών ερευνητών, τεχνικούς οργανισμούς, κατασκευαστές δικτυακών τόπων, εθελοντές και από αυτούς που είχαν συμβόλαιο με την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Η εμφάνιση του Internet τη δεκαετία του 1990 σαν ένα σημαντικό εργαλείο του εμπορίου, της επικοινωνίας και της εκπαίδευσης, ανάγκασε τους αναπτυκτές σε ένα πιο σθεναρό, τυπικό και αντιπροσωπευτικό σύστημα για τη διαχείριση αυτής της λειτουργίας.

Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, βασισμένη στην παγκόσμια αποδοχή, άρχισε να εργάζεται προς την ιδιωτικοποίηση και την διεθνοποίηση της διαχείρισης του DNS και το συντονισμό των σχετικών Διαδικτυακών λειτουργιών.

Η δημιουργία της IANA (Internet Assigned Numbers Authority - Αρχή του Διαδικτύου για την Εκχώρηση Αριθμών), ενός οργανισμού που έχει συνάψει σύμβαση με την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, είχε ως στόχο τη διαχείριση των κεντρικών λειτουργιών που προϋποθέτει ο συντονισμός του Διαδικτύου σε παγκόσμιο επίπεδο, με σκοπό το δημόσιο συμφέρον. Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών αναγνώρισε επίσης την ανάγκη να συμπεριληφθούν στο συντονισμό του Διαδικτύου όλοι οι φορείς σε παγκόσμια κλίμακα.

1.4.2 Η νέα δομή του οργανισμού διαχείρισης

Τον Οκτώβριο του 1998, δημιουργήθηκε το ICANN (Internet Corporation for Assigned Numbers and Names - Σώμα του Διαδικτύου για την Εκχώρηση Ονομάτων και Αριθμών), μετά από τη Λευκή Βίβλο της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών. Το ICAN είναι μια ιδιωτική μη κερδοσκοπική εταιρεία που δρα υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, η οποία έχει την έδρα της στο Λος Άντζελες. Ο ρόλος της είναι να διασφαλίσει τη διαχείριση του DNS (Domain Name System - Σύστημα Ονομάτων Τομέα), την απονομή χώρων για διευθύνσεις πρωτοκόλλων του Διαδικτύου, το συντονισμό των παραμέτρων του νέου πρωτοκόλλου του Διαδικτύου και τη διαχείριση του συστήματος των εξυπηρετητών πυρήνα του Διαδικτύου.

Βασικός του στόχος είναι να εισαγάγει τον ανταγωνισμό στην αγορά της καταχώρισης ονομάτων τομέα γενικού χαρακτήρα (gTLD) και να διευρύνει τον αριθμό των τομέων ανωτάτου επιπέδου (TLD) που διατίθενται.

Το ICANN έχει ήδη εξουσιοδοτήσει ορισμένους υπευθύνους τήρησης μητρώου προκειμένου να ενθαρρύνει τον ανταγωνισμό (σήμερα υπάρχουν σε παγκόσμιο επίπεδο 110 υπεύθυνοι τήρησης μητρώου, έναντι ενός που υπήρχε έως τον Ιούνιο του 1999).

Το ICANN έχει μία διεθνή επιτροπή από 19 διευθυντικά μέλη τα οποία υποστηρίζονται από ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό. Επί του παρόντος, το διοικητικό του συμβούλιο αποτελείται από 9 προσωρινά μέλη που διορίζονται από την IANA και από 9 μέλη που εκλέγονται από τους τεχνικούς οργανισμούς (ονοματοθεσία, διευθυνσιοδότηση, τυποποίηση.) Προσπαθεί να αναπτύξει μια ομόφωνη προσέγγιση στο ζήτημα και μια κοινή πολιτική στο DNS, δια μέσου συζητήσεων μεταξύ των τριών οργανισμών που υποστηρίζουν τη πολιτική του. Αυτοί οι οργανισμοί αντιπροσωπεύουν μία πλατιά εμβέλεια από ομάδες που περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων επιχειρήσεις, καταναλωτές και παροχείς Διαδικτυακών υπηρεσιών.

Οι πόροι του προϋπολογισμού του ICANN προέρχονται από συνεισφορές από:

- τα μητρώα ονομάτων τομέα·
- τους υπευθύνους καταχώρισης των ονομάτων τομέα·
- τα μητρώα διευθύνσεων IP.

Το ICANN συνεπικουρείται στο έργο του από την Συμβουλευτική Επιτροπή Κυβερνήσεων (Governmental Advisory Committee - GAC) που εκφράζει το δημόσιο συμφέρον σε παγκόσμιο επίπεδο. Εξάλλου, η Συμβουλευτική Επιτροπή Κυβερνήσεων είναι επίσης ανοικτή σε πολλούς διεθνείς οργανισμούς, τους οποίους αφορούν άμεσα οι αποφάσεις του ICANN (UIT - Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών), OMPI (Παγκόσμια Οργάνωση Διανοητικής ιδιοκτησίας), OCDE (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης),...).

Από το σχηματισμό του και μετά, το ICANN είχε αναλάβει διάφορες σημαντικές πρωτοβουλίες και δραστηριότητες συμπεριλαμβανομένων:

Συνέστησε ένα ευρύ διαγωνισμό για καταγραφή ονομάτων με την επικύρωση πέραν των 100 υπευθύνων για λιανική εγγραφή ονομάτων από όλο το κόσμος,

Ανέπτυξε και υιοθέτησε μία Ενιαία Πολιτική Απόφαση Διαφωνίας Ονομάτων (UDRP) για να επιλύει διαφωνίες σχετικά με το "cybersquatting" – τη μη τήρηση της υπόσχεσης της εγγραφής ονόματος κατά παραβίαση του εμπορίου – βασισμένη στην υπόδειξη που κατασκευάστηκε από το Παγκόσμιο Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (WIPO),

Ανέλαβε την υποχρέωση της διαδικασίας της επιλογής επτά νέων πρώτου επιπέδου κατηγοριών στο Internet (TLDs), .biz, .info, .pro, .name, .museum, .aero, και .coop – η πρώτη επέκταση του gTLDs μέχρι την ανάπτυξη του DNS, και

Ίδρυσε μία ομάδα εργασίας για να αναλάβει τη μελέτη των γεγονότων όπως μεταξύ άλλων την εισαγωγή της πολυγλωσσίας των ονομάτων, το συντονισμό της βάσης δεδομένων "WHOIS" για την εγγραφή ονομάτων και την έκδοση των αριθμών

1.4.3 Συσχετισμός με τις Εθνικές Κυβερνήσεις και άλλους Οργανισμούς

Κατά κάποιο τρόπο, το ICANN είναι μοναδικό. Πολλές από τις συντονισμένες τεχνικές υπηρεσίες που εκτελούνται έχουν πολιτική δημοσίας σημασίας. Με άλλα λόγια, οι συντονισμένες τεχνικές υπηρεσίες που έχουν πολιτική δημοσίας σημασίας εκτελούνται από οργανισμούς δημοσίου συμφέροντος, όπως την Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών ή τον Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας για εναέρια ταξίδια. Θεωρήθηκε ότι η προσέγγιση βάση σύμβασης δεν ήταν και η κατάλληλη διαχείριση και αντί αυτού προωθήθηκε ο ιδιωτικός τομέας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι κυβερνήσεις δεν έχουν πλέον κανένα ρόλο να παίζουν. Το ICANN λαμβάνει πληροφορίες από τις κυβερνήσεις μέσω της Κυβερνητικής Συμβουλευτικής Επιτροπής (GAC). Ο ρόλος κλειδί της GAC είναι να συμβουλεύει το ICANN για περιπτώσεις που προκύπτουν όσον αφορά τη δημόσια πολιτική. Ειδικά, η GAC θεωρεί τις πρωτοβουλίες και την πολιτική του ICANN σαν να συσχετίζονται με τα κυβερνητικά ενδιαφέροντα, ειδικότερα τα γεγονότα που αλληλεπιδρούν μεταξύ της πολιτικής του ICANN και του εθνικού δικαίου ή των διεθνών συμφωνιών. Οι συνεδριάσεις της GAC συνήθως κρατούν επαφή με αυτές του ICANN τρεις με τέσσερις φορές το χρόνο. Επί του παρόντος, η GAC υπηρετείται τακτικά από πέραν των 30 κυβερνήσεων και ενδο-κυβερνητικούς οργανισμούς όπως το ITU και το Παγκόσμιο Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (WIPO).

Τα μέλη της GAC είναι προσιτά προς όλες τις εθνικές κυβερνήσεις, διαφορετικών οικονομιών όπως αναγνωρίζονται από τα διάφορα διεθνή μέρη διακίνησης ιδεών και πολυεθνικούς κυβερνητικούς οργανισμούς και οργανισμούς δημοσίου συμφέροντος

1.4.4 Εκπροσώπηση κυβερνήσεων από τη GAC

Ο κόσμος δεν είναι ομοιόμορφος. Η κάθε χώρα έχει τους δικούς της νόμους, διαφορετικές νοοτροπίες και πολιτικές και η GAC επιχειρεί να συγχωνεύσει αυτή τη ποικιλία με το να δίνει

τη συμβουλή της στο ICANN. Η συμμετοχή στη GAC επιτρέπει στις χώρες να επιδρούν στην πολιτική της διαχείρισης του DNS και των σχετικών λειτουργιών του, οι οποίες είναι πολύ σημαντικές στην όλη διαχείριση του Διαδικτύου. Διότι η GAC παράγει μία συλλογή διαφόρων γνώσεων και εμπειριών, επίσης τα μέλη του κερδίζουν σημαντικά οφέλη από τη συμμετοχή τους στην επιτροπή.

Τι καινούργιο έχει επιδείξει η GAC; Η GAC έχει μελετήσει και παρέχει συμβουλές πάνω σε ποικιλία θεμάτων, συμπεριλαμβανομένων:

- Τι είδους ζητήματα και πολιτική δημοσίου συμφέροντος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από το ICANN τη στιγμή που επιλέγουμε μια γενική κατηγορία ονοματοδοσίας πρώτου επιπέδου,
- Συμβουλές σε θέματα που σχετίζονται με την ανάπτυξη της πολυγλωσσίας των ονομάτων (ονόματα σε γραφές άλλες από το Λατινικό αλφάβητο, όπως για παράδειγμα την Κινέζικη, το κυριλλικό αλφάβητο και την Αραβική) συμπεριλαμβανομένων και της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, της προστασίας του καταναλωτή και θέματα κουλτούρας,
- Αρχές για καθοδηγητικές γραμμές που σκοπεύουν στο συντονισμό μελλοντικών ονομάτων δοκιμασμένων περιβαλλόντων, σύμφωνα με την ανάγκη να προωθηθεί η καινοτομία και ο δημιουργικός πειραματισμός, και
- Αρχές για την ηχητική διοίκηση και διαχείριση του ccTLDs, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης του εγγράφου της GAC *Principles for the Delegation and Management of Country Code Top Level Domains*, το οποίο δίνει καθοδήγηση στους ρόλους του ICANN, κυβερνήσεις, και καταχωρήσεις στη λειτουργία του ccTLDs.

Οι διευθύνσεις του Διαδικτύου παρουσιάζονται υπό μορφή αριθμού, ο οποίος χρησιμεύει να μεταβιβάζει δεδομένα από έναν εξυπηρετητή σε άλλον. Το εν λόγω ψηφιακό σύστημα βασίζεται επί του παρόντος σε αριθμούς μήκους 32 δυαδικών ψηφίων (bits) (IPv4). Η σημερινή και η μελλοντική ανάπτυξη του Διαδικτύου συνεπάγεται τη χρήση ενός πολύ μεγάλου αριθμού διευθύνσεων, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα ο χώρος των διευθύνσεων IPv4 να υφίσταται διαρκώς αυξανόμενη πίεση.

Για το σκοπό αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να παρακολουθούνται εκ του σύνεγγυς οι εργασίες του ICANN, καθώς και οι προσανατολισμοί του όσον αφορά την απονομή των διευθύνσεων IP. Η διαχείριση των εν λόγω διευθύνσεων πρέπει να γίνεται με αυτόνομο και ουδέτερο τρόπο. Η ταχεία ανάπτυξη του Διαδικτύου απαιτεί το πέρασμα στη νέα γενιά διευθύνσεων IPv6 που θα βασίζονται σε αριθμούς της τάξεως των 128 δυαδικών ψηφίων, γεγονός που θα πολλαπλασιάσει τον αριθμό των διευθύνσεων που θα τίθενται στη διάθεση των χρηστών. Η εν λόγω ανάπτυξη πρέπει να συνοδευτεί από μια υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου και έρευνας στο Διαδίκτυο.

1.4.5 Πώς προστατεύεται η πνευματική ιδιοκτησία;

Η ραγδαία ανάπτυξη του διαδικτύου παγκοσμίως, ως αποτέλεσμα της επίσης ραγδαίας προσφοράς ολοένα και μεγαλύτερου πλήθους υπηρεσιών μέσω αυτού, έφερε στην επιφάνεια το πρόβλημα της ελάττωσης του διαθέσιμου αριθμού διευθύνσεων (domain names), πρόβλημα που εξελίχθηκε στον υπ' αριθμό ένα πονοκέφαλο των ανά την υφήλιο οργανισμών που ρυθμίζουν τα θέματα του διαδικτύου.

Η πρόθεση (και τελικά η πράξη) δημιουργίας νέων καταλήξεων πέραν του γεγονότος ότι αύξησε τις διαθέσιμες διευθύνσεις, βελτίωσε τόσο τον ανταγωνισμό στην αγορά καταχωρήσεων ονομάτων (και παρεμφερών υπηρεσιών όπως e-mail κλπ.) όσο και την χρησιμότητα του συστήματος διευθύνσεων αφού πλέον είναι ευκολότερος ο εντοπισμός μιας ιστοσελίδας από την κατάληξή της.

Η δημιουργία νέων καταλήξεων όμως δημιούργησε περαιτέρω ένα διαφορετικό πρόβλημα. Ποιος θα έπρεπε να είναι ο άριστος τρόπος προστασίας, κι αν θα έπρεπε να υπάρχει τέτοια, για εμπορικά σήματα και domain names που έχουν ήδη καταχωρηθεί σε μία κατάληξη, πχ. .com, όταν δημιουργηθεί η νέα κατάληξη πχ. .biz; Με άλλα λόγια το domain name πχ. zara, που έχει κατοχυρώσει η εν λόγω εταιρεία στην κατάληξη .com (zara.com), θα έπρεπε να κρατηθεί και να προστατευθεί για την ίδια δικαιούχο και κάτω από την κατάληξη .biz (zara.biz); Και αν ναι, για πόσο χρονικό διάστημα; Και στην περίπτωση που το ίδιο όνομα έχει κατοχυρωθεί σαν σήμα από άλλη εταιρεία πχ. για την πώληση δερμάτινων ειδών πως θα έπρεπε ο κατά τόπους διαχειριστής ονομάτων να το χειριστεί; Ποιος θα δικαιούτο το νέο domain name στην περίπτωση αυτή; Μήπως θα έπρεπε να υπάρχει πρόβλεψη και για domain names που δεν αντιστοιχούν σε εμπορικά σήματα αλλά έχουν γίνει γνωστά και διακρίνουν συγκεκριμένες υπηρεσίες;

Για να αντιμετωπιστεί το παραπάνω πρόβλημα, οι διεθνείς οργανισμοί προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας, ICANN και WIPO "εφεύραν" την αποκαλούμενη "sunrise period" ή "μεταβατική περίοδο" προσαρμογής στο καθεστώς της ύπαρξης της νέας κατάληξης, την οποία όρισαν ως εξής: *"ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα πριν την δυνατότητα ελεύθερης καταχώρησης domain names από το κοινό, μέσα στο οποίο οι δικαιούχοι προηγούμενων σημάτων, διευθύνσεων διαδικτύου ή διακριτικών γνωρισμάτων θα μπορούν (αν το επιθυμούν) να προστατέψουν την πνευματική τους ιδιοκτησία και στην νέα κατάληξη"* (Afilias stylised fact sheet, .info domain).

Το σκεπτικό που συνοδεύει την πολιτική αυτή είναι απλό και αποτελεσματικό: τα domain names είναι είδος προς πώληση και δεν μπορούν να φυλάσσονται για πάντα αδιάθετα. Πριν την ελεύθερη καταχώρηση ονομάτων από το κοινό, θα πρέπει να ειδοποιούνται οι προηγούμενοι κάτοχοι σημάτων ή διακριτικών γνωρισμάτων για να προστατέψουν, αν επιθυμούν, την πνευματική τους ιδιοκτησία και στη νέα κατάληξη. Ορίζεται δηλ. μια χρονική περίοδος (πχ. 3 μηνών) στην οποία έχουν δικαίωμα να αγοράσουν domain names δικαιούχοι προηγούμενων διακριτικών γνωρισμάτων. Δεν υπάρχει επομένως κανένας λόγος να φυλάσσονται τα domain names αδιάθετα για πάντα. Διότι μπορεί να "ακούγεται λογικό" πχ. να φυλάσσεται επ' άπειρον αδιάθετο το domain name zara.biz για την εταιρεία αυτή, πλην όμως αν κατοχυρωθεί

μεταγενέστερα σήμα με την ίδια ονομασία πχ. για δερμάτινα είδη, προφανώς δικαιώματα πάνω στο domain αυτό αποκτούνε κι άλλοι σε μεταγενέστερη χρονική περίοδο. Άρα αν δεν επιθυμεί κάποιος να προστατέψει το όνομά του πιθανώς να το χάσει, αφού οι εμπορικές κλάσεις στις οποίες μπορεί να κατοχυρωθεί μία ονομασία ως σήμα, πχ. στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι 45, και άρα θα έπρεπε να υπήρχαν τουλάχιστον 45 διαθέσιμα domains ή subdomains (σε κάθε χώρα) για να ικανοποιήσουν ταυτόχρονα όλους.

Ωστόσο για την αποτελεσματική εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής θα πρέπει να ληφθούν και άλλοι παράγοντες υπόψη, με κυριότερο το κόστος καταχώρησης ονόματος που δεν μπορεί να είναι το ίδιο στη "sunrise period" και στην περίοδο ελεύθερης καταχώρησης για τους παρακάτω λόγους: Η υποδομή του καταχωρητή πρέπει να στηθεί εξ ολοκλήρου ex ante και όχι ex post βάση της ζήτησης, αφού αυτός θα πρέπει να είναι σε θέση να καταχωρήσει χιλιάδες ονόματα αν ζητηθούν σε ελάχιστο χρονικό διάστημα.

Εκτός αυτού αντιμετωπίζει το ρίσκο των μηδενικών πωλήσεων domain names την περίοδο αυτή, στην περίπτωση που οι δικαιούχοι αδιαφορήσουν θεωρώντας ότι δεν θα πρέπει να καταχωρούν συνεχώς τα ονόματά τους στις νέες καταλήξεις. Πρόβλεψη επίσης πρέπει να γίνει και για τον γραφειοκρατικό μηχανισμό που πρέπει να στηθεί για να ελέγχει σήματα (tradenames/trademarks), προηγούμενες συμβάσεις domain names στις παλιές καταλήξεις κλπ. Από την άλλη πλευρά, ο δικαιούχος απολαμβάνει ένα σημαντικό κόστος ευκαιρίας αφού, ακόμη και εν αγνοία του μέχρι την εφαρμογή της μεταβατικής περιόδου, το domain name του προστατεύεται από τρίτους κακόβουλους που πιθανόν επιθυμούσαν να το κατοχυρώσουν υπέρ τους.

Όλοι οι παραπάνω λόγοι οδήγησαν τον οργανισμό ICANN να προτείνει διαφορετικούς τρόπους κάλυψης του κόστους των καταχωρητών, όπως δημοπρασία ονομάτων όταν οι φερόμενοι ως δικαιούχοι είναι περισσότεροι του ενός, προαγορά για μια πενταετία των domain names με την καταβολή του αντίστοιχου τέλους (της πενταετίας) κλπ.

Πηγές

- Economides Nicholas, "The Telecommunications Act of 1996 and its Impact," *Japan and the World Economy*. vol. 11 (1999), pp. 455-483
- <http://www.benton.org/Library/Stake/uniserv/> What's at Stake? : Universal Service Ensuring Equal Access to the Information Age *Benton Foundation*
- THE FCC's UNIVERSAL SERVICE SUPPORT MECHANISMS, *FCC*
<http://ftp.fcc.gov/cgb/consumerfacts/universalservice.html>
- Universal Service Proceeding , *FCC*
http://www.fcc.gov/wcb/universal_service/proceeding.html
- UNIVERSAL SERVICE REPORT CARD, *Center for Media Education*
http://www.cme.org/access/universal/report_card/usrc_report.html

- UNIVERSAL SERVICE IN THE AMERICAS, Inter-American Telecommunication Commission Organization of American States, CITEL, February 2000
- Peter Cramton, Spectrum Auctions, *Handbook of Telecommunications Economics*, Martin Cave, Sumit Majumdar, and Ingo Vogelsang, eds., Amsterdam: Elsevier Science B.V., Chapter 14, 605-639, 2002.
- Owen, Bruce M.- Rosston, Gregory L.-Spectrum Allocation and the Internet- *STANFORD INSTITUTE FOR ECONOMIC POLICY RESEARCH* Discussion Paper No. 01-09, Stanford University, December 2001
- FCC Strategic Goals, Spectrum, FCC <http://www.fcc.gov/spectrum/>
- WHERE DO WE GO FROM HERE? THE FCC AUCTIONS AND THE FUTURE OF RADIO SPECTRUM MANAGEMENT April 1997 Congressional Budget Office <http://www.cbo.gov/showdoc.cfm?index=9&sequence=0>
- Using Market-Based Spectrum Policy to Promote the Public Interest, Gregory L. Rosston and Jeffrey S. Steinberg, FCC http://www.fcc.gov/Bureaus/Engineering_Technology/Informal/spectrum.txt
- Extracts from NTIA Special Publication 91-25, Federal Spectrum Management: A Guide to the NTIA Process, Paul C. Roosa, Jr., August 1992 <http://www.ntia.doc.gov/osmhome/primer.html>
- The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers, <http://www.icann.org/>
- Gunning (2000) 'Trade marks and domain names' CyberLRes 1 Cyberspace Law Resources, Australasian Legal Information Institute <http://www.austlii.edu.au/au/other/CyberLRes/2000/1>
- ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ Οργάνωση και διαχείριση του Διαδικτύου (Internet) <http://europa.eu.int/scadplus/leg/el/lvb/l24232.htm>
- Χρύσας Καπρίτσα, Δημιουργία νέων καταλήξεων διαδικτύου Περιοδικό "com.business", Δευτέρα 21 Οκτωβρίου 2002

2. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

2.1 Εισαγωγή

Ένας από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) είναι να εξασφαλιστεί ότι οι επιχειρήσεις, οι κυβερνήσεις και οι πολίτες της Ευρώπης θα εξακολουθήσουν να διαδραματίζουν ηγετικό ρόλο στο έργο της διαμόρφωσης και συμμετοχής της οικονομίας η οποία βασίζεται σε παγκόσμια κλίμακα στις γνώσεις και τις πληροφορίες.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού, χρησιμοποιούνται οι εξής μέθοδοι:

- η τόνωση των ερευνών για την ανάπτυξη και την εξάπλωση νέων τεχνολογιών πληροφόρησης και επικοινωνίας,
- ο καθορισμός και η διατήρηση του πλαισίου κανονιστικών ρυθμίσεων και προτύπων με προορισμό την άνθηση του ανταγωνισμού, και
- η τόνωση της ανάπτυξης εφαρμογών και περιεχομένου, με παράλληλη υποστήριξη των πρωτοβουλιών που ενθαρρύνουν όλους τους ευρωπαϊούς πολίτες και τους παρέχουν τη δυνατότητα να αποκομίζουν τους ευεργετικούς καρπούς της κοινωνίας της πληροφόρησης συμμετέχοντας σε αυτήν.

Ο παραπάνω στόχος αποτελεί τον κορμό της *Κοινωνίας της Πληροφόρησης (Information Society)*. Οι δύο βασικές συνιστώσες της πολιτικής που ακολούθησε η στρατηγική της ΕΕ στον τομέα αυτό αναπτύχθηκαν από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 και μετά:

- Οι δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης εγκαινιάστηκαν το 1984 από το πρόγραμμα ESPRIT (τεχνολογία της πληροφόρησης), αμέσως μετά από το οποίο ακολούθησαν το 1986 ειδικά προγράμματα εφαρμογών τηλεματικής (στους τομείς των μεταφορών, της υγείας και της κατάρτισης εξ αποστάσεως) και το πρόγραμμα RACE (προηγμένες τεχνολογίες τηλεπικοινωνιών).
- Η πολιτική στον χώρο των επικοινωνιών η οποία εγκαινιάστηκε το 1987 με την έκδοση της Πράσινης Βίβλου για την απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών. Τρεις ήταν οι βασικοί στόχοι που επιδιώκονταν, οι οποίοι εξακολουθούν να διατηρούν όλη τους την εγκυρότητα και σήμερα: Πρώτον η απελευθέρωση των τμημάτων της αγοράς στα οποία επικρατούν μονοπωλιακές συνθήκες. Δεύτερον, η εναρμόνιση του κλάδου των ευρωπαϊκών τηλεπικοινωνιών με τη θέσπιση κοινών κανόνων και προτύπων. Τρίτον, η αυστηρή εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού στα απελευθερωμένα τμήματα της αγοράς, για να αποτραπούν τα φαινόμενα σύναψης συμφωνιών εμπαιγμού, καταχρηστικής εκμετάλλευσης αλλά και δημιουργίας δεσποζουσών θέσεων.

Η μετατόπιση του βάρους προς την κοινωνία της πληροφόρησης και την οικονομία με γνωσιολογικό υπόβαθρο έχουν θεμελιώδη σημασία για την Ευρώπη, για να αποκομίσει τους πλήρεις καρπούς των ψηφιακών τεχνολογιών και του Διαδικτύου στα θέματα της βιώσιμης

ανάπτυξης, της αυξημένης παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας, της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, αλλά και της προόδου στα κοινωνικά ζητήματα και για το κοινωνικό σύνολο. Αποτελεί το κλειδί για να ενισχυθεί η θέση που διαδραματίζει η ΕΕ υπό την ιδιότητα του πρωταγωνιστικού συντελεστή στο παγκόσμιο προσκήνιο.

Η πρωτοβουλία για την Ηλεκτρονική Ευρώπη (*eEurope*) έπαιξε καίριο ρόλο στο να προσδοθεί στην κοινωνία της πληροφόρησης νέα πολιτική ώθηση σε ανώτατο επίπεδο. Αποτελώντας συνέχεια του προγράμματος *eEurope* 2002, το πρόγραμμα δράσης *eEurope* 2005 έχει ως κύριο άξονα την ανάπτυξη πρόσβασης ευρέως φάσματος με ανταγωνιστικές τιμές, την ασφάλεια των δικτύων και την ανάπτυξη της χρήσης τεχνολογιών της πληροφόρησης από δημόσιους φορείς ("ηλεκτρονική διακυβέρνηση").

Αναφορικά με τις τηλεπικοινωνίες, οι εξελίξεις που σημειώθηκαν στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών αποτελούν το καίριο στοιχείο της προόδου που σημειώθηκε στην πορεία για τη δημιουργία της κοινωνίας της πληροφόρησης. Η πολιτική τηλεπικοινωνιών της ΕΕ προσανατολίστηκε από την αρχή προς την κατεύθυνση της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς και της απελευθέρωσης των διατάξεων για την παροχή υπηρεσιών και τις υποδομές. Την 1η Ιανουαρίου 1998, η ολοσχερής απελευθέρωση της αγοράς της Ευρώπης αποτέλεσε πραγματικότητα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε νέα δέσμη νομοθετικών προτάσεων, στόχος της οποίας ήταν η περαιτέρω ενίσχυση του ανταγωνισμού ιδίως στο επίπεδο των τοπικών επικοινωνιών, προς όφελος της οικονομίας και των καταναλωτών. Εξάλλου, στόχος της νέας δέσμης νομοθετικών μέτρων είναι η προσαρμογή του υφιστάμενου πλαισίου στη σύγκλιση που συντελείται με την παρεμβολή του Διαδικτύου μεταξύ των τηλεπικοινωνιών, της τεχνολογίας της πληροφόρησης και των μέσων επικοινωνίας, καθώς και η καθιέρωση μεγαλύτερων περιθωρίων ευελιξίας στο πλαίσιο αυτό, για να του δοθεί η δυνατότητα να εξελιχθεί, εναρμονιζόμενο με την αγορά και τις τεχνολογίες που αλλάζουν με ταχύτατους ρυθμούς.

Είναι ευνόητο ότι με τις νέες τεχνολογίες πληροφόρησης και τηλεπικοινωνιών δημιουργείται το υπόβαθρο για την ανάδειξη νέων προϊόντων, υπηρεσιών και εφαρμογών. Στις επόμενες ενότητες περιγράφονται αναλυτικά οι δραστηριότητες, το ρυθμιστικό πλαίσιο και οι πολιτικές της Κοινωνίας της Πληροφόρησης στον τομέα του Διαδικτύου, των τηλεπικοινωνιών αλλά και άλλων τεχνολογιών.

2.2. Τηλεπικοινωνίες

2.2.1 Εισαγωγή

Με την πλήρη απελευθεροποίηση των τηλεπικοινωνιών στην πλειοψηφία των κρατών μελών της Ε.Ε. την 1^η Ιανουαρίου 1998, ολοκληρώθηκε μια 10-ετής διαδικασία εναρμονισμού. Τα αποτελέσματα της απελευθεροποίησης γίνονται τώρα περισσότερο αισθητά, καθώς εισέρχονται στην αγορά νέοι «παίκτες», η ποιότητα βελτιώνεται και οι τιμές πολλών υπηρεσιών έχουν μειωθεί κατά μεγάλο βαθμό. Οι κινητές επικοινωνίες και οι on-line υπηρεσίες μέσω του Διαδικτύου (Internet) αναπτύσσονται με πολύ γρήγορους ρυθμούς και οι εταιρίες κινητής επικοινωνίας ανταγωνίζονται μεταξύ τους προσφέροντας νέους συνδυασμούς πακέτων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, φθηνότερες πρόσθετες γραμμές καθώς και νέους τρόπους πληρωμής των υπηρεσιών αυτών. Αυτές οι εξελίξεις θα είναι κρίσιμες εάν η Ευρώπη καταφέρει να συμμετέχει πλήρως στην Κοινωνία της Πληροφορίας (Information Society).

Εδώ πρέπει να σημειωθεί η διαδικασία μετάβασης από το μονοπωλιακό καθεστώς στην πλήρη απελευθέρωση δεν ήταν κάτι εύκολο. Για να έχει η διαδικασία αυτή έχει και να συνεχίσει να έχει σταθερά αποτελέσματα, είναι απαραίτητος ο καθορισμός λεπτομερών κανονισμών καθώς και μια προσεκτική εποπτεία της τήρησής τους. Συνεπώς η δουλειά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν έχει ολοκληρωθεί την 1^η Ιανουαρίου 1998. Από τότε και μετά έπρεπε να εξεταστεί η πρακτική εφαρμογή του Κανονιστικού Πλαισίου στα κράτη-μέλη και η αντιμετώπιση των νομικών προβλημάτων που εμφανίστηκαν από τη σύγκρουση των κανονισμών με το νομικό πλαίσιο κάθε κράτους. Η Εθνική Ρυθμιστική Αρχή (National Regulatory Authority - NRA) για τις τηλεπικοινωνίες, η οποία ιδρύθηκε σε όλα τα κράτη-μέλη, έχει επίσης αρκετή δουλειά. Πρέπει να φέρει εις πέρας μια σειρά από εργασίες που τους ανέθεσε το κανονιστικό πλαίσιο της Ε.Ε., εργασίες που αφορούν την απόδοση αδειών, την αποδοχή τιμολόγησης, την κατανομή αριθμών κ.ά. Επίσης τους έχει ανατεθεί ο έλεγχος μη σωστών συμπεριφορών ανταγωνισμού στη νέα αγορά των τηλεπικοινωνιών.

2.2.2 Γενικό Κανονιστικό πλαίσιο

2.2.2.1 Ανοικτό Δίκτυο Τηλεπικοινωνιών (ONP - Open Network Provision)

Το κανονιστικό πλαίσιο για τις Τηλεπικοινωνίες έχει βασιστεί στην ιδέα του *Ανοικτού Δικτύου Τηλεπικοινωνιών (ONP - Open Network Provision)*, το οποίο καθιερώνει την ανάγκη καθιέρωσης εναρμονισμένων συνθηκών πρόσβασης σε δημόσια δίκτυα και υπηρεσίες.

Συγκεκριμένα, Σύμφωνα με την Οδηγία της Ευρωπαϊκής επιτροπής (Οδηγία 90/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990) σχετικά με τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιών υπηρεσιών μέσω της εφαρμογής της παροχής Ανοικτού Δικτύου Τηλεπικοινωνιών (ONP - Open Network Provision), οι προϋποθέσεις παροχής ανοικτού

δικτύου οφείλουν να ανταποκρίνονται στις εξής αρχές: *αντικειμενικότητα, διαφάνεια και έλλειψη διακρίσεων*.

Επίσης, οι προϋποθέσεις παροχής ανοικτού δικτύου, δεν πρέπει να περιορίζουν την πρόσβαση στα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή στις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες παρά μόνο για λόγους που στηρίζονται σε βασικές απαιτήσεις, όπως: η ασφάλεια της λειτουργίας του δικτύου η διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου και, στις αιτιολογημένες περιπτώσεις, η δυνατότητα διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών και η προστασία των δεδομένων.

Στις 13 Δεκεμβρίου 1995 το Συμβούλιο ενέκρινε την οδηγία 95/62/EK σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) στη φωνητική τηλεφωνία.

Αυτή η πρόταση οδηγίας έχει τρεις στόχους:

- τον καθορισμό των δικαιωμάτων των χρηστών έναντι των οργανισμών των τηλεπικοινωνιών,
- την ανοικτή και αποτελεσματική πρόσβαση στις δημόσιες τηλεφωνικές υπηρεσίες και τα πάγια δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα για τους παρόχους ανταγωνιστικών υπηρεσιών ή άλλους φορείς τηλεπικοινωνιών, και
- την προσαρμογή των υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας στις ανάγκες της ενιαίας αγοράς και, ιδίως, όσον αφορά την παροχή πανευρωπαϊκών υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας.

2.2.2.2 Τιμολογιακή πολιτική

Σε ένα πλήρως ανταγωνιστικό περιβάλλον, είναι προτιμότερο το να υπάρχει πίεση από την αγορά και να γίνεται ο καθορισμός των τιμών από την εμπορική διαδικασία παρά από κάποιους ρυθμιστές. Όμως, αυτές οι δυνάμεις μπορεί να μην είναι επαρκώς ισχυρές. Για το λόγο αυτό, η νομοθεσία της Ε.Ε. στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών περιλαμβάνει 2 αρχές τιμολόγησης που παρεκκλίνουν από τον παραπάνω κανόνα:

Πρώτον, η *απαίτηση προσανατολισμένων στο κόστος τελών*. Αφορά τους παροχείς που έχουν σημαντική δύναμη στην αγορά και εφαρμόζεται στους τομείς των τελών διασύνδεσης, στην παροχή ειδικής δικτυακής πρόσβασης και υπηρεσίες φωνής.

Δεύτερον, η *απαίτηση ανεκτικότητας (affordability)*, που υπάρχει στην Οδηγία για τις υπηρεσίες φωνής σε σχέση με την Καθολική Υπηρεσία όπως ορίζεται στον κοινοτικό νόμο. Αυτό σημαίνει ότι ο ορισμός των τιμών πρέπει να γίνεται ανάλογα με τις διαφορετικές προτεραιότητες που υπάρχουν στα διάφορα κράτη-μέλη καθώς και ανάλογα με τα διαφορετικά πρότυπα διαβίωσης.

2.2.2.3 Πρόσθετο κανονιστικό πλαίσιο σε εθνικό επίπεδο

Το κανονιστικό πλαίσιο στην Ε.Ε. καθιερώνει ένα σύνολο ελάχιστων απαιτήσεων, τις οποίες τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να τηρούν. Αυτές καθορίστηκαν αναλυτικά με την ιδέα της Καθολικής Πρόσβασης (Universal Access) που θα δούμε παρακάτω. Υπάρχει όμως και η δυνατότητα για πρόσθετο κανονιστικό πλαίσιο σε εθνικό επίπεδο. Αυτό σημαίνει ότι το κόστος που συνεπάγεται μια υποχρέωση όπως η παραπάνω, πρέπει να καλυφθεί είτε από τον παροχέα είτε από το κράτος.

Σε άλλες περιοχές, η Ευρωπαϊκή νομοθεσία δεν επιτρέπει στα κράτη-μέλη να ορίσουν πρόσθετα πλαίσια. Για παράδειγμα, η Οδηγία σχετικά με την απόδοση αδειών είναι πολύ σαφής και απαιτείται η πιστή τήρησή της. Η Επιτροπή έχει πάρει μέτρα κατά αυτών που έκαναν το αντίθετο.

2.2.2.4 Ευρωπαϊκή τυποποίηση

Κλειδί στην απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών αποτελεί η δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής αγοράς ως Ευρωπαϊκή τυποποίηση. Με αυτό το σκοπό ένα από τα πρώτα βήματα στον χώρο της πολιτικής των Τηλεπικοινωνιών ήταν η ίδρυση του *European Telecommunications Standards Institute (ETSI)* το 1988. Το πλαίσιο του ONP προωθεί πρότυπα που αναπτύχθηκαν από τον ETSI τα οποία δημοσιεύονται από την Επίσημη Εφημερίδα και εφαρμόζονται από τα κράτη-μέλη.

Η Ευρωπαϊκή τυποποίηση και ο ETSI έχουν παίξει έναν καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη των κινητών και των ασύρματων επικοινωνιών, για παράδειγμα στην ανάπτυξη του προτύπου GSM.

2.2.3 Χορήγηση Αδειών

Τα περισσότερα κράτη-μέλη συνεχίζουν να απαιτούν κάποιο είδος άδειας από τις εταιρίες που επιθυμούν να προσφέρουν υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών στην επικράτειά τους. Η Ε.Ε. έχει στρέψει την προσοχή της στην ανάπτυξη ενός κοινού κανονιστικού πλαισίου για τις άδειες αυτές και στις διαδικασίες της απόδοσης των αδειών αυτών και σε ποιους, με σκοπό τη διευκόλυνση της ανάπτυξης μιας ενιαίας αγοράς στις τηλεπικοινωνίες.

Οι άδειες προς το παρόν ακόμη χορηγούνται από τα κράτη-μέλη. Η τρέχουσα νομοθεσία δεν περιλαμβάνει έναν μηχανισμό απόδοσής τους σε πανευρωπαϊκό επίπεδο ώστε να καλύπτουν περισσότερα από ένα κράτη-μέλη. Όμως τα κράτη-μέλη είναι υποχρεωμένα να διευκολύνουν την παροχή των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών μεταξύ τους.

2.2.3.1 Γενικές και Ιδιωτικές άδειες

Υπάρχουν 2 ειδών άδειες: Οι γενικές και οι ιδιωτικές (οι οποίες αφορούν ειδικές περιπτώσεις.). Στην περίπτωση των γενικών αδειών οι όροι και οι συνθήκες λειτουργίας καθορίζονται από το κράτος-μέλος. Η εταιρία πρέπει απλά να συμμορφωθεί με τους όρους αυτούς.

Τα κράτη-μέλη μπορούν να χορηγούν ιδιωτικές άδειες όταν η άδειες αυτές έχουν σχέση με την παροχή ευρέως διαθέσιμων υπηρεσιών φωνής, δημόσιων δικτύων τηλεπικοινωνιών καθώς και άλλων δικτύων, ειδικών υπηρεσιών και εμπλέκουν τη χρήση ραδιο-συχνοτήτων.

Η Οδηγία 2002/20/EK (Οδηγία 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την άδεια των δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την άδεια) [Επίσημη Εφημερίδα L 108, 24.04.2002]) αποτελεί μέρος της "δέσμης ρυθμίσεων για τις τηλεπικοινωνίες", η οποία συνίσταται σε νέες νομοθετικές διατάξεις που προορίζονται να πλαισιώσουν τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και να αντικαταστήσουν τις υπάρχουσες κανονιστικές ρυθμίσεις οι οποίες διέπουν τον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Οι διατάξεις της Οδηγίας καλύπτουν την εξουσιοδότηση όλων των δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ανεξαρτήτως του εάν παρέχονται ή όχι στο κοινό. Αντιθέτως, δεν εφαρμόζονται στην παροχή δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, παρά μόνον όταν η χρήση αυτή συνεπάγεται την παροχή, επ' αμοιβή, δικτύου ή υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Σκοπός είναι να δημιουργηθεί μια εναρμονισμένη αγορά δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, με περιορισμό των κανονιστικών ρυθμίσεων στο ελάχιστο δυνατό.

Η κυριότερη καινοτομία αυτού του κειμένου έγκειται στην αντικατάσταση των ειδικών αδειών από γενικές άδειες, παράλληλα με τις οποίες παραμένει σε ισχύ ειδικό καθεστώς για την εκχώρηση συχνοτήτων και αριθμών. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, η παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών επιτρέπεται, άρα, μόνον έπειτα από χορήγηση γενικής άδειας. Με άλλα λόγια, είναι δυνατόν να απαιτηθεί από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση η υποβολή κοινοποίησης, αλλά δεν προϋποτίθεται η έκδοση ρητής απόφασης ή άλλης διοικητικής πράξης από την αρμόδια για τις Τηλεπικοινωνίες Εθνική Αρχή, πριν από την άσκηση των εκ των αδειών δικαιωμάτων.

Με τη γενική άδεια, οι επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα να παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και να διαπραγματεύονται διασύνδεση με άλλους φορείς παροχής εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Όταν οι επιχειρήσεις αυτές παρέχουν δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών στο κοινό, η γενική άδεια τις καθιστά επιλέξιμες για την ανάθεση ορισμένων αποστολών καθολικής υπηρεσίας.

Εν τω μέτρω του δυνατού, τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η χρήση ραδιοσυχνοτήτων να μην εξαρτάται από τη χορήγηση ατομικών δικαιωμάτων χρήσης. Συμπεριλαμβάνουν στη γενική άδεια τους όρους για τη χρήση των εν λόγω ραδιοσυχνοτήτων. Όταν, αντιθέτως, είναι απαραίτητη η χορήγηση ατομικών δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, τα κράτη μέλη τα χορηγούν, κατόπιν αιτήματος, σε κάθε επιχείρηση που παρέχει δίκτυα ή

υπηρεσίες βάσει γενικής άδειας, με την επιφύλαξη ωστόσο των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Οι αποφάσεις σχετικά με τα δικαιώματα χρήσης πρέπει να λαμβάνονται και κατόπιν να δημοσιοποιούνται, το συντομότερο δυνατό, μετά την παραλαβή της αίτησης από την ΕΡΑ. Η προθεσμία είναι τρεις εβδομάδες στην περίπτωση των αριθμών που έχουν χορηγηθεί για συγκεκριμένους σκοπούς, στο πλαίσιο του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης. Η προθεσμία είναι έξι εβδομάδες στην περίπτωση των ραδιοσυχνοτήτων που έχουν χορηγηθεί για συγκεκριμένους σκοπούς, στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος συχνοτήτων.

2.2.3.2 Περιορισμοί στο πλήθος των αδειών

Η Οδηγία για την απόδοση αδειών δεν θέτει όριο στο πλήθος των αδειών που αφορούν έναν συγκεκριμένο τύπο υπηρεσίας ή δικτύου. Παλαιότερα όμως, τα κράτη-μέλη έτειναν να αποφασίζουν προκαταβολικά ότι θα πρέπει να υπάρχει περιορισμός στην\ στο πλήθος αυτό. Πάντως, υπάρχουν δύο αποκλίσεις από το πλαίσιο που ισχύει σήμερα:

- Πρώτον, ο περιορισμός είναι δυνατός στην περίπτωση των ασύρματων συστημάτων. Για παράδειγμα, ο περιορισμός σε τρία ή τέσσερα κινητά τηλεπικοινωνιακά συστήματα προκύπτει από έναν φυσικό περιορισμό λόγω του εύρους φάσματος.
- Δεύτερον, έχουν επιτραπεί περιορισμοί σε προσωρινή βάση, σε περιπτώσεις ανεπάρκειας των διαθέσιμων αριθμών, λόγω του υπάρχοντος εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης.. Όμως, η Οδηγία σχετικά με τον ανταγωνισμό έθεσε όρο στα κράτη-μέλη τη δημιουργία επαρκούς πλήθους αριθμών, συνεπώς σύντομα αυτή η αιτία απόκλισης δεν θα υφίσταται λόγω της ύπαρξης μιας εντελώς απελευθερωμένης αγοράς

Όταν ένα κράτος-μέλος αποφασίσει να περιορίσει το πλήθος των αδειών που θα αποδοθούν για μια συγκεκριμένη υπηρεσία, πρέπει να ακολουθήσει ένα σύνολο από διαδικασίες ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια και η απουσία διακρίσεων. Συγκεκριμένα, τα κράτη-μέλη είναι υποχρεωμένα να επιτρέψουν στα ενδιαφερόμενα μέρη να παρέμβουν με επιχειρήματα πριν την οριστικοποίηση της απόφασης για περιορισμό των αδειών, να δημοσιεύσουν τους λόγους που τους ώθησαν στην απόφαση αυτή, και να επανεξετάσουν τον περιορισμό που έθεσαν σε λογικά τακτά διαστήματα

2.2.3.3 Κόστος και χρονικό όριο χορήγησης αδειών

Η Οδηγία για την απόδοση αδειών καθορίζει ότι τα τέλη για τις γενικές άδειες θα πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο έτσι ώστε να καλύπτουν τα κόστη έκδοσης, διαχείρισης, ελέγχου και ενδυνάμωσης της άδειας.. Επίσης πρέπει να καλύπτεται το διοικητικό κόστος των ιδιωτικών αδειών, όμως στην περίπτωση που οι άδειες παρέχουν πρόσβαση σε πόρους όπως συχνότητες ή

αριθμούς, τα τέλη είναι δυνατόν να αναδιαμορφωθούν έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ορθή χρήση και λειτουργία των πόρων αυτών.

Οι χρεώσεις πρέπει να γίνονται με έναν αντικειμενικό τρόπο χωρίς διακρίσεις, έτσι ώστε μια εταιρία-παροχέας να μην χρεώνεται περισσότερο από κάποια άλλη, ή, σε μια τέτοια περίπτωση, να υπάρχει επαρκής δικαιολόγηση για την επιπλέον χρέωση.

Η Οδηγία για την απόδοση αδειών καθορίζει επίσης χρονικά όρια για την ολοκλήρωση της διαδικασίας:

- Για τις γενικές άδειες, το χρονικό όριο πριν την έναρξη της λειτουργίας δεν πρέπει να ξεπερνά τις 4 εβδομάδες μετά την παραλαβή από τον εθνικό φορέα όπλων των απαιτούμενων πληροφοριών.
- Για τις ιδιωτικές άδειες, ο αιτών πρέπει να πληροφορηθεί για την απόφαση του κράτους-μέλους μέσα σε 6 εβδομάδες από την παραλαβή τα αίτησης. Αυτό το όριο μπορεί να παραταθεί στους 4 μήνες σε ειδικές όμως δικαιολογημένες περιπτώσεις.

2.2.4 Πολιτική ραδιοφάσματος

Η Απόφαση 676/2002/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κανονιστικό πλαίσιο για την πολιτική ραδιοφάσματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (απόφαση «πολιτική ραδιοφάσματος») [Επίσημη Εφημερίδα L 108, 24/04.2002], είχε ως στόχο την εναρμόνιση και τον εξορθολογισμό της χρήσης του ραδιοφάσματος για την πραγματοποίηση στόχων της κοινοτικής πολιτικής όπως οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες, οι μεταφορές και η έρευνα και η ανάπτυξη.

Η εκχώρηση ραδιοσυχνοτήτων πραγματοποιείται στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών, ιδίως της παγκόσμιας διάσκεψης ραδιοεπικοινωνιών (CMR) της διεθνούς ένωσης τηλεπικοινωνιών (UIT) και στην Ευρώπη από την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη των διοικήσεων ταχυδρομείων και τηλεπικοινωνιών (CEPT). Με την απόφαση αυτή, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί επίσης να διαδραματίσει το ρόλο της όσον αφορά το εν λόγω θέμα στο πλαίσιο της συνθήκης ίδρυσης της ΕΚ. Για το λόγο αυτό η νέα ευρωπαϊκή ρύθμιση για τις τηλεπικοινωνίες περιλαμβάνει, για πρώτη φορά στο πεδίο εφαρμογής της, τις ανάγκες σε θέματα ραδιοφάσματος. Η CEPT περιλαμβάνει 44 ευρωπαϊκές χώρες. Επεξεργάζεται τεχνικά μέτρα εναρμόνισης με στόχο την εναρμόνιση της χρησιμοποίησης του ραδιοφάσματος πέρα από τα κοινοτικά σύνορα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ραδιοεπικοινωνιών (ERC), η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των εθνικών οργανισμών ελέγχου των ραδιοεπικοινωνιών όλων των χωρών μελών της CEPT, λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με την εναρμόνιση στον τομέα των ραδιοεπικοινωνιών. Προς τον σκοπό αυτό, η εν λόγω επιτροπή προβλέπει ευρεία διαβούλευση των οργανισμών Τηλεπικοινωνιών και άλλων φορέων παροχής υπηρεσιών, των βιομηχανικών κύκλων και των χρηστών, καθώς και στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα

των τηλεπικοινωνιών (ETSI) και την Επιτροπή, η οποία συμμετέχει στις εργασίες ως σύμβουλος.

Η ERC έχει λάβει αποφάσεις που αφορούν κυρίως την εκχώρηση ζωνών συχνοτήτων για την εισαγωγή στην Ευρώπη του επίγειου συστήματος τηλεπικοινωνιών για τις πτήσεις (TFTS) και των τηλεματικών συστημάτων για τις οδικές μεταφορές (RTT).

2.2.4.1 Απόδοση συχνοτήτων

Η απόδοση συχνοτήτων σε εθνικό επίπεδο καθορίζεται από τις νομοθετικές αρχές της ΕΕ. Η διαδικασία πρόσβασης στις συχνότητες -οι οποίες στις περισσότερες περιπτώσεις θεωρούνται περιορισμένοι πόροι- θα πρέπει να είναι αντικειμενική, χωρίς διακρίσεις, με διαφάνεια και φυσικά να κοινοποιείται δημοσίως.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, μια βασική αρχή του ρυθμιστικού πλαισίου της ΕΕ είναι ότι δεν πρέπει να υπάρχουν τεχνητοί περιορισμοί στο πλήθος των εταιριών-παροχών της αγοράς. Σε ένα δίκτυο καλωδίου, δεν υπάρχει η έννοια του φυσικού περιορισμού των πόρων, συνεπώς δεν υφίσταται και λόγος περιορισμού του πλήθους των εταιριών-παροχών. Όμως, οι ραδιοεπικοινωνίες και οι δορυφορικές επικοινωνίες χρησιμοποιούν το ραδιοφάσμα για τη μεταφορά της κίνησης. Από τη στιγμή όμως που το ραδιοφάσμα είναι περιορισμένος πόρος, ο οποίος συχνά δεν επαρκεί για να καλύψει το σύνολο της ζήτησης, η εκμετάλλευσή του πρέπει να διανεμηθεί με κάποιο τρόπο.

Το ρυθμιστικό πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες θέτει τις εξής βασικές αρχές για την κατανομή των περιορισμένων πόρων:

- Η ευθύνη της διοίκησης των περιορισμένων πόρων πρέπει να γίνεται από μια ανεξάρτητη από εταιρίες-παροχείς αρχή.
- Η κατανομή των σπάνιων πόρων πρέπει να γίνεται με έναν αντικειμενικό, διάφανο και χωρίς διακρίσεις τρόπο.
- Τα τέλη που αφορούν τη χρήση των περιορισμένων πόρων πρέπει να αντικατοπτρίζουν τα διοικητικά κόστη της διαχείρισής τους, καλύπτοντας όμως την προϋπόθεση της βέλτιστης χρήσης των πόρων αυτών, και λαμβάνοντας υπ' όψη την ανάγκη της προώθησης ανάπτυξης νέων καινοτόμων υπηρεσιών στα πλαίσια του ανταγωνισμού.

Η σχετική με τις Υπηρεσίες Οδηγία καθορίζει ότι η πρόσβαση στις ραδιο-συχνότητες μπορεί να περιοριστεί μόνο όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο, με σκοπό την εκπλήρωση βασικών απαιτήσεων, όπως είναι η αποτελεσματική χρήση του ραδιοφάσματος και η αποφυγή της άσκοπης ή επιβλαβούς χρήσης του. Η Οδηγία για την αδειοδότηση επιτρέπει στα κράτη-μέλη τον περιορισμό του αριθμού των εκδιδόμενων αδειών μόνο όταν η εν' λόγω υπηρεσία χρησιμοποιεί ραδιοφάσμα.

2.2.5 Αριθμοδότηση

Οι αριθμοί συνεχίζουν να αποδίδονται σε εθνικό επίπεδο. Πάντως υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες από την Ε.Ε. για την απόδοση των αριθμών.

2.2.5.1 Απόδοση αριθμών

Μέσα στο πλαίσιο της σχετικής με τις Υπηρεσίες Οδηγίας, τα κράτη-μέλη είναι υποχρεωμένα να διασφαλίσουν ότι υπάρχει επάρκεια στο πλήθος των αριθμών που είναι διαθέσιμοι για όλες τις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών. Επίσης, οι αριθμοί πρέπει να αποδίδονται με έναν αντικειμενικό, διάφανο και χωρίς διακρίσεις τρόπο. Η σχετική Οδηγία καθορίζει ότι τα μελλοντικά σχέδια αριθμοδότησης πρέπει να ελέγχονται από τους εθνικούς φορείς. Επίσης, τα σχέδια αυτά πρέπει να δημοσιεύονται. Τα κράτη-μέλη υποχρεούνται να συντονίσουν τις εθνικές τους θέσεις με αυτές των παγκόσμιων οργανισμών, όταν πρόκειται για θέματα απόδοσης αριθμών. Τέλος, τα κράτη-μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι οργανισμοί δεν κάνουν διακρίσεις στις ακολουθίες των αριθμών που χρησιμοποιούνται για την πρόσβαση σε άλλους παροχείς τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών.

2.2.5.2 «Χρυσοί Αριθμοί»

Από τον Ιούλιο του 1997, οι αριθμοί δεν θα πρέπει να θεωρούνται περιορισμένοι πόροι, αφού τα κράτη-μέλη είναι υποχρεωμένα να διασφαλίσουν ότι υπάρχει επαρκής διαθεσιμότητα για όλες τις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών (παρόλο που μπορεί να υπάρχει προσωρινή ανεπάρκεια στη περίπτωση που οι αριθμοί εξαντληθούν πριν ολοκληρωθεί η εφαρμογή ή η επέκταση των νέων σχεδίων αριθμοδότησης). Πάντως, υπάρχουν συγκεκριμένοι αριθμοί οι οποίοι διαχωρίζονται από άλλους λόγω του ότι είναι εύκολο να απομνημονευτούν ή επειδή τους γνωρίζει ήδη ένα σημαντικό μεγάλο μέρος πολιτών ή πελατών. Τέτοιοι αριθμοί έχουν σημαντική εμπορική αξία και θεωρούνται περιορισμένος πόρος. Οι εθνικοί φορείς πρέπει να διασφαλίσουν ότι η απόδοση τέτοιων αριθμών χαρακτηρίζεται από διαφάνεια και αντικειμενικότητα.

2.2.5.3 Φορητότητα αριθμών

Τα κράτη-μέλη υποχρεούνται να συστήσουν την φορητότητα των αριθμών (number portability), επιτρέποντας με τον τρόπο αυτόν στους πελάτες να αλλάζουν εταιρίες αλλά να κρατούν τον αριθμό τους για την ίδια περιοχή. Υπάρχει επίσης η υποχρέωση του ελέγχου των χρεώσεων στους πελάτες και της τιμής διασύνδεσης για τη διευκόλυνση της φορητότητας των αριθμών είναι λογική.

2.2.5.4 Αριθμοί έκτακτης ανάγκης

Τέλος, δύο ειδικά μέτρα εναρμόνισης συμφωνήθηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτά απαιτούν από τα κράτη-μέλη τη χρήση του αριθμού “112” ως αριθμό έκτακτης ανάγκης και τη συνύπαρξη αυτού με εθνικούς αριθμούς παρόμοιας χρήσης (όπως είναι το 100 στην Ελλάδα και το 999 στο Ηνωμένο Βασίλειο).

2.2.6 Καθολική Υπηρεσία (Universal Service)

Η πολιτική σημασία της διασφάλισης ενός καθορισμένου επιπέδου υπηρεσιών με μια λογική χρέωση για όλους τους χρήστες είναι ευρέως αναγνωρισμένη. Για το λόγο αυτό, το κανονιστικό πλαίσιο συνέστησε το θέμα της Καθολικής Υπηρεσίας (Universal Service) θέτοντας υποχρεώσεις στα κράτη-μέλη οι οποίες καθορίζουν τον σκοπό της Καθολικής Υπηρεσίας και παρέχουν τους μηχανισμούς διαμοιρασμού του κόστους που σχετίζεται με την προώθησή του στην αγορά.

Η Καθολική Υπηρεσία ορίζεται στην Ευρωπαϊκή Νομοθεσία ως ένα ελάχιστο σύνολο υπηρεσιών καθορισμένης ποιότητας, το οποίο είναι διαθέσιμο σε όλους τους χρήστες ανεξάρτητα από την γεωγραφική τους τοποθεσία, και, υπό το πρίσμα ειδικών εθνικών καταστάσεων, σε μια λογική τιμή.

Η Καθολική Υπηρεσία συνεπάγεται:

- Παροχή του δημόσιου σταθερού τηλεφωνικού δικτύου, που υποστηρίζει φωνητική τηλεφωνία, group III fax και μετάδοση δεδομένων στο εύρος φωνής μέσω modem.
- Παροχή σταθερής τηλεφωνικής υπηρεσίας που σημαίνει παροχή στους τελικούς χρήστες σε σταθερή τοποθεσία διεθνών και εθνικών κλήσεων σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης.
- Παροχή βοήθειας κατά τη χρήση τις υπηρεσίας και υπηρεσίες καταλόγου.
- Παροχή δημοσίων τηλεφώνων με κάρτα ή κέρματα.
- Παροχή διευκολύνσεων της χρήσης της υπηρεσίας για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Τα κράτη-μέλη μπορούν να ορίσουν επιπλέον υποχρεώσεις, όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενη παράγραφο.

2.2.6.1 Κόστος και χρηματοδότηση

Ανάλογα με την περίπτωση, η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών μπορεί να χρηματοδοτήσει και να συμβάλλει στο κόστος των εταιριών με δύο τρόπους:

- Πρώτον, μέσω απευθείας πληρωμής, και
- Δεύτερον, μέσω δημιουργίας ενός ανεξάρτητου ταμείου διαχείρισης σύμφωνα με καθορισμένους κανόνες και βέλτιστες πρακτικές.

Είναι σημαντικό ότι 12 από τα 13 κράτη-μέλη δε χρειάστηκε να ακολουθήσουν τον δεύτερο τρόπο.

Στη Γαλλία, το κόστος που σχετίζεται με την Καθολική Υπηρεσία, καλυπτόταν έως τον Μάρτιο του 1999 από πρόσθετες χρεώσεις, με τις οποίες ανέκτησε ένα ποσό που αντιστάθμιζε τις δαπάνες της France Telecom που έγιναν στον τοπικό βρόχο της.

Μόνο οι οργανισμοί που παρέχουν τα δημόσια δίκτυα τηλεπικοινωνιών ή/και οι δημόσιες υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας μπορούν να απαιτηθούν κάτω από τα εθνικά σχέδια να συμβάλουν σε ένα Ταμείο καθολικών υπηρεσιών ή σε οποιοδήποτε σύστημα των συμπληρωματικών δαπανών. Τέτοιες απαιτήσεις για τις συνεισφορές πρέπει να είναι σύμφωνα με τις αρχές της μη διάκρισης και της αναλογικότητας.

2.2.6.2 Ποιος πρέπει να παρέχει την Καθολική Υπηρεσία;

Το κανονιστικό πλαίσιο θέτει υποχρεώσεις στα κράτη-μέλη για να διασφαλίσει την παροχή της Καθολικής Υπηρεσίας, αλλά δε καθορίζει ποιος είναι υπεύθυνος για την παροχή της υπηρεσίας καθώς και για τη διαδικασία επιλογής τους. Τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα επομένως να δώσουν την ευθύνη της Καθολικής Υπηρεσίας σε διάφορες επιχειρήσεις, υπό τον όρο ότι θα το κάνουν κατά τρόπο αμερόληπτο και διαφανή. Εντούτοις, η Οδηγία για τη φωνητική τηλεφωνία απαιτεί από τα κράτη μέλη να υπάρχει τουλάχιστον ένας οργανισμός που να είναι αρμόδιος για την παροχή της Καθολικής Υπηρεσίας σε μια ορισμένη περιοχή.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προσκαλέσουν ενδιαφερόμενους για την παροχή συγκεκριμένων στοιχείων της Καθολικής Υπηρεσίας, είτε σε γεωγραφική είτε σε προσανατολισμένη προς την υπηρεσία βάση. Σε περίπτωση απουσίας προσφοράς, το κράτος-μέλος έχει το δικαίωμα να επιβάλει τις υποχρεώσεις παροχής Καθολικών Υπηρεσιών.

2.2.7 Προστασία προσωπικών δεδομένων

Το ζήτημα της προστασίας των δεδομένων και της ιδιωτικότητας είναι πολύ σημαντικό στον τομέα τηλεπικοινωνιών. Στην σχετική με τις Υπηρεσίες Οδηγία, η προστασία των δεδομένων αναγνωρίστηκε ως μια από τις βασικές απαιτήσεις. Η Οδηγία ισχύει για την επεξεργασία των προσωπικών στοιχείων σχετικά με την παροχή δημόσια διαθέσιμων αναλογικών ή ψηφιακών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, που παρέχεται πέρα από τα δημόσια δίκτυα τηλεπικοινωνιών (π.χ. στοιχεία κυκλοφορίας – πού καλείτε, για πόσο καιρό, κτλ.). Η επεξεργασία των

προσωπικών στοιχείων πέρα από τα μη δημόσια δίκτυα καλύπτεται από τη γενική Οδηγία προστασίας των δεδομένων.

2.2.7.1 Ασφάλεια των υπηρεσιών και των δικτύων

Και οι φορείς παροχής υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και οι χρήστες των δικτύων πρέπει από την Οδηγία για να εξασφαλίσουν ότι το δίκτυο προστατεύεται από παραβιάσεις στην ασφάλειά του και να ενημερώσουν τους πελάτες τους για οποιουσδήποτε υπόλοιπους κινδύνους.

2.2.7.2 Ασφάλεια των επικοινωνιών

Η Οδηγία εγγυάται την ασφάλεια των επικοινωνιών, μεταξύ άλλων, με ρητή απαγόρευση στο άκουσμα, την παρεμβολή, την αποθήκευση και την παρεμπόδιση των επικοινωνιών. Υπάρχουν εντούτοις τρεις εξαιρέσεις που προβλέπονται ρητά στο κείμενο:

- Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να περιορίσουν τέτοια εμπιστευτικότητα για λόγους της εθνικής ασφάλειας, της υπεράσπισης, της δημόσιας ασφάλειας, της πρόληψης, της έρευνας, της ανίχνευσης και της συνέχισης των ποινικών αδικημάτων ή της αναρμόδιας χρήσης του συστήματος τηλεπικοινωνιών
- Η Οδηγία δεν αποτρέπει τις νόμιμα εξουσιοδοτημένες καταγραφές των επικοινωνιών κατά τη διάρκεια της νόμιμης επιχειρησιακής πρακτικής (π.χ. όπου οι εταιρίες πώλησης και αγοράς μετοχών καταγράφουν τις τηλεφωνικές κλήσεις που γίνονται για νομικούς λόγους)

Οι ενδιαφερόμενοι χρήστες δίνουν τη συγκατάθεσή τους σε τέτοιες πρακτικές.

2.2.7.3 Κυκλοφορία και στοιχεία τιμολόγησης

Η Οδηγία καθιερώνει ότι τα στοιχεία κυκλοφορίας πρέπει να διαγραφούν ή να γίνουν ανώνυμα εκτός από όταν απαιτούνται για λόγους πληρωμών τιμολόγησης και διασύνδεσης συνδρομητών. Διευκρινίζει επίσης ποιά στοιχεία μπορούν να αποθηκευτούν και να υποβληθούν σε επεξεργασία για λόγους τιμολόγησης. Επιπλέον, οι παροχείς των δημόσια διαθέσιμων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μπορούν μόνο να επεξεργαστούν τέτοια στοιχεία για το μάρκετινγκ των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών τους εάν ο συνδρομητής έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.

2.2.7.4 Προσδιορισμός καλούντος

Οι χρήστες που καλούν θα πρέπει να είναι σε θέση να αποκρύπτουν, απλά και δωρεάν, την εμφάνιση του προσδιοριστικού του αριθμού τους (Calling Line Identification - CLI). Οι συνδρομητές που καλούνται πρέπει να είναι σε θέση να εμποδίσουν την παρουσίαση του CLI των εισερχόμενων κλήσεων, πάλι απλά και δωρεάν για τη λογική χρήση αυτής της λειτουργίας.

Οι συνδρομητές που καλούνται πρέπει επίσης να είναι σε θέση να απορρίπτουν τις εισερχόμενες κλήσεις, απλά και δωρεάν, στην περίπτωση που ο καλών έχει αποκρύψει το CLI του.

Η Οδηγία διευκρινίζει δύο περιπτώσεις όπου τα κράτη-μέλη πρέπει να επιτρέπουν στους παροχείς του δημόσιου δικτύου τηλεπικοινωνιών ή τις υπηρεσίες να αγνοήσουν την απόκρυψη του CLI:

- σε προσωρινή βάση, εάν ένας συνδρομητής ζητά την επισήμανση των κακόβουλων ή κλήσεων ενόχλησης, ή
- για τους οργανισμούς που εξετάζουν τις κλήσεις έκτακτης ανάγκης.

2.2.7.5 Κατάλογοι

Τα προσωπικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στους δημόσια διαθέσιμους τυπωμένους ή ηλεκτρονικούς καταλόγους (ή που μπορούν να αποκτηθούν μέσω των υπηρεσιών έρευνας καταλόγου) θα πρέπει να περιοριστούν σε αυτό που είναι απαραίτητο για να προσδιορίσει έναν ιδιαίτερο φυσικό συνδρομητή (δηλ. ένας ιδιώτης). Μια εξαίρεση θα γίνει όταν δώσει ο μεμονωμένος συνδρομητής τη σαφή συγκατάθεσή του στη δημοσίευση των πρόσθετων προσωπικών στοιχείων.

Ο μεμονωμένος συνδρομητής θα πρέπει να έχει το δικαίωμα, δωρεάν και κατόπιν αιτήσεως:

- να παραλειφθεί από έναν τυπωμένο ή ηλεκτρονικό κατάλογο
- να δείξει ότι τα προσωπικά στοιχεία του δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άμεσους λόγους μάρκετινγκ
- να ζητήσει την παράλειψη της διεύθυνσής του εν μέρει, καθώς και της αναφοράς που αποκαλύπτει το φύλο του.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στους χειριστές για να απαιτήσουν μια πληρωμή για την άσκηση του δικαιώματος να μην εισαχθούν οι λεπτομέρειες των συνδρομητών σε έναν κατάλογο. Αυτή η επιλογή εξαρτάται από δύο όρους:

- το ζητούμενο ποσό δεν πρέπει να είναι τόσο υψηλό ώστε να αποτραπεί ένας συνδρομητής από την άσκηση του δικαιώματός του.

- το ποσό πρέπει να υπολογιστεί ώστε να καλυφθούν οι δαπάνες που αναλαμβάνονται από το χειριστή στην προσαρμογή και την ενημέρωση του καταλόγου συνδρομητών που δεν επιθυμούν να εισαγάγει τις λεπτομέρειές τους σε έναν κατάλογο.

2.2.8 Υποχρεωτικές και Συνιστώμενες Υπηρεσίες στην Ε.Ε.

2.2.8.1 Μισθωμένες Γραμμές

Οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών πρέπει να χρησιμοποιούν ένα σύνολο γενικών προϋποθέσεων παροχής στις οποίες περιλαμβάνονται τουλάχιστον ορισμένες παράμετροι που έχουν σημασία για τους χρήστες, όπως ο χρόνος παράδοσης για έναν τύπο μισθωμένων γραμμών και η διάρκεια της σύμβασης. Οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών πρέπει να ενημερώνουν τους χρήστες για τις αλλαγές στις γενικές προϋποθέσεις παροχής.

Η Οδηγία 92/44/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 1992 σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου για τις μισθωμένες γραμμές, παρέχει τις κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία, σε κοινοτικό επίπεδο, της εννοίας των βασικών απαιτήσεων που θα ήταν δυνατόν να περιορίσουν τη χρήση των μισθωμένων γραμμών.

- Οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών πρέπει να χρησιμοποιούν ένα σύνολο γενικών προϋποθέσεων παροχής στις οποίες περιλαμβάνονται τουλάχιστον ορισμένες παράμετροι που έχουν σημασία για τους χρήστες, όπως ο χρόνος παράδοσης για έναν τύπο μισθωμένων γραμμών και η διάρκεια της σύμβασης. Οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών πρέπει να ενημερώνουν τους χρήστες για τις αλλαγές στις γενικές προϋποθέσεις παροχής.
- Στο σύνολο της Κοινότητας πρέπει να διατίθενται τουλάχιστον πέντε τύποι μισθωμένων γραμμών.
- Οι εθνικές αρχές καθορίζουν τις διαδικασίες ελέγχου που εφαρμόζονται στους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών.
- Οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών πρέπει να χρησιμοποιούν διαφανή συστήματα τιμολόγησης τηρώντας τις βασικές αρχές του προσανατολισμού προς το κόστος και της διαφάνειας.

2.2.8.2 Φωνητική τηλεφωνία

Η Οδηγία 95/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1995 για την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ΟΝΡ) στη φωνητική τηλεφωνία, εξετάζει τους όρους χρήσης των δημοσίων τηλεφωνικών δικτύων ή των υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας, τις βασικές απαιτήσεις και τα πρότυπα που πρέπει να τηρούνται κατά την παροχή των υπηρεσιών.

Επίσης, η Οδηγία καθορίζει τις διαδικαστικές διατάξεις που αφορούν:

- τα προς δημοσίευση μέτρα όσον αφορά τη μη πληρωμή λογαριασμών και την οποιαδήποτε επακόλουθη διακοπή υπηρεσιών ή αποσύνδεση
- τη σύγκλιση σε κοινοτική κλίμακα των στόχων και της εφαρμογής συνήθων και συμπληρωματικών υπηρεσιών μέσα στην Κοινότητα
- τις κοινοποιήσεις και τις εκθέσεις τις οποίες υποβάλλουν στην Επιτροπή οι κανονιστικές αρχές και τα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας
- την ενδεχόμενη αναβολή ορισμένων υποχρεώσεων των κρατών μελών
- τη διαδικασία συμβιβασμού και επίλυσης διαφορών
- τις τεχνικές προσαρμογές που επιβάλλει η τεχνολογική πρόοδος και οι αλλαγές στη ζήτηση.

Μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχουν οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο και υπηρεσία φωνητικής τηλεφωνίας. Μεριμνούν ώστε οι χρήστες να μπορούν να συνδέονται, κατόπιν αιτήσεως, με το σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, καθώς και να συνδέουν και να χρησιμοποιούν εγκεκριμένους τερματικούς εξοπλισμούς στους χώρους τους, σύμφωνα με την εθνική και την κοινοτική νομοθεσία. Επίσης, σε αυτήν περιλαμβάνονται οι λειτουργίες τις οποίες μπορεί να απαιτήσει ο χρήστης σύμφωνα με τα τεχνικά πρότυπα τα οποία καθορίζονται από την οδηγία και με την επιφύλαξη της τεχνικής εφικτότητας. Καθορίζει επίσης τις διατάξεις που πρέπει να τηρούνται προκειμένου τα τέλη χρήσης του δημοσίου τηλεφωνικού δικτύου να διέπονται από τις βασικές αρχές της αναλογικότητας προς τις δαπάνες και της διαφάνειας, και τονίζεται ότι οι κανονιστικές αρχές φροντίζουν ώστε να παρέχεται κατόπιν αιτήσεως αναλυτικό τιμολόγιο στους χρήστες. Επίσης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο έλεγχος των εθνικών προγραμμάτων αριθμοδότησης να εξασφαλίζει ότι οι αριθμοί και οι σειρές αριθμών δίδονται κατά τρόπο δίκαιο και στον επιθυμητό χρόνο.

2.2.8.3 Απελευθέρωση της Πρόσβασης στο Τοπικό Δίκτυο

Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2887/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την ελεύθερη πρόσβαση στο τοπικό δίκτυο, είχε ως στόχο την αναβάθμιση του ανταγωνισμού στην τηλεπικοινωνιακή αγορά τοπικής πρόσβασης με στόχο την παροχή βελτιωμένης προσφοράς.

Με τον παρόντα κανονισμό καθίσταται υποχρεωτική η απελευθέρωση και η χωριστή πρόσβαση στον τοπικό χάλκινο δίκτυο που ελέγχεται από τους παραδοσιακούς φορείς εκμετάλλευσης. Η υποχρέωση παροχής απελευθερωμένης πρόσβασης στο τοπικό χάλκινο δίκτυο αφορά αποκλειστικά φορείς εκμετάλλευσης κοινοποιημένους από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές (ΕΡΑ) ως διαθέτοντες σημαντική ισχύ στην αγορά. Στον Κανονισμό, μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι η

τιμολόγησή τους οφείλει να είναι διαφανής, αμερόληπτη και ισότιμη. Πρέπει να βρίσκεται σε αναλογία προς το κόστος, εξασφαλίζοντας παράλληλα απόδοση ώστε να εξασφαλίζεται η εξέλιξη των υφιστάμενων υποδομών.

Σε παράρτημα του κανονισμού παρουσιάζεται ελάχιστος κατάλογος των στοιχείων που πρέπει να περιλαμβάνονται στην προσφορά αναφοράς για απελευθερωμένη πρόσβαση στο τοπικό δίκτυο, την οποία οι κοινοποιημένοι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να δημοσιεύουν.

2.2.8.4 Ψηφιακό Δίκτυο Ενοποιημένων Υπηρεσιών - ISDN

Η Σύσταση 92/383/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την προσφορά εναρμονισμένων διευθετήσεων πρόσβασης στο ψηφιακό δίκτυο ενοποιημένων υπηρεσιών και ενός συνόλου ελαχίστων προσφορών ISDN σύμφωνα με τις αρχές της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP), είχε ως στόχο την εξασφάλιση της προσφοράς εναρμονισμένων δυνατοτήτων πρόσβασης στο ISDN (ψηφιακό δίκτυο ενοποιημένων υπηρεσιών) καθώς και προσφορά ενός συνόλου ελαχίστων υπηρεσιών σύμφωνα με τις αρχές παροχής ανοικτού δικτύου.

Στη σύσταση αυτή, το Συμβούλιο καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών παρέχουν ISDN το οποίο προσφέρει εναρμονισμένες δυνατότητες πρόσβασης, ένα σύνολο ελαχίστων υπηρεσιών ISDN και διαλειτουργικότητα κατάλληλη και αποτελεσματική μεταξύ των επιμέρους ISDN.

Η απόφαση 95/17/ΕΚ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Νοεμβρίου 1995 σχετικά με τους προσανατολισμούς για την ανάπτυξη του Euro-ISDN ως διευρωπαϊκού δικτύου, καθόρισε τους στόχους, τις προτεραιότητες, τις γενικές κατηγορίες μέτρων καθώς και ορισμένα κοινά σχέδια που αφορούν την ανάπτυξη του Euro-ISDN ως διευρωπαϊκού δικτύου.

Οι στόχοι σχετικά με την ανάπτυξη του ISDN είναι οι εξής:

ανάπτυξη μιας σειράς υπηρεσιών βασισμένη στο Euro-ISDN το οποίο αποτελεί σύνολο διευκολύνσεων και υπηρεσιών ISDN που παρέχονται βάσει των εναρμονισμένων ευρωπαϊκών προτύπων όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι της απόφασης, και

διάθεση πλήρους γεωγραφικής κάλυψης με Euro-ISDN σε όλα τα κράτη μέλη, ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς.

Οι προτεραιότητες για την επίτευξη των στόχων είναι η προώθηση:

- της χρήσης του Euro - ISDN από τις επιχειρήσεις,
- της πρόσβασης σε τερματικούς εξοπλισμούς και σε λογισμικά εφαρμογής με μικρότερη δαπάνη,
- της διάθεσης εξοπλισμού δοκιμών σε προσιτές τιμές.

Ανάμεσα στα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων περιλαμβάνονται: Η ανάλυση των εμποδίων για την ανάπτυξη του Euro-ISDN και των μέσων

που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την άρση τους, η ανάλυση και προώθηση της μετάβασης των εφαρμογών του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα στο Euro-ISDN και η προώθηση της διαλειτουργικότητας των τηλεματικών υπηρεσιών και της διάθεσης τερματικών Euro - ISDN και λογισμικών εφαρμογής.

2.3 Διαδίκτυο (Internet)

Το Διαδίκτυο (Internet) αποτελεί τον πρωταγωνιστικό παράγοντα της κοινωνίας της πληροφόρησης. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή έχει σκιαγραφήσει τη στρατηγική που θα οδηγήσει στην τόνωση και ενίσχυση της χρήσης του, καθορίζοντας τρεις κύριους στόχους

- να αποκατασταθεί η απευθείας σύνδεση για κάθε πολίτη, οικία, σχολείο, επιχείρηση και διοικητική αρχή, καθιστώντας την πρόσβαση στο Διαδίκτυο ταχύτερη, φθηνότερη και ασφαλέστερη,
- να δημιουργηθεί η ψηφιακά εξοικειωμένη και επιχειρηματικά δραστήρια Ευρώπη μέσω του Διαδικτύου, και
- να οικοδομηθεί σε κοινωνικό επίπεδο συνενταξιακή κοινωνία της πληροφόρησης για όλους.

Ένα άλλο σημαντικό σκέλος της στρατηγικής για την κοινωνία της πληροφόρησης έγκειται στην ενθάρρυνση της ανάπτυξης νέων μορφών τεχνολογίας και εφαρμογών που θα αποδώσουν καρπούς για τον πολίτη οι οποίες θα τονώσουν τις μορφές ηλεκτρονικής εργασίας και ηλεκτρονικού εμπορίου (e-working/e-commerce), με τις οποίες θα ενισχυθεί η εξάπλωση του περιεχομένου και των λειτουργικών μηχανισμών των πολυμέσων και με τις οποίες διασφαλίζεται η ύπαρξη των βασικών τεχνολογιών και υποδομών. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται μέσω της χρηματοδοτικής πρωτοβουλίας μεγάλης κλίμακας που έχουν αναλάβει η ΕΕ και οι τεχνολογικές εταιρείες και ακαδημαϊκά ιδρύματα από την οποία χρηματοδοτούνται ορισμένα προγράμματα έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης (ETA), για να τονωθεί η φάση της ένταξης της τεχνολογίας.

2.3.1 Οργάνωση και διαχείριση του Διαδικτύου

2.3.1.2 Ο Οργανισμός Διαχείρισης

Το Διαδίκτυο είναι ένα δίκτυο επικοινωνίας το οποίο πρέπει να είναι προσιτό σε όλους. Η δημιουργία της IANA (**Internet Assigned Numbers Authority - Αρχή του Διαδικτύου για την Εκχώρηση Αριθμών**), ενός οργανισμού που έχει συνάψει σύμβαση με την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, είχε ως στόχο τη διαχείριση των κεντρικών λειτουργιών που προϋποθέτει ο συντονισμός του Διαδικτύου σε παγκόσμιο επίπεδο, με σκοπό το δημόσιο συμφέρον. Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών αναγνώρισε επίσης την ανάγκη να συμπεριληφθούν στο συντονισμό του Διαδικτύου όλοι οι φορείς σε παγκόσμια κλίμακα.

Τον Οκτώβριο του 1998, δημιουργήθηκε το ICANN (**Internet Corporation for Assigned Numbers and Names - Σώμα του Διαδικτύου για την Εκχώρηση Ονομάτων και Αριθμών**), μετά από τη Λευκή Βίβλο της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών. Το ICAN είναι μια ιδιωτική μη κερδοσκοπική εταιρεία που δρα υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, η οποία έχει την

έδρα της στο Λος Άντζελες. Ο ρόλος της είναι να διασφαλίσει τη διαχείριση του DNS (**Domain Name System - Σύστημα Ονομάτων Τομέα**), την απονομή χώρων για διευθύνσεις πρωτοκόλλων του Διαδικτύου, το συντονισμό των παραμέτρων του νέου πρωτοκόλλου του Διαδικτύου και τη διαχείριση του συστήματος των εξυπηρετητών πυρήνα του Διαδικτύου. Το ICANN συνεπικουρείται στο έργο του από την Συμβουλευτική Επιτροπή Κυβερνήσεων (Governmental Advisory Committee - GAC) που εκφράζει το δημόσιο συμφέρον σε παγκόσμιο επίπεδο. Εξάλλου, η Συμβουλευτική Επιτροπή Κυβερνήσεων είναι επίσης ανοικτή σε πολλούς διεθνείς οργανισμούς, τους οποίους αφορούν άμεσα οι αποφάσεις του ICANN (UIT - Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών), OMPI (Παγκόσμια Οργάνωση Διανοητικής ιδιοκτησίας), OCDE (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης),...).

Η Επιτροπή παροτρύνει τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να διευκολύνουν τη συμμετοχή όλων των κατηγοριών χρηστών στο Διαδίκτυο στο πλαίσιο του εν λόγω διαχειριστικού οργανισμού.

2.3.1.3 Η διευθυνσιοδότηση στο Διαδίκτυο

Οι διευθύνσεις του Διαδικτύου παρουσιάζονται υπό μορφή αριθμού, ο οποίος χρησιμεύει να μεταβιβάζει δεδομένα από έναν εξυπηρετητή σε άλλον. Το εν λόγω ψηφιακό σύστημα βασίζεται επί του παρόντος σε αριθμούς μήκους 32 δυαδικών ψηφίων (bits) (IPv4). Η σημερινή και η μελλοντική ανάπτυξη του Διαδικτύου συνεπάγεται τη χρήση ενός πολύ μεγάλου αριθμού διευθύνσεων, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα ο χώρος των διευθύνσεων IPv4 να υφίσταται διαρκώς αυξανόμενη πίεση.

Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να παρακολουθούνται εκ του σύνεγγυς οι εργασίες του ICANN, καθώς και οι προσανατολισμοί του όσον αφορά την απονομή των διευθύνσεων IP. Η διαχείριση των εν λόγω διευθύνσεων πρέπει να γίνεται με αυτόνομο και ουδέτερο τρόπο. Η ταχεία ανάπτυξη του Διαδικτύου απαιτεί το πέρασμα στη νέα γενιά διευθύνσεων IPv6 που θα βασίζονται σε αριθμούς της τάξεως των 128 δυαδικών ψηφίων, γεγονός που θα πολλαπλασιάσει τον αριθμό των διευθύνσεων που θα τίθενται στη διάθεση των χρηστών. Η εν λόγω ανάπτυξη πρέπει να συνοδευτεί από μια υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου και έρευνας στο Διαδίκτυο.

2.3.1.4 Τα ονόματα τομέα

Τα ονόματα τομέα επιτρέπουν να εντοπιστούν εύκολα οι ιστοσελίδες του Διαδικτύου, εν αντιθέσει με το ψηφιακό σύστημα διευθυνσιοδότησης IP που χρησιμοποιείται για την επικοινωνία μέσω δικτύου. Επί του παρόντος χρησιμοποιούνται δύο είδη μητρώου:

ορισμένοι τομείς ανωτάτου επιπέδου γενικού χαρακτήρα (gTLDs), όπως ο τομέας ".COM", ".NET" χρησιμοποιούνται σε παγκόσμιο επίπεδο, και

περί τα 240 μητρώα γεωγραφικού ή εθνικού τύπου που εκμεταλλεύονται ανάλογα συστήματα, όπου τα ονόματα τομέα αντιστοιχούν σε κωδικούς χώρας (ccTLD) όπως ".GR", ".BE".

Η υπεύθυνη αρχή για την εκχώρηση των μητρώων είναι το ICANN. Βασικός του στόχος είναι να εισαγάγει τον ανταγωνισμό στην αγορά της καταχώρισης ονομάτων τομέα γενικού χαρακτήρα (gTLD) και να διευρύνει τον αριθμό των τομέων ανωτάτου επιπέδου (TLD) που διατίθενται. Το ICANN έχει ήδη εξουσιοδοτήσει ορισμένους υπευθύνους τήρησης μητρώου προκειμένου να ενθαρρύνει τον ανταγωνισμό (σήμερα υπάρχουν σε παγκόσμιο επίπεδο 110 υπεύθυνοι τήρησης μητρώου, έναντι ενός που υπήρχε έως τον Ιούνιο του 1999).

Όσον αφορά τα μητρώα των τομέων ανωτάτου επιπέδου γενικού χαρακτήρα (gTLD), οι υπεύθυνοι τήρησης μητρώου υποχρεούνται να υποβάλουν τις αιτήσεις καταχώρισής τους στο NSI (Network Solutions Incorporated). Αυτό προκαλεί μια αίσθηση αβεβαιότητας για το ICANN, το οποίο επιθυμεί να αλλάξει την μονοπωλιακή υποδομή που καθιερώθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες προς ένα πιο ισόρροπο διεθνές περιβάλλον.

Σχετικά με την πνευματική ιδιοκτησία, τα κυριότερα προβλήματα που συνδέονται με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στο σύστημα των ονομάτων τομέα αφορούν επί του παρόντος τα εμπορικά σήματα. Τα ονόματα τομέα αποτέλεσαν εύκολο στόχο για την παραβίαση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας δεδομένου ότι η απονομή των ονομάτων στους κυριότερους τομείς γενικού χαρακτήρα που δημιουργήθηκαν έγινε βάσει της αρχής "εξυπηρέτηση κατά προτεραιότητα άφιξης και κατ' αποκλειστικότητα".

Η Επιτροπή θα συνεχίσει το διάλογο με την ΟΜΠΙ (Παγκόσμια Οργάνωση Διανοητικής Ιδιοκτησίας) και τις αμερικανικές αρχές προκειμένου να εξεύρει λύση όσον αφορά την επίλυση των διαφορών και την υλοποίηση εν προκειμένω βιώσιμων λύσεων σε διεθνές επίπεδο. Η Επιτροπή προτίθεται επίσης να προτείνει κώδικα δεοντολογίας προκειμένου να περιορίσει τις παραβιάσεις των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Πρόκειται κυρίως να ορισθούν οι κατηγορίες των ονομάτων που πρέπει να προστατευθούν, καθώς και η μεταχείριση των αναγνωρισμένων εμπορικών σημάτων.

2.3.2 Ο Τομέας “.eu”

Ο στόχος της δημιουργίας στο Internet του τομέα (περιοχής) ανωτάτου επιπέδου ".eu" είναι η καλύτερη προβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Internet, η διεύρυνση της επιλογής των χρηστών όσον αφορά ονόματα τομέα και η ευνόηση της ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου στην εσωτερική αγορά.

Συγκεκριμένα, η υλοποίηση του TLD .eu ανταποκρίνεται στους ακόλουθους στόχους:

- προώθηση της χρήσης των δικτύων του Internet και διεύρυνση της επιλογής των χρηστών μέσω της παροχής συμπληρωματικών δυνατοτήτων καταχώρισης στους υφιστάμενους εθνικούς τομείς ανωτάτου επιπέδου (ccTLD) ή σε τομείς ανωτάτου επιπέδου γενικού χαρακτήρα

- βελτίωση της διαλειτουργικότητας των διευρωπαϊκών εξυπηρετητών μέσω εξασφάλισης της διάθεσης στην Κοινότητα εξυπηρετητών .eu
- βελτίωση της προβολής της ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς στο παγκόσμιο δίκτυο και προώθηση της εικόνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα παγκόσμια δίκτυα πληροφοριών.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 733/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2002, για την υλοποίηση του τομέα ανωτάτου επιπέδου .eu [Επίσημη Εφημερίδα L 113, 30 Απριλίου 2002], ο άμεσος στόχος είναι ο καθορισμός των όρων υλοποίησης του τομέα ανωτάτου επιπέδου .eu (TLD), ώστε να είναι σε θέση ο ορισμός ενός μητρώου και η θέσπιση του πλαισίου γενικής πολιτικής εντός του οποίου θα λειτουργεί το μητρώο. Ως μητρώο νοείται ο φορέας που είναι επιφορτισμένος με την οργάνωση, τη διεύθυνση και τη διαχείριση του TLD .eu. Για τον ορισμό του μητρώου αρμόδια είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το μητρώο είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος συγκροτείται σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και έχει την έδρα του εντός της Κοινότητας.

Το μητρώο έχει τα ακόλουθα καθήκοντα:

- καταχωρίζει στον TLD .eu, μέσω οποιουδήποτε διαπιστευμένου γραφείου καταχώρισης, τα ονόματα τομέα που ζητούνται από κάθε επιχείρηση, οργανισμό και φυσικό πρόσωπο που έχουν την έδρα τους ή κατοικούν εντός της Κοινότητας ,
- θεσπίζει, σε διαβούλευση με την Επιτροπή και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη, την πολιτική καταχώρισης για τον TLD .eu, σύμφωνα με τους κανόνες της πολιτικής δημοσίου συμφέροντος,
- επιβάλλει τέλη τα οποία σχετίζονται άμεσα με το κόστος που ανακύπτει,
- εφαρμόζει πολιτική εξώδικης διευθέτησης των διαφορών για την ταχεία επίλυση των διαφορών μεταξύ των κατόχων ονομάτων του τομέα όσον αφορά τα δικαιώματα που αφορούν τα ονόματα, καθώς και των διαφορών που αφορούν μεμονωμένες αποφάσεις του μητρώου,
- θεσπίζει και εφαρμόζει διαδικασίες διαπίστευσης για καταχωρητές .eu, και
- εξασφαλίζει την ακεραιότητα των βάσεων δεδομένων των ονομάτων του τομέα.

Η πρόκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την επιλογή του μητρώου TLD .eu δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα C 208 της 3ης Σεπτεμβρίου 2002. Στους υποψηφίους δόθηκε προθεσμία έως την 25η Οκτωβρίου 2002 για να υποβάλουν τον σχετικό φάκελο υποψηφιότητας.

Η υλοποίηση του τομέα ανωτάτου επιπέδου ".eu" αναμένεται ότι θα πραγματοποιηθεί στη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του 2003.

2.3.3 Η πρωτοβουλία για την ηλεκτρονική Ευρώπη (eEurope)

Η μετατόπιση του βάρους προς την κοινωνία της πληροφόρησης και την οικονομία με γνωσιολογικό υπόβαθρο έχουν θεμελιώδη σημασία για την Ευρώπη, για να αποκομίσει τους πλήρεις καρπούς των ψηφιακών τεχνολογιών και του Διαδικτύου στα θέματα της βιώσιμης ανάπτυξης, της αυξημένης παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας, της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, αλλά και της προόδου στα κοινωνικά ζητήματα και για το κοινωνικό σύνολο. Αποτελεί το κλειδί για να ενισχυθεί η θέση που διαδραματίζει η ΕΕ υπό την ιδιότητα του πρωταγωνιστικού συντελεστή στο παγκόσμιο προσκήνιο.

Η πρωτοβουλία για την Ηλεκτρονική Ευρώπη (eEurope) έπαιξε καίριο ρόλο στο να προσδοθεί στην κοινωνία της πληροφόρησης νέα πολιτική ώθηση σε ανώτατο επίπεδο. Υπό αυτές τις ευνοϊκές πολιτικές συνθήκες, το πρόγραμμα δράσης για την Ηλεκτρονική Ευρώπη (eEurope) θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο για να γίνουν τα ευεργετικά οφέλη της κοινωνίας των πληροφοριών χειροπιαστά για όλους τους ευρωπαίους πολίτες και όλες τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και ιδίως για τις επιχειρήσεις μικρού και μεσαίου μεγέθους. Το πρόγραμμα στηρίζεται στις υφιστάμενες πολιτικές σε πανευρωπαϊκή και εθνική κλίμακα και, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο, τις ενισχύει και τις συμπληρώνει.

Το πρόγραμμα δράσης eEurope 2002 κάλυπτε ένδεκα γραμμές δράσης, οι οποίες συνασπίστηκαν με βασικό άξονα τις ακόλουθες τρεις προτεραιότητες:

- Την παροχή φθηνότερων, ταχύτερων και ασφαλέστερων διασυνδέσεων με το Διαδίκτυο.
- Τις επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό και στα ειδικά προσόντα.
- Την τόνωση της χρήσης του Διαδικτύου.
- Η πρόοδος κατά τη διάρκεια του σχεδίου eEurope 2002 ήταν η εξής:
- Διπλασιάστηκε η διείσδυση του Ίντερνετ στα νοικοκυριά.
- Εγκαταστάθηκε το πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες.
- Μειώθηκαν οι τιμές πρόσβασης στο Internet.
- Σύνδεση σχεδόν όλων των εταιρειών και σχολείων.
- Η Ευρώπη διαθέτει πλέον το ταχύτερο ερευνητικό δίκτυο κορμού παγκοσμίως.
- Λειτουργεί το μεγαλύτερο μέρος του νομικού πλαισίου για το ηλεκτρονικό εμπόριο.
- Περισσότερες κυβερνητικές υπηρεσίες παρέχονται δικτυακά.
- Αναδύεται υποδομή για τις έξυπνες κάρτες.
- Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και συνιστούν κατευθυντήριες γραμμές για την προσβασιμότητα στον Παγκόσμιο Ιστό.

Αποτελώντας συνέχεια του προγράμματος eEurope 2002, το πρόγραμμα δράσης eEurope 2005 έχει ως κύριο άξονα την ανάπτυξη πρόσβασης ευρέως φάσματος με ανταγωνιστικές τιμές, την ασφάλεια των δικτύων και την ανάπτυξη της χρήσης τεχνολογιών της πληροφόρησης από δημόσιους φορείς ("ηλεκτρονική κυβέρνηση").

Το σχέδιο δράσης eEurope 2005 βασίζεται σε δύο ομάδες δράσεων που αλληλοενισχύονται. Αφενός αποσκοπεί στην τόνωση υπηρεσιών, εφαρμογών και περιεχομένου, καλύπτοντας τόσο τις δικτυακές δημόσιες υπηρεσίες όσο και το ηλεκτρονικό επιχειρείν, αφετέρου, αντιμετωπίζει την υποκείμενη ευρυζωνική υποδομή και θέματα ασφάλειας.

Έως το 2005, η Ευρώπη θα πρέπει να διαθέτει:

- σύγχρονες δικτυακές δημόσιες υπηρεσίες,
- ηλεκτρονική διακυβέρνηση,
- ηλεκτρονικές υπηρεσίες μάθησης,
- ηλεκτρονικές υπηρεσίες υγείας,
- δυναμικό περιβάλλον ηλεκτρονικού επιχειρείν,

και, ως καταλύτη για αυτές,

- διαδεδομένη διάθεση ευρυζωνικής πρόσβασης σε ανταγωνιστικές τιμές, και
- ασφαλή υποδομή πληροφοριών.

2.3.3.1 Σύγχρονες δικτυακές δημόσιες υπηρεσίες

Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει την πολιτική της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, της ηλεκτρονικής μάθησης, και της ηλεκτρονικής υγείας.

Ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Οι δράσεις που προτείνονται για την πολιτική αυτή αφορούν: την ευρυζωνική σύνδεση, τη διαλειτουργικότητα, τις διαλογικές δημόσιες υπηρεσίες, τις δημόσιες συμβάσεις, τα δημόσια σημεία πρόσβασης στο Ίντερνετ και ηλεκτρονικές υπηρεσίες για τον πολιτισμό και τον τουρισμό.

Σχετικά με τις διαλογικές δημόσιες υπηρεσίες, έως το τέλος του 2004, θα πρέπει τα κράτη μέλη να έχουν εξασφαλίσει ότι οι βασικές δημόσιες υπηρεσίες παρέχονται σε διαλογική βάση, όπου αρμόζει είναι προσβάσιμες για όλους, και ότι αξιοποιούν τόσο το δυναμικό των ευρυζωνικών δικτύων όσο και της πολυπλατφορμικής πρόσβασης. Προς τούτο θα απαιτηθεί αναδιοργάνωση των γραφείων διεκπεραίωσης που θα αντιμετωπισθεί κατά τη διάρκεια της εκστρατείας προαγωγής της ορθής πρακτικής. Συνεπάγεται επίσης την αντιμετώπιση της πρόσβασης για άτομα με ειδικές ανάγκες, όπως οι μειονεκτούντες ή οι ηλικιωμένοι.

Για τη δράση των δημοσίων συμβάσεων, έως το τέλος του 2005 θα πρέπει τα κράτη μέλη να έχουν επιτύχει την ηλεκτρονική διεξαγωγή σημαντικού μέρους των δημοσίων συμβάσεων.

Όσον αφορά τα δημόσια σημεία πρόσβασης στο Ίντερνετ, όλοι οι πολίτες θα πρέπει στους δήμους ή τις κοινότητες τους να διαθέτουν εύκολη πρόσβαση στα εν λόγω σημεία, εξοπλισμένα κατά προτίμηση με ευρυζωνική σύνδεση. Κατά τη δημιουργία των εν λόγω σημείων θα πρέπει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν διαρθρωτικούς πόρους και να συνεργάζονται σε συνεργασία με τον ιδιωτικό ή/και εθελοντικό τομέα, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Ηλεκτρονική μάθηση. Τα κράτη μέλη ανταποκρίθηκαν θετικά στους φιλόδοξους στόχους του eEurope 2002. Τα περισσότερα σχολεία είναι πλέον συνδεδεμένα, ενώ συνεχίζονται οι εργασίες για την παροχή πρόσφορης πρόσβασης στο Ίντερνετ και σε πολυμεσικούς πόρους για σχολεία, διδάσκοντες και μαθητές. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης έθεσε ως στόχο προς επίτευξη έως το τέλος του 2003, αναλογία 15 μαθητών ανά συνδεδεμένο υπολογιστή για εκπαιδευτικούς σκοπούς¹⁷ στα σχολεία της ΕΕ. Τα διευρωπαϊκά δίκτυα που συνδέουν εθνικά ερευνητικά και εκπαιδευτικά δίκτυα αναβαθμίστηκαν σημαντικά αλλά λίγα μόνο σχολεία είναι μέχρι στιγμής συνδεδεμένα. Οι δράσεις που προτείνονται για την πολιτική αυτή αφορούν τις ευρυζωνικές συνδέσεις, το πρόγραμμα ηλεκτρονικής μάθησης, τη δημιουργία εικονικής πανεπιστημιούπολης για όλους τους φοιτητές, σύστημα συνεργασίας με τη βοήθεια υπολογιστή και επανεκπαίδευση-απόκτηση δεξιοτήτων για την κοινωνία της γνώσης.

Ηλεκτρονική υγεία. Οι ψηφιακές τεχνολογίες καθίστανται σημαντικότερες στη διαχείριση της υγείας, τόσο σε επίπεδο μεμονωμένου ιατρού όσο και σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Παρέχουν τη δυνατότητα μείωσης των διοικητικών δαπανών, παροχής υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης εξ αποστάσεως, αποφυγή περιττής επανάληψης εξετάσεων. Επιπλέον, το Internet χρησιμοποιείται διαρκώς περισσότερο από τους πολίτες για τη λήψη ιατρικών πληροφοριών. Με βάση τα παραπάνω είναι καθοριστικής σημασίας η αποτελεσματική ανάπτυξη ηλεκτρονικού περιεχομένου και υπηρεσιών για την υγεία και η διάθεσή του σε όλους, καθώς και η συμμόρφωση των συναφών με την υγεία ιστοθέσεων με καθιερωμένα ποιοτικά κριτήρια. Στις δράσεις της πολιτικής αυτής περιλαμβάνονται: Η ηλεκτρονική κάρτα υγείας, τα δίκτυα πληροφοριών υγείας και οι δικτυακές υπηρεσίες υγείας.

2.3.3.2 Δυναμικό περιβάλλον για το ηλεκτρονικό επιχειρείν

Στο ηλεκτρονικό επιχειρείν περιλαμβάνονται το ηλεκτρονικό εμπόριο (ηλεκτρονικές αγορές και πωλήσεις) και η αναδιάρθρωση των επιχειρηματικών διεργασιών ώστε να γίνεται η βέλτιστη χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών. Η Επιτροπή βασιζόμενη στην ευρωπαϊκή έκθεση για την ανταγωνιστικότητα και στην ανακοίνωση για την ηλεκτρονική οικονομία²⁸, συνεργάζεται με τα κράτη μέλη για την υποστήριξη του ηλεκτρονικού επιχειρείν στην Ευρώπη. Σκοπός είναι η προώθηση της εδραίωσης του ηλεκτρονικού επιχειρείν με στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, της παραγωγικότητας και της οικονομικής μεγέθυνσης μέσω επενδύσεων σε τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών, ανθρώπινων πόρων (ιδίως των ηλεκτρονικών δεξιοτήτων) και νέων επιχειρηματικών μοντέλων, με παράλληλη εξασφάλιση της προστασίας της ιδιωτικής ζωής. Το σχέδιο eEurope 2005 θα προσφέρει τα μέσα για την εφαρμογή της εν λόγω πολιτικής.

Οι δράσεις που προτείνονται για την πολιτική αυτή αφορούν: Τη *Νομοθεσία*, τα *MME*, τις *ηλεκτρονικές δεξιότητες*, τη *διαλειτουργικότητα*, την *αξιοπιστία* και την *εμπιστοσύνη* και το *".eu company"*.

Σχετικά με τη Νομοθεσία, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, θα προβεί σε ανασκόπηση της συναφούς νομοθεσίας, κατά περίπτωση αποσκοπώντας στον προσδιορισμό και την άρση των παραγόντων που εμποδίζουν τις επιχειρήσεις να χρησιμοποιήσουν τις μεθόδους του ηλεκτρονικού επιχειρείν. Επίσης, έως το τέλος του 2003, η Επιτροπή προτίθεται να καθιερώσει ευρωπαϊκό δίκτυο υποστήριξης του ηλεκτρονικού επιχειρείν, συνενώνοντας υφιστάμενους ευρωπαϊκούς, εθνικούς και περιφερειακούς συντελεστές στο πεδίο αυτό με σκοπό την ενδυνάμωση και τον συντονισμό δράσεων υποστήριξης των MME στο πεδίο του ηλεκτρονικού επιχειρείν. Η Επιτροπή θα ενισχύσει γεωγραφικές και κλαδικές δέσμες MME που εργάζονται σε ηλεκτρονική δικτύωση ώστε να ενθαρρυνθεί η καινοτομία στο ηλεκτρονικό επιχειρείν, η κοινή χρήση ορθής πρακτικής και η προώθηση κατευθυντηρίων γραμμών και προτύπων. Επίσης, η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, θα δημοσιεύσει ανάλυση της προσφοράς και της ζήτησης ηλεκτρονικών δεξιοτήτων στην Ευρώπη. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενισχύσουν κοινοπραξίες δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και τη συνεργασία όλων των σχετικών ενδιαφερομένων με σκοπό την ανάπτυξη πανευρωπαϊκού ορισμού όσον αφορά τις ηλεκτρονικές δεξιότητες. Σχετικά με τη διαλειτουργικότητα, έως το τέλος του 2003, θα πρέπει ο ιδιωτικός τομέας, με την υποστήριξη της Επιτροπής και των κρατών μελών, να έχει αναπτύξει διαλειτουργικές λύσεις ηλεκτρονικού επιχειρείν για συναλλαγές, ασφάλεια, υπογραφές, συμβάσεις και πληρωμές. Τούτο θα διευκολύνει τις υπηρεσίες καθιστώντας εφικτή τη διεξαγωγή ομαλών, ασφαλών και εύκολων διασυνοριακών ηλεκτρονικών συναλλαγών και εμπορίου μέσω κινητών επικοινωνιών. Τέλος, σχετικά με την αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη, έως το τέλος του 2003, η Επιτροπή, από κοινού με τον ιδιωτικό τομέα, οργανώσεις καταναλωτών και τα κράτη μέλη, θα εξετάσει δυνατότητες καθιέρωσης πανευρωπαϊκού ηλεκτρονικού συστήματος επίλυσης διαφορών. Για τη διευκόλυνση διασυνοριακών ηλεκτρονικών συναλλαγών για MME, πρόκειται η Επιτροπή να υποστηρίξει περαιτέρω την καθιέρωση ηλεκτρονικών συστημάτων πληροφόρησης σε νομικά θέματα. Η Επιτροπή θα εργαστεί μαζί με τους ενδιαφερόμενους όσον αφορά απαιτήσεις για σήματα εμπιστοσύνης με σκοπό την έκδοση σύστασης για θέματα εμπιστοσύνης των καταναλωτών στο ηλεκτρονικό εμπόριο.

Αναφορικά με τη δημιουργία του *".eu company"*, έως το τέλος του 2003, η Επιτροπή θα εξετάσει τις δυνατότητες παροχής σε ευρωπαϊκές εταιρείες πρόσθετων χαρακτηριστικών που συνδέονται με την ονομασία τομέα *.eu*, όπως την πιστοποιημένη κυβερνοταυτότητα και άλλες λειτουργίες υποστήριξης, π.χ. σήματα εμπιστοσύνης και πρόγραμμα επαλήθευσης ταυτότητας.

2.3.3.3 Ασφαλής υποδομή πληροφοριών

Η κοινοτική ερευνητική δραστηριότητα σε θέματα ασφάλειας θα συνεχιστεί στο 6ο πρόγραμμα πλαίσιο. Προτεραιότητες θα είναι: αξιόπιστες υποδομές δικτύων και πληροφοριών με έμφαση

στις αναδυόμενες τεχνολογίες (π.χ. ευρυζωνική, ασύρματες αρχιτεκτονικές, νοήμον περιβάλλον), ο εντοπισμός ευπαθών σημείων και αλληλεξαρτήσεων σε υποδομές. Επιδιώκεται επίσης η υποστήριξη της τυποποίησης αποσκοπώντας σε ευρύτερη χρήση ανοικτών προτύπων και λογισμικού ανοικτής πηγής. Στις ερευνητικές δραστηριότητες θα πρέπει επίσης να συνεκτιμηθεί ο ‘ανθρώπινος παράγοντας’ στην ασφάλεια, π.χ. βασικά πρότυπα ασφάλειας, ευχρηστία συστημάτων.

Οι δράσεις που προτείνονται για την πολιτική αυτή αφορούν: την ομάδα ειδικού έργου για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο (CSTF), την εμπέδωση ‘κλίματος ασφάλειας, και τις ασφαλείς επικοινωνίες μεταξύ δημόσιων υπηρεσιών.

2.3.3.4 Ευρυζωνική τεχνολογία

Οι κυβερνήσεις συνειδητοποιούν σε παγκόσμια κλίμακα και σε διαρκώς μεγαλύτερο βαθμό ότι η ευρυζωνική πρόσβαση θα είναι κεντρικής σημασίας για την οικονομική ανάπτυξη των χωρών τους. Η ευρύτερη διάθεση ευρυζωνικών επικοινωνιών θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στην οικονομία, διάφορα δε κράτη της ΕΕ έχουν αρχίσει την επανεξέταση της κατάστασης όσον αφορά την ευρυζωνική προσφορά στην επικράτειά τους. Κοινός τους στόχος είναι η επιτάχυνση της εξάπλωσής του.

Η ευρυζωνική στρατηγική αποτελεί σύνθετο καθήκον καθώς επηρεάζεται από πολλές και διαφορετικές πολιτικές: πολεοδομία και χωροταξία, ερευνητική πολιτική, φορολόγηση και κανονιστική ρύθμιση. Οι πολιτικές αυτές διεξάγονται σε όλα τα επίπεδα: διεθνές, ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό, καθώς και από φάσμα διαφόρων συντελεστών, στον ιδιωτικό αλλά και στον δημόσιο τομέα.

Οι δράσεις που προτείνονται για την πολιτική αυτή αφορούν: Την πολιτική ραδιοφάσματος, την ευρυζωνική πρόσβαση σε λιγότερο ευνοημένες περιφέρειες, τον περιορισμό των φραγμών για την εξάπλωση ευρυζωνικών δικτύων, το πολυπλατφορμικό περιεχόμενο και τη μετάβαση στην ψηφιακή εκπομπή.

Πηγές

Main legislative documents and proposals published since march 1996:

<http://europa.eu.int/ISPO/infosoc/telecompolicy/en/Main-en.htm>

Main Regulatory texts published since January 2000:

http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/regulatory/maindocs/index_en.htm

Commission staff working document:

Europe's Liberalised Telecommunications Market - A Guide to the Rules of the Game
<http://europa.eu.int/ISPO/infosoc/telecompolicy/en/userguide-en.pdf>

Information Society:
http://europa.eu.int/information_society/index_en.htm

Information Society – Telecommunications:
http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/index_en.htm

Information Society – Internet Policies:
http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/internet/index_en.htm

Information Society – Radio-spectrum Policy
http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/radiospec/radio/index_en.htm

e-Europe 2002:
http://europa.eu.int/information_society/eeurope/index_en.htm

The “EU” Domain:
<http://europa.eu.int/scadplus/leg/en/lvb/l24228.htm>

EU Domain Procedural steps/Time table
http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/internet/eu_domain/procedure/index_en.htm

EU Domain Regulation
http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/internet/eu_domain/workpaper/text_regulation_pdf/dotEU-EN-regulation733-2002.pdf

European Registry of Internet Domain Names:
<http://www.eurid.be/>

3. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

3.1 Εισαγωγή

Η ραγδαία ανάπτυξη των τεχνολογιών επικοινωνίας, καθιστά την ενσωμάτωση τους στις λειτουργίες του κοινωνικού συνόλου σημαντικό παράγοντα για την επίτευξη συγκριτικού πλεονεκτήματος στο περιβάλλον της παγκόσμιας αγοράς,

Παρόλα αυτά η ταχύτατη ανάπτυξη των νέων δικτυακών τεχνολογιών και η επερχόμενη σύγκλιση τηλεπικοινωνιών, πληροφορικής και ηλεκτρονικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, επιφέρουν σημαντικές ανατροπές στα οικονομικά μοντέλα ανάπτυξης στους τομείς των τηλεπικοινωνιών, της πληροφορικής, των υπηρεσιών και του εμπορίου. Παράλληλα, επιδρούν καθοριστικά στα κοινωνικά μοντέλα οργάνωσης που σκοπό έχουν την εξασφάλιση της συμμετοχής, της συνοχής και της ισονομίας των πολιτών, την ισότιμη επικοινωνία και την πρόσβαση στη γνώση¹.

Η υλοποίηση ενός εθνικού στρατηγικού προγράμματος επικοινωνιακών συστημάτων θεωρείται πλέον επιβεβλημένη σε όλα τα κράτη προκειμένου ν' αντεπεξέλθουν στη σημερινή ανταγωνιστική παγκόσμια κοινωνία.

Στα πλαίσια αυτών των εξελίξεων, η χώρα μας καλείται να αναπτύξει τάχιστα τις δομές εκείνες (τεχνολογικές, κοινωνικές, κανονιστικές) που θα εξασφαλίσουν την οικονομική πρόοδο και κοινωνική ευημερία στο σύγχρονο περιβάλλον. Ο ρόλος της πολιτείας θεωρείται καταλυτικός στην επίτευξη αυτού του στόχου και η σύνταξη και εφαρμογή μιας εθνικής επικοινωνιακής στρατηγικής με βάθος χρόνου πρέπει να υλοποιείται σε συνεργία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Καθοριστικό ρόλο στην σύνταξη μια εθνικής στρατηγικής αποτελεί η καταγραφή της τωρινής κατάστασης, η αναγνώριση των εγγενών χαρακτηριστικών του τόπου, ο δημόσιος διάλογος με τους εμπλεκόμενους φορείς, η μελέτη των βέλτιστων πρακτικών άλλων κρατών, κ.α.

Η ανάπτυξη μιας εθνικής επικοινωνιακής στρατηγικής πρέπει να αντιλαμβάνεται ως ένα σύνολο επιμέρους στρατηγικών στόχων, όχι μόνο τεχνολογικών, αλλά και κοινωνικών όπως διαφαίνεται και από την έκταση του Επιχειρησιακού Προγράμματος “Κοινωνία της Πληροφορίας” (ΕΠΚτΠ) στα πλαίσια του Γ’ κοινοτικού πλαισίου στήριξης. (ΓΚΠΣ). Στόχος του είναι να εφαρμοστούν τα σημαντικότερα σημεία της Λευκής Βίβλου της ελληνικής κυβέρνησης με τίτλο «Η Ελλάδα στην Κοινωνία της Πληροφορίας: Στρατηγική και τάσεις»² του 1999 και, παράλληλα, να επιτευχθούν οι στόχοι που τέθηκαν στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας eEurope³, του σχεδίου δράσης eEurope 2002⁴ καθώς και του σχεδίου δράσης eEurope 2005⁵. Συγκεκριμένα το ΕΠΚτΠ περιλαμβάνει 5 άξονες δράσεις οι οποίοι είναι:

- Παιδεία και Πολιτισμός
- Πολίτης και Ποιότητα Ζωής
- Ανάπτυξη και Απασχόληση

- Επικοινωνίες
- Τεχνική Βοήθεια

Το συγκεκριμένο ΕΠ αποτελείται από πολλές δράσεις οι οποίες έχουν σκοπό την βελτίωση της ποιότητας της ζωής μέσω της χρήσης των νέων τεχνολογιών στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, την αύξηση της απασχόλησης, την ενίσχυση του ανταγωνισμού, την σύνταξη και εφαρμογή ενός κατάλληλου θεσμικού πλαισίου κ.α.

Παρόλο που οι βασικοί κατευθυντήριες γραμμές ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδιασμού έχουν τεθεί, διαφαίνεται μία αρκετά μεγάλη καθυστέρηση στην πορεία υλοποίησης των παραπάνω δράσεων, αν και πρόσφατα εμφανίζονται κάποια βήματα επιτάχυνσης.

Κύριος παράγοντας αδυναμίας υλοποίησης των δράσεων του ΕΠ είναι η εμπλοκή πολλών φορέων με διαφορετικά επίπεδα οργάνωσης και ικανότητας για την υλοποίηση έργων που συνδέονται με την Κοινωνία της Πληροφορίας, γεγονός που δυσκολεύει τον αναγκαίο ενιαίο συντονισμό τους, ο μεγάλος κύκλος υλοποίησης των έργων- που επιμηκύνεται και λόγω του αναγκαίου αλλά πολλές φορές πολύπλοκου θεσμικού πλαισίου, η απουσία εξειδικευμένων πυρήνων στους φορείς της δημόσιας διοίκησης, τα ασαφή και μη δεσμευτικά χρονοδιαγράμματα για τις διάφορες φάσεις των έργων (από τον σχεδιασμό, την υποβολή του τεχνικού δελτίου, την διαδικασία αξιολόγησης και ένταξης, την προκήρυξη, και την συμβολαιοποίηση). Σίγουρα την εικόνα της μειωμένης υλοποίησης ενίσχυσε η τεχνοφοβία και απουσία κατάλληλης κουλτούρας, οι αυξημένες απαιτήσεις σε τεχνική υποστήριξη των φορέων που υλοποιούν έργα, η μη αξιοποίηση βέλτιστων πρακτικών από Ελλάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση και η μη διασφάλιση δια-λειτουργικότητας πληροφοριακών συστημάτων του δημοσίου και τέλος η απουσία εναλλακτικών τρόπων υλοποίησης έργων όπως είναι το outsourcing⁶.

Το κομμάτι της ΚτΠ που αφορά την υλοποίηση της στρατηγικής της Ελλάδας στο τομέα των επικοινωνιών, παραμένει δυστυχώς ακόμα στα σπάργανα, καθώς από τις δράσεις που έχουν ανακοινωθεί κατά καιρούς, και κύριοι δικαιούχοι είναι το ΥΜΕ (Υπουργείο Μεταφορών κ Επικοινωνιών), τα ΕΛΤΑ και η ΕΕΤΤ (Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων), έχει υλοποιηθεί ένας ελάχιστος αριθμός έργων. Συγκεκριμένα έχουν υλοποιηθεί έξι δράσεις από την ΕΕΤΤ συνολικού προϋπολογισμού 15,44Μ€ από ένα σύνολο έργων ύψους 569,23Μ€ μόνο για τον τομέα των επικοινωνιών. Καταλαβαίνουμε, ότι οι ρυθμοί εκτέλεσης των έργων πρέπει να αυξηθούν θεαματικά, καθώς η γενικότερη στρατηγική της ΚτΠ προϋποθέτει την ύπαρξη του κατάλληλου ρυθμιστικού πλαισίου (ραδιοσυχνότητες, φάσμα, ευρυζωνικότητα, καθολική πρόσβαση, κ.α.), την πλήρη απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών (πρόσβαση στον τοπικό βρόγχο, διασύνδεση μεταξύ πάροχων, αδειοδότηση κ.α.), την εφαρμογή ενός ενιαίου κανονισμού στο διαδίκτυο, καθώς και την άμεση εγκατάσταση δικτυακών υποδομών σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Παρακάτω θα εξετάσουμε τις διάφορες ενέργειες που έχουν γίνει από ην πλευρά της πολιτείας πάνω στο κρίσιμο θέμα της επικοινωνιακής στρατηγικής. Θα προσπαθήσουμε να αναγνωρίσουμε τα σημεία υστέρησης που παρατηρούνται στο όλο εγχείρημα και θα αναζητήσουμε λύσεις και τυχόν βέλτιστες πρακτικές που έχουν εφαρμοστεί σε άλλες χώρες.

3.2 Ευρυζωνική Πρόσβαση

Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι ορισμοί που δίνονται για την ευρυζωνικότητα διαφέρουν είτε ως προς τον ορισμό είτε ως προς την έννοια. Αυτό οφείλεται κυρίως στην δυναμική φύση του τηλεπικοινωνιακού περιβάλλοντος, στο οποίο παρατηρούνται συνεχείς ζυμώσεις σε επίπεδο τεχνολογίας, υπηρεσιών και εφαρμογών. Για παράδειγμα στις Η.Π.Α. η ευρυζωνική πρόσβαση καθορίζεται αποκλειστικά από τους ρυθμούς μετάδοσης των δεδομένων, στον Καναδά βασίζεται στα χαρακτηριστικά των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους χρήστες ενώ η Ιταλία θεωρεί την ευρυζωνική πρόσβαση ως ένα καθαρά τεχνολογικό περιβάλλον¹.

Η αλήθεια βρίσκεται κάπου στη μέση καθώς, ο ορισμός της ευρυζωνικότητας είναι άρρηκτα συνδεδεμένος και με τις εφαρμογές και υπηρεσίες οι οποίες θα προσφέρονται πάνω από το φυσικό μέσο αλλά και της γενικότερης κοινωνικής πολιτικής του κράτους (π.χ. καθολική πρόσβαση, καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού κ.α.)

Η Ελλάδα ακολουθώντας το παράδειγμα άλλων Ευρωπαϊκών χωρών, αν και με αρκετή καθυστέρηση έχει συστήσει με την υπ. Αριθμ. 151.488/ΚτΠ 641/08.03.2002 απόφαση του ειδικού γραμματέα για την Κοινωνία της Πληροφορίας του ΥΠΟΟ, ομάδα εργασίας (task force) για την ευρυζωνική πρόσβαση. Σύμφωνα με τις διεθνείς πρακτικές οι ομάδες εργασίας για θέματα που άπτονται των νέων τεχνολογιών θεωρούνται μείζονος σημασίας για την προετοιμασία και σύνταξη ενός επιτυχημένου στρατηγικού σχεδιασμού. Αντίστοιχες ομάδες εργασίες για την ευρυζωνική πρόσβαση υπάρχουν σε κράτη σ' όλο τον κόσμο εδώ και χρόνια επηρεάζοντας τις εξελίξεις θετικά ώστε ορισμένες χώρες να θεωρούνται πλέον "e-ready" όπως η Νότια Κορέα, Σουηδία, Αγγλία, κ.α. σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες.

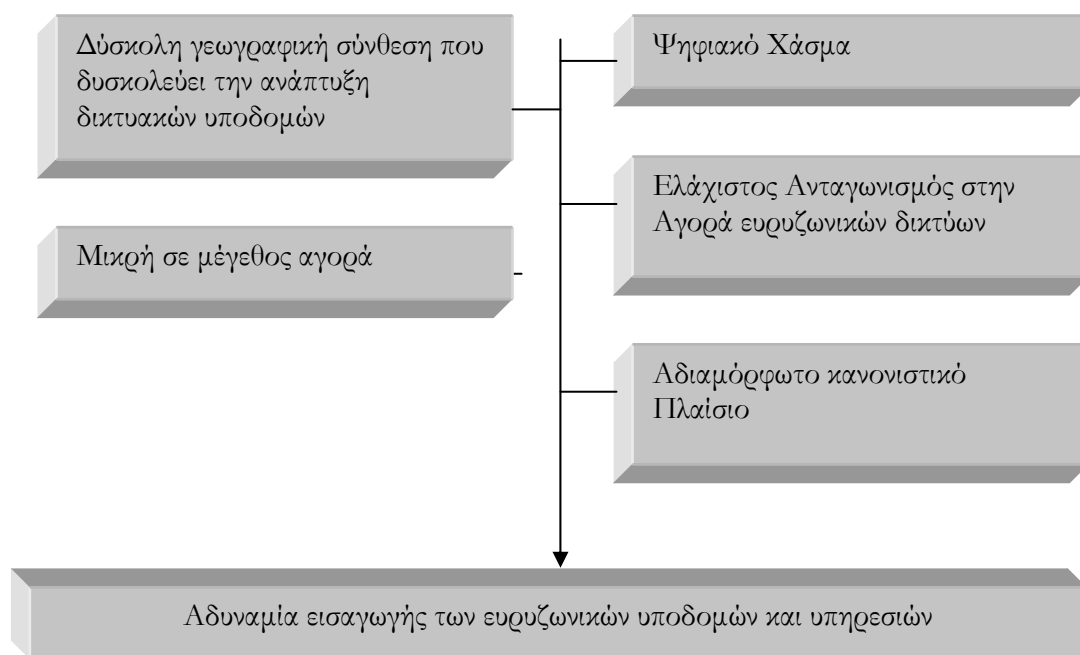
Κύριες δραστηριότητες τις Ελληνικής ομάδας εργασίας για την ευρυζωνική πρόσβαση σύμφωνα με το στρατηγικό κείμενο που κατατέθηκε από την ομάδα είναι:

- Ο συντονισμός και η γνωμοδότηση προς την διαχειριστική αρχή του ΕΠΚτΠ επί των σχετικών δράσεων σε όλους τους άξονες του ΕΠ.
- Η κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων για έργα που προωθούν την ανάπτυξη των ευρυζωνικών υπηρεσιών σε περιφερειακή βάση με προτεραιότητα στους χώρους της δημόσιας διοίκησης, της εκπαίδευσης και την υγείας.
- Η στήριξη της διεθνούς εκπροσώπησης της χώρας αλλά και η συλλογή και επεξεργασία διεθνών πρακτικών με σκοπό την μεταφορά τους στα Ελληνικά δεδομένα με κριτήριο την ταχεία και επιτυχή υιοθέτηση τους.
- Ο σχεδιασμός και οι προτάσεις δράσεων ευαισθητοποίησης σε διάφορα επίπεδα
- Η παροχή σχετικών προτάσεων προς όλους τους δημόσιους φορείς με στόχο τον συντονισμό των πολιτικών για τη δημιουργία «βασικής πλατφόρμας» σύμφωνα με τις διεθνείς πρακτικές, που θα καλύπτει αρχικά την προσφορά και ζήτηση ευρυζωνικών υπηρεσιών κυρίως από τη δημόσια διοίκηση και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε όλες τις περιφέρειες της χώρας.

- Η σύνταξη και υποβολή στην πολιτική ηγεσία των αρμόδιων Υπουργείων κειμένου στρατηγικής που αφορά στην ανάπτυξη των υπηρεσιών πρόσβασης ευρείας ζώνης το οποίο και θα εξειδικεύει τις σχετικές δράσεις.

Η ομάδα εργασίας κατέληξε σε αρκετά χρήσιμα συμπεράσματα ως προς τον τρόπο της εισαγωγής των ευρυζωνικών υπηρεσιών και δομών στην Ελληνική πραγματικότητα, τονίζοντας την ανάγκη μιας ταχύτατης εκτέλεσης δράσεων αρχικής υλοποίησης προκειμένου, να αναδειχθούν οι πιθανές αλλαγές που χρειάζονται σε νομοθετικό και ρυθμιστικό επίπεδο, να ενημερωθούν οι τελικοί χρήστες για τις δυνατότητες των ευρυζωνικών υπηρεσιών και να ενεργοποιηθούν οι περιφέρειες και οι τοπικές κοινωνίες με την παροχή κινήτρων ώστε να εισαχθούν κατάλληλες ευρυζωνικές υποδομές στην περιοχή τους.

Πέρα από τις παραπάνω προτάσεις θέτονται σοβαρά θέματα σε επίπεδο στρατηγικής καθώς η Ελλάδα, σε αντίθεση με τις περισσότερες χώρες που έχουν εφαρμόσει επιτυχημένα προγράμματα εισαγωγής των ευρυζωνικών υπηρεσιών παρουσιάζει κάποιες ιδιαιτερότητες που δυσκολεύουν την εισαγωγή τους. Στο σχήμα παρακάτω διαφαίνονται οι παράγοντες που δυσχεραίνουν την εισαγωγή των ευρυζωνικών υποδομών και υπηρεσιών στη χώρα μας.

Τα παραπάνω συνθέτουν την εικόνα της σημερινής κατάστασης στη Ελλάδα. Γενικά τα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσει μια εθνική στρατηγική απαιτούν την κινητοποίηση πολλών φορέων αλλά το βάρος πρέπει να το σηκώνει το κράτος. Σε γενικές γραμμές το κράτος μπορεί να εμπλακεί σε θέματα δικτύων με τρεις διαφορετικούς τρόπους:

- Δημιουργώντας ένα σαφές ρυθμιστικό και νομοθετικό πλαίσιο το οποίο θα προάγει τον ανταγωνισμό και θα αναιρεί όποια εμπόδια εισαγωγής στην αγορά νέων επικοινωνιακών φορέων.

- Αυξάνοντας την ίδια χρήση των δικτυακών προϊόντων και υπηρεσιών, παίρνοντας την θέση του πελάτη
- Επεμβαίνοντας με παρεμβάσεις, άμεσες ή έμμεσες μέσω προγραμμάτων που σκοπό έχουν να καλύψουν κενά στην αγορά (απομακρυσμένες περιοχές, ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες κ.α.)

3.2.1 Κανονιστικό πλαίσιο και Ανταγωνισμός

Όσον αφορά το πρώτο πεδίο παρέμβασης του κράτους που έχει άμεση σχέση με τον ανταγωνισμό, θα πρέπει να αυξηθούν οι ρυθμοί της δημιουργίας ενός κατάλληλου ρυθμιστικού και νομοθετικού πλαισίου. Ήδη, η καθυστέρηση κατά τρία χρόνια της απελευθέρωσης της αγοράς των τηλεπικοινωνιών σε σχέση με την Ε.Ε. φανερώνουν το ανταγωνιστικό έλλειμμα που αυτή την στιγμή ζούμε στον τομέα των ευρυζωνικών υποδομών και υπηρεσιών. Προς το παρόν μόνο δύο εταιρίες δραστηριοποιούνται στον χώρο της παροχής ευρυζωνικών υπηρεσιών (ΟΤΕ, Viondi) και γενική εκτίμηση είναι ότι τα τιμολόγια των υπηρεσιών θεωρούνται υψηλά για το μέσο χρήστη. Κύρια “αναχώματα” που αποτρέπουν την εισαγωγή νέων εταιριών στην αγορά, αλλά μπορούν να αντιμετωπισθούν άμεσα με κρατική παρέμβαση είναι το δίκτυο κορμού, τα Σημεία Διασύνδεσης Ευρυζωνικών Δικτύων (ΣΔΕΔ), η αποδέσμευση του τοπικού βρόγχου, και τα δικαιώματα διέλευσης.

Το δίκτυο κορμού θεωρείται η ραχοκοκαλιά κάθε επικοινωνιακού συστήματος καθώς μέσω αυτού διακινείται η όποια ψηφιακή ή φωνητική πληροφορία. Η ανάπτυξη ενός δικτύου κορμού, που σύμφωνα με τις σημερινές αλλά μελλοντικές προβλέψεις κίνησης θα πρέπει να είναι οπτικών ινών, από ένα τηλεπικοινωνιακό οργανισμό θεωρείται χρονοβόρα διαδικασία και με υψηλό κόστος πράγμα που αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα ανάσχεσης επενδύσεων. Στην παρούσα κατάσταση στην Ελλάδα μόνο ο ΟΤΕ κατέχει ένα τέτοιο δίκτυο κορμού. Ουσιαστικά υπάρχει ένα άτυπο μονοπώλιο των υποδομών παρόλο που υπάρχουν σχέδια δημιουργίας νέων υποδομών από την Tellas (μέσω του επίγειου δικτύου της ΔΕΗ), των ΟΣΕ και άλλων εταιριών. Παρόλα αυτά δεν γνωρίζουμε τον ακριβή χρόνο της λειτουργίας αυτών των δικτύων όπως επίσης και την πολιτική κοστολόγησης της χρήσης των υποδομών αυτών. Απ’ όλα τα παραπάνω συμπεραίνουμε ότι η κατοχύρωση μιας κοστοστρεφούς τιμολόγησης από τον κυρίαρχο τηλεπικοινωνιακό πάροχο για την διασύνδεση των ευρυζωνικών δικτύων ίσως αποτελέσει το έναυσμα για την εισαγωγή και άλλων εταιριών στο χώρο. Κατά κάποιο τρόπο θα πρέπει ο ΟΤΕ να επιλέξει άμεσα μία πιο ανοιχτή πολιτική απέναντι στις νεοεισερχόμενες εταιρίες. Αυτό θα μπορούσε να υλοποιηθεί στα πλαίσια ενός διάφανου ρυθμιστικού πλαισίου από πλευράς πολιτείας στα πρότυπα της καθολικής υπηρεσίας, που θα υποχρέωνε τον ΟΤΕ ως κύριο πάροχο των υποδομών κορμού (αλλά και μελλοντικών εταιριών που θα αναπτύξουν εθνικά δίκτυα κορμού) να κοστολογήσουν της υπηρεσίες του μέσα σε λογικά πλαίσια και όρια.

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας για την μη εξάπλωση των ευρυζωνικών υποδομών που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί είναι και τα ΣΔΕΔ. Η λύση του προβλήματος προϋποθέτει την

ενεργοποίηση τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα, καθιστώντας έτσι αργή και χρονοβόρα την όποια λήψη αποφάσεων και εκτέλεση έργων. Τα ΣΔΕΔ αφορούν την φυσική τοποθεσία στην οποία τερματίζουν τα τοπικά ευρυζωνικά δίκτυα και διασυνδέονται με τα δίκτυα κορμού των παρόχων. Η ουδετερότητα τέτοιων σημείων δηλαδή το να μην ανήκουν αποκλειστικά σε έναν πάροχο αποκτά μεγάλη σημασία για την λειτουργία της αγοράς, ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα εξάρτησης ή υπερβολικής κοστολόγησης υπηρεσιών από έναν μοναδικό πάροχο. Στην προκειμένη περίπτωση θα πρέπει να γίνει ένας στρατηγικός σχεδιασμός με την συμμετοχή του κράτους, των ιδιωτικών τηλεπικοινωνιακών φορέων, των περιφερειών και των τοπικών κοινωνιών με σκοπό την ανάπτυξη Ουδέτερων ΣΔΕΔ για την διασύνδεση των τοπικών δικτύων με τα δίκτυα κορμού όλων ανεξαιρέτως των παρόχων.

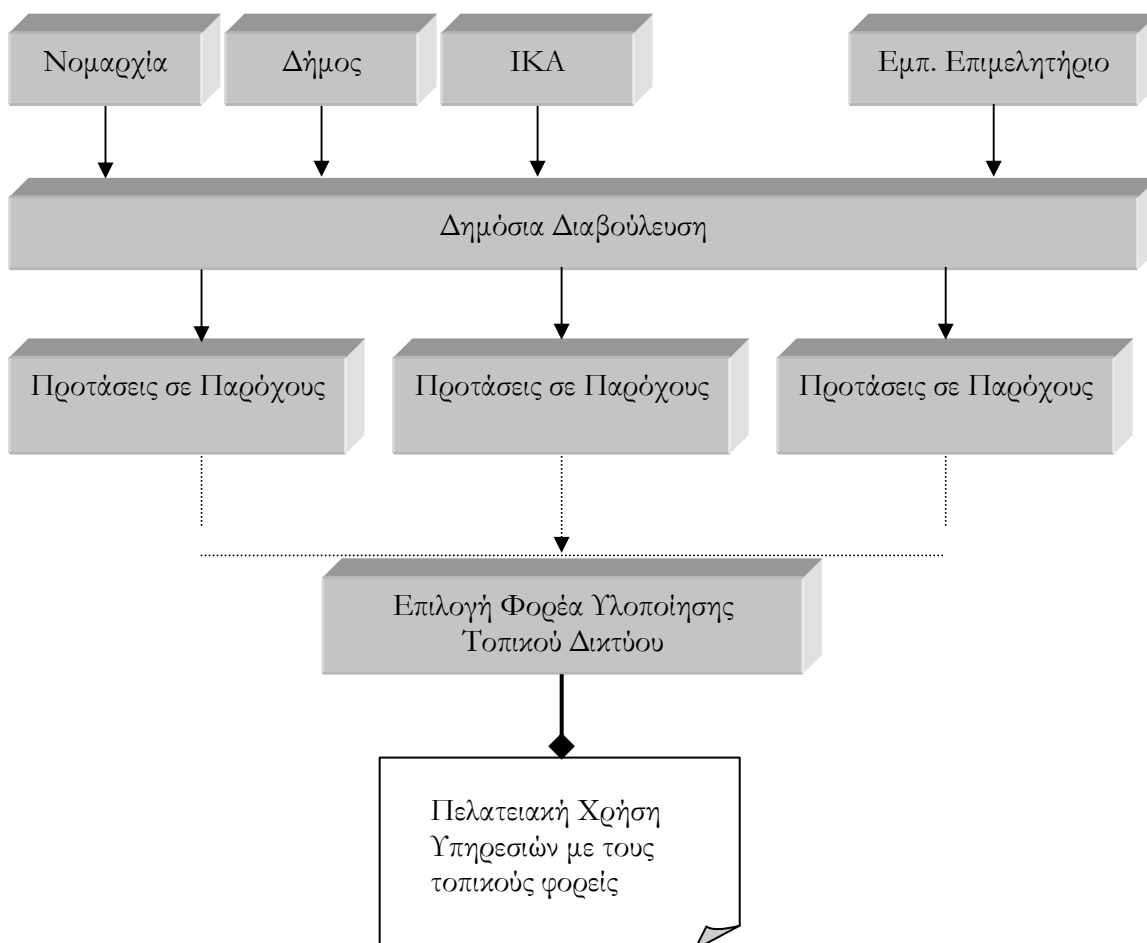
Ένα άλλο πρόβλημα που έχει προκύψει όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε πολλά κράτη μέλη της Ε.Ε. είναι η αποδέσμευση του τοπικού βρόγχου. Η αποδέσμευση επιτρέπει σε νέους επικοινωνιακούς φορείς την χρήση των υποδομών του κυρίως τηλεπικοινωνιακού παρόχου (incumbent) δηλαδή του ΟΤΕ για να προσφέρει υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας χωρίς να χρειαστεί να αναπτύξει τα δικά του μέσα υποδομής. Οι τιμές χρήσης των υποδομών του incumbent ορίζονται από την ΕΕΤΤ, όπως ορίζονται και στις άλλες χώρες της Ε.Ε. μέσω των αντίστοιχων τηλεπικοινωνιακών αρχών. Το πρόβλημα που εμφανίζεται έχει να κάνει με το νομοθετικό πλαίσιο των τηλεπικοινωνιών στην χώρα μας που ουσιαστικά αποτελεί αντιγραφή της οδηγίας της Ε.Ε. για τις τηλεπικοινωνίες. Συγκεκριμένα ο νομοθέτης ορίζει ότι Τοπικός Βρόχος, νοείται η ενσύρματη σύνδεση από χαλκό μεταξύ του Τερματικού Σημείου και του τοπικού κέντρου μεταγωγής του Τηλεπικοινωνιακού Οργανισμού. Στην πράξη αυτό επιτρέπει τον incumbent να αλλάξει τα κοινά καλώδια χαλκού του τοπικού βρόγχου με οπτικές ίνες, παρακάμπτοντας έτσι την οδηγία της ρυθμιστικής αρχής. Έτσι, φαινόμενα που παρατηρήθηκαν και σε άλλες Ευρωπαϊκές Χώρες, παρατηρούνται και στην Ελλάδα, με τον ΟΤΕ να ακυρώνει στην πράξη την υποχρέωση του για αποδέσμευση με την αντικατάσταση του τοπικού βρόγχου από οπτικές ίνες. Η λύση που προτείνεται είναι η νομοθετική αλλαγή που θα ορίζει ως τοπικό βρόγχο όχι την ενσύρματη χάλκινη σύνδεση, αλλά το λογικό κανάλι.

Τέλος, τα δικαιώματα διέλευσης αποτελούν έναν από τους βασικούς “μπελάδες” κάθε επικοινωνιακού οργανισμού πράγμα το οποίο αναφέρθηκε εκτενώς κατά την δημόσια διαβούλευση που προηγήθηκε με τους επικοινωνιακούς φορείς. Για την εκτέλεση οποιοδήποτε έργων σε δημόσιο ή ιδιωτικό χώρο (τοποθέτηση καλωδίων, κ.α.) ο επικοινωνιακός φορέας πρέπει να λάβει άδεια για δικαιώματα διέλευσης. Στην πράξη αυτό αποδεικνύεται μια υπερβολικά χρονοβόρα και γραφειοκρατική διαδικασία καθώς η διαδικασία χορήγησης της άδειας, εμπλέκει πολλούς φορείς του δημοσίου άλλα και δημοτικές αρχές και αρκετές φορές καταστεί το όλο εγχείρημα μη πραγματοποιήσιμο. Ένα γνωστό παράδειγμα στην ακαδημαϊκή κοινότητα είναι η διασύνδεση του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου με το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας μέσω οπτικών ινών, παρόλο που απόσταση μεταξύ του είναι μερικές δεκάδες μέτρα. Για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος χρειάζεται μια γενική και σε βάθος μελέτη και καταγραφή του υφιστάμενου νομικού πλαισίου και η παραγωγή μιας σύγχρονης αποτελεσματικής πολιτικής. Συνίσταται, όπως έγινε με επιτυχία και σε άλλες χώρες η

δημιουργία ενός one stop shop που θα διαχειρίζεται την έκδοση των αδειών διέλευσης για τις τηλεπικοινωνιακές εταιρίες βασιζόμενοι σε βέλτιστες πρακτικές άλλων χωρών.

3.2.2 Το κράτος ως πελάτης δικτυακών προϊόντων και υπηρεσιών

Είναι γνωστό ότι σε όλο το κόσμο, ότι το κράτος αποτελεί τον μεγαλύτερο πελάτη των τηλεπικοινωνιακών οργανισμών. Έτσι, και στον τομέα της αύξησης της ζήτησης ευρυζωνικών υποδομών και υπηρεσιών μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο. Για αρκετές περιοχές της Ελλάδας, όπου η λειτουργία του ανταγωνισμού δεν μπορεί να εξασφαλίσει την ανάπτυξη ευρυζωνικών υποδομών (αγροτικές περιοχές, απομακρυσμένες περιοχές, περιοχές με γεωγραφικές δυσχέρειες), ο δημόσιος τομέας μπορεί και να είναι ο μόνος ουσιαστικά πελάτης αυτών των υπηρεσιών. Έτσι, μέσω της συνάθροισης των ευρυζωνικών αναγκών των δημόσιων υπηρεσιών μπορεί να προσελκύσει νέους τηλεπικοινωνιακούς φορείς στην ανάπτυξη τέτοιων τοπικών υποδομών. Για παράδειγμα, πέρα από την Αθήνα και την Θεσσαλονίκη όπου ο ανταγωνισμός ενδέχεται να λειτουργήσει, το δημόσιο είναι σε θέση να δημιουργήσει την αρχική ζήτηση για υποδομές και υπηρεσίες. Στην επόμενη σελίδα παριστάνεται η λειτουργία αυτού του μοντέλου ανάπτυξης των υποδομών και υπηρεσιών σε τοπικό επίπεδο.

Σε περίπτωση δε που το κόστος κρίνεται απαγορευτικό από τους παρόχους, τότε ενδέχεται και να συγχρηματοδοτήσει το όλο εγχείρημα. Καλό θα ήταν όμως να μην πηγαίνουμε σε λύσεις άμεσης επιχορήγησης, αλλά περισσότερο σε μια διαδικασία παροχής κινήτρων προς τους τηλεπικοινωνιακούς φορείς (π.χ. αποκλειστική πελατειακή συμφωνία των συγκεκριμένων τοπικών δημοσίων υπηρεσιών με τον πάροχο που θα αναλάβει το έργο για ένα εύλογο χρονικό ορίζοντα κ.α.) Η στρατηγική αυτή ακολουθήθηκε σε αρκετά κράτη με μεγάλη επιτυχία και θεωρείται πλέον ως βέλτιστη πρακτική, καθώς εγγυάται την απόσβεση της όλης επένδυσης του πάροχου.

3.2.3 Άμεσες παρεμβάσεις

Σε περιπτώσεις όπου και οι δύο παραπάνω στρατηγικές δεν θα μπορέσουν να δημιουργήσουν τις κατάλληλες συνθήκες για ανάπτυξη των υποδομών νέων παρόχων, το κράτος πρέπει να εμπλακεί άμεσα εφόσον διαπιστώσει ότι η αγορά δεν μπορεί να λειτουργήσει ομαλά. Τέτοιες παρεμβάσεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν ενέργειες ενθάρρυνσης των παρόχων (π.χ. φορολογικές απαλλαγές, δανειοδότηση ή και επιδότηση) ή και κατάλληλα μέτρα για την τόνωση της ζήτησης από πλευράς κοινού (επιδότηση αγοράς εξοπλισμού κ.α.).

Κλείνοντας, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι για να μπορέσουν να λειτουργήσουν αυτές οι πολιτικές και δράσεις, θα πρέπει να γίνει η κατάλληλη ενημέρωση και εκπαίδευση του κοινού στην χρήση αυτών των τεχνολογιών. Πρωταρχικό μέλημα της πολιτείας θα πρέπει να είναι η ανάπτυξη περιεχομένου (δράσεις e-government, τηλε-εκπαίδευση κ.α.) ώστε να δημιουργηθεί η αρχική ζήτηση των υπηρεσιών που θα επιταχύνει και την εξέλιξη της αγοράς. Δεν θα επεκταθούμε όμως στο θέμα αυτό.

Όλες οι παραπάνω παρεμβάσεις που αναφέρθηκαν θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν στη χώρα μας είτε εξ ολοκλήρου είτε σε συνδυασμό μεταξύ τους. Συνοψίζοντας τα παραπάνω ανά επίπεδο δράσεων οι διάφορες επιλογές που μπορεί να ακολουθήσει η πολιτεία για την εξάπλωση των ευρυζωνικών υποδομών και υπηρεσιών παρουσιάζονται στον πίνακα επιλογών ευρυζωνικών παρεμβάσεων κατά επίπεδο. Ο παρακάτω πίνακας συντάχθηκε από την εταιρία *analysys*, που πραγματοποίησε μελέτη για την ευρυζωνικότητα στην Ελλάδα κατά παραγγελία της ΚτΠ.

Πίνακας επιλογών ευρυζωνικών παρεμβάσεων κατά επίπεδο (Πηγή Analysys)⁷

Επίπεδα	Γενικές επιλογές	Συγκεκριμένες επιλογές για δράσεις από την πλευρά της ζήτησης	Συγκεκριμένες επιλογές για δράσεις από την πλευρά της προσφοράς
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ	Επιδοτήσεις και κίνητρα	- Ενημέρωση και εκπαίδευση - Δράσεις e-government - Επιδοτήσεις τελικών χρηστών και κίνητρα	- Κίνητρα παρόχων - Αναγνώριση εμποδίων εισόδου και ανάπτυξης - Πρότυπα
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	Συγκέντρωση και χονδρεμπόριο	- Συγκέντρωση ζήτησης δημόσιου τομέα - Συγκέντρωση ζήτησης κοινότητας - Μεσολαβητικές δράσεις - Ενημέρωση και εκπαίδευση - Επιδοτήσεις τελικών χρηστών και κίνητρα	- Ρύθμιση κυριαρχίας - Αναγνώριση εμποδίων εισόδου και ανάπτυξης - Διευκόλυνση συνεργασιών δημόσιου-ιδιωτών - Πρότυπα
ΜΕΤΑΔΟΣΗ	Χονδρεμπόριο και αποδεσμοποίηση	- Μοίρασμα πληροφορίας - Benchmarking	- Ρύθμιση κυριαρχίας - Αναγνώριση εμποδίων στις επενδύσεις - Διευκόλυνση συνεργασιών δημόσιου-ιδιωτών
ΚΑΛΩΔΙΑ	Αποδεσμοποίηση και μερισμός	- Μοίρασμα πληροφορίας - Διευκόλυνση μερίσματος καλωδίων	- Ρύθμιση κυριαρχίας - Αναγνώριση εμποδίων μερίσματος - Διευκόλυνση συνεργασιών δημόσιου-ιδιωτών - Άμεσες επενδύσεις για την αντιμετώπιση σημαντικών και αδιόρθωτων αποτυχιών της αγοράς
ΑΓΩΓΟΙ	Μερισμός (κοινή χρήση)	- Μοίρασμα πληροφορίας - Διευκόλυνση μερισμού χαντακιών - Προγραμματική μεταρρύθμιση	- Κίνητρα για μερισμό χαντακιών - Αναγνώριση εμποδίων για μερισμό χαντακιών - Διευκόλυνση συνεργασιών δημόσιου-ιδιωτών

3.3 Καθολική Υπηρεσία

Στο νομοσχέδιο για την απελευθέρωση της αγοράς των τηλεπικοινωνιών (Ν2867/2000) το οποίο και εναρμονίζει την Ελληνική νομοθεσία με την αντίστοιχη Ευρωπαϊκή σε θέματα τηλεπικοινωνιών, η πολιτεία θα πρέπει να εξασφαλίζει την επονομαζόμενη “Καθολική Υπηρεσία” προς όλους τους πολίτες. Σύμφωνα με τον Ν2867, Κ.Υ. ορίζεται ένα προκαθορισμένο ελάχιστο σύνολο τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, συγκεκριμένης ποιότητας, που προσφέρεται σε όλους τους χρήστες, ανεξαρτήτως γεωγραφικής θέσης, σε προσιτή τιμή.

Η Κ.Υ. λειτουργεί ως ‘δίκτυ ασφαλείας’. Καθώς το τηλεπικοινωνιακό δίκτυο επεκτείνεται και η χρήση νέων υπηρεσιών εξαπλώνεται, τα άτομα τα οποία, για λόγους οικονομικούς φυσικούς ή γεωγραφικούς, δεν έχουν δυνατότητα πρόσβασης στο δίκτυο ή τις υπηρεσίες, περιέρχονται σε μειονεκτική θέση. Ο σκοπός της παροχής Κ.Υ. είναι να δώσει στα άτομα αυτά τη δυνατότητα να συμμετέχουν στην οικονομική και κοινωνική ζωή και πρόοδο. Ο χαρακτήρας της Κ.Υ., επομένως, είναι δυναμικός και πρέπει να αναθεωρείται σύμφωνα με τις τεχνολογικές εξελίξεις και τις εκάστοτε οικονομικές συνθήκες⁸.

Η καθολική υπηρεσία αποτελείται από ένα σύνολο παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες και τα κριτήρια με τα οποία αποφασίζεται η ένταξη μιας υπηρεσίας στην Κ.Υ. είναι τα εξής:

- Εάν η υπηρεσία αυτή είναι αναγκαία για να δώσει στα άτομα ευκαιρίες για πλήρη οικονομική και κοινωνική συμμετοχή.
- Πόσο διαδεδομένη είναι η μέχρι τώρα χρήση της υπηρεσίας αυτής.
- Εάν τα συνολικά κοινωνικά οφέλη από την ένταξη της υπηρεσίας αυτής στην Κ.Υ. είναι μεγαλύτερα από το κόστος παροχής της.

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή και Ελληνική νομοθεσία οι υπηρεσίες που αποτελούν μέρος της Καθολικής Υπηρεσίας είναι η σταθερή τηλεφωνία, οι υπηρεσίες τηλεομοιοτυπίας, η μετάδοση δεδομένων φωνητικής ζώνης, η υπηρεσία πληροφοριών τηλεφωνικού καταλόγου, οι κατάλογοι συνδρομητών σε έντυπη ή και ηλεκτρονική μορφή, τα κοινόχρηστα τηλέφωνα και η δωρεάν πρόσβαση σε υπηρεσίες έκτακτου ανάγκης.

Επίσης η Κ.Υ. λαμβάνει μέριμνα και για τα ΑΜΕΑ καθώς και ατόμων με κοινωνικές ανάγκες, έτσι ώστε οι αντίστοιχες υπηρεσίες να είναι διαθέσιμες, ή ακόμα και συγκεκριμένες παροχές προς αυτά.

Με την απελευθέρωση της σταθερής τηλεπικοινωνιακής αγοράς στην Ελλάδα, προκύπτει η ανάγκη για την δημιουργία των κατάλληλων μηχανισμών για την επιλογή του Πάροχου των Καθολικών Υπηρεσιών (ΠΚΥ), μέσω πολιτικών που εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και ενός συνεχούς προσδιορισμού των αποδεκτών των Κ.Υ., τον υπολογισμό του κόστους παροχής Κ.Υ. και τον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο θα καλυφθεί το κόστος της. Ο δημόσιος διάλογος με τους εμπλεκόμενους φορείς είναι απαραίτητος για αυτό τον σκοπό και ήδη εξελίσσεται ομαλά καθώς οι απαντήσεις των τηλεπικοινωνιακών φορέων για τα θέματα

που άπτονται της Κ.Υ. έχουν αποσταλεί στην ΕΕΤΤ και έχουν ανακοινωθεί. Τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης βρίσκονται στον ιστοχώρο της ΕΕΤΤ⁹.

Παρόλα αυτά πρέπει να γίνει άμεσα και ένας δημόσιος διάλογος με μη τηλεπικοινωνιακούς φορείς όπως ομάδες χρηστών με ειδικές ανάγκες, ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, καθώς και μεμονωμένους χρήστες των υπηρεσιών αυτών ώστε να εξαχθούν πιο χρήσιμα συμπεράσματα για την χάραξη της πολιτικής που θα ακολουθηθεί μετά το 2003.

Μέχρι τώρα, η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) με αποφάσεις της, έχει προσδιορίσει το περιεχόμενο της Καθολικής Υπηρεσίας ΑΠ: 255/83/2002 (ΦΕΚ 874/Β/2002), έχει εκδώσει τον κανονισμό Αρχών Κοστολόγησης και Τιμολόγησης της καθολικής Υπηρεσίας ΑΠ: 261/143/2002 (ΦΕΚ 1208/Β/2002) και τέλος έχει καθορίσει τον ΟΤΕ ως Υπόχρεο Παροχής Καθολικής Υπηρεσίας έως το τέλος του 2003, ΑΠ: 264/140/2002 (ΦΕΚ 1368/Β/2002).

Ο αρχικός καθορισμός του περιεχομένου των Κ.Υ. όπως προβλέπεται από την απόφαση της ΕΕΤΤ, δύναται να τροποποιηθεί λαμβάνοντας υπόψη και τις νέες απαιτήσεις των πολιτών όπως για παράδειγμα η χρήση του διαδικτύου. Παράλληλα με τις αρχικές υπηρεσίες που προσφέρονται στην Κ.Υ. θα μπορούσε να εισαχθεί και μια κατώτατη εγγύηση παρεχόμενης σύνδεσης στο διαδίκτυο μέσω του σταθερού τηλεπικοινωνιακού δικτύου του ΠΚΥ. Κάτι τέτοιο θα ήταν σύμφωνο και με τις επιταγές του άρθρου 5 του αναθεωρημένου συντάγματος περί ισότιμης πρόσβασης στην Κοινωνία της Πληροφορίας. Παραδείγματα τέτοιων πρακτικών παρατηρούμε σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, θα πρέπει να αναπτυχθεί ένας ευέλικτος μηχανισμός καθορισμού των ευαίσθητων κοινωνικά ομάδων και των υπηρεσιών και παροχών προς αυτούς. Για παράδειγμα, σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών εφόσον το δίκτυο δεν έχει υποστεί βλάβες, και για όσο διάστημα επηρεάζουν αυτές την οικονομική και κοινωνική ζωή των πολιτών να υπάρχουν συγκεκριμένες εκπτώσεις ώστε να καταστήσουν την επικοινωνία πιο εύκολη κ.α.

Όσον αφορά τον καθορισμό των παρεχομένων Κ.Υ. θα πρέπει να είναι απαραίτητη η μελέτη κάθε κατηγορίας υπηρεσίας ξεχωριστά, η οποία μπορεί να οδηγεί και στην ανάθεση περισσότερων ΠΚΥ πράγμα το οποίο μακροπρόθεσμα μπορεί να ενισχύσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, αναφορικά με τους τηλεφωνικούς καταλόγους, είναι δυνατόν να διευρύνεται το πεδίο των πιθανών παρόχων και να περιλαμβάνει και άλλους

οργανισμούς, όπως εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην έκδοση και τη διάθεση τηλεφωνικών καταλόγων. Επίσης, κάποιες άλλες υποχρεώσεις που εμπίπτουν στο περιεχόμενο της Καθολικής Υπηρεσίας είναι δυνατόν να αφορούν έναν ή περισσότερους παρόχους, όπως διαδικασίες διεκπεραίωσης και υποστήριξης ατόμων με ειδικές ανάγκες ή ειδικές κοινωνικές ανάγκες.

Ο τρόπος επιλογής των ΠΚΥ αποτελεί επίσης ένα κρίσιμο θέμα το οποίο και θα πρέπει να αντιμετωπισθεί. Εφόσον η αγορά των τηλεπικοινωνιών λειτουργεί ομαλά σε πλαίσιο ανταγωνισμού, η καλύτερη διαδικασία επιλογής ΠΚΥ θα ήταν η διενέργεια διαγωνισμών. Στην παρούσα φάση της αγοράς στην Ελλάδα, η οποία ακόμα βρίσκεται σε φάση ωρίμανσης κάτι

τέτοιο δεν θα λειτουργούσε απόλυτα ομαλά. Λογικό θα ήταν να αναλάβει για τον επόμενο χρόνο πάλι ο ΟΤΕ την ΚΥ προς τους πολίτες, με την εκχώρηση έστω ορισμένων υπηρεσιών (π.χ. τηλεφωνικοί κατάλογοι) σε άλλες επιχειρήσεις. Μακροπρόθεσμα δε, θα πρέπει να ενεργοποιηθεί η διαδικασία διαγωνισμού για την επιλογή ΠΚΥ. Εννοείται ότι θα πρέπει να θεσπιστούν διαφανείς διαδικασίες, σαφές χρονοδιάγραμμα, πλήρης χάρτης των προβλεπόμενων υπηρεσιών καθώς και ένα όργανο το οποίο θα επιβλέπει της εργασίες των ΠΚΥ και θα παρεμβαίνει ανάλογα.

Αναφορικά με την ύπαρξη ενός μηχανισμού επιμερισμού του κόστους των προσφερομένων υπηρεσιών κυριαρχούν δύο απόψεις στον χώρο. Η πρώτη η οποία και έχει υιοθετηθεί στην Αγγλία, προτείνει ότι ναι μεν η υποχρέωση παροχής ΚΥ στο κοινό προϋποθέτει κόστος για την επιχείρηση αλλά ο ΠΚΥ δεν υφίσταται καμιά “υπερβολική επιβάρυνση” από την παροχή ΚΥ. Συγκεκριμένα η αντίστοιχη τηλεπικοινωνιακή αρχή της Μ. Βρετανίας OFTEL έκρινε ότι το κόστος και τα οφέλη της ΒΤ (του κύριου φορέα παροχής Καθολικής Υπηρεσίας στη χώρα αυτή) ήταν στο ίδιο επίπεδο. Πιο συγκεκριμένα, η ΒΤ είχε κάποιο σημαντικό κόστος ως υπόχρεος Καθολικής Υπηρεσίας, αλλά αυτό το κόστος υπέρ-καλυπτόταν από το όφελος που

απεκόμιζε λόγω της παρουσίας της στην αγορά ως φορέας παροχής Καθολικής Υπηρεσίας. Η OFTEL κατέληξε συνεπώς, ότι εφόσον δεν υπήρχε επιβάρυνση για τον υπόχρεο Καθολικής Υπηρεσίας, δεν υφίσταται ανάγκη θέσπισης ενός μηχανισμού επιμερισμού του κόστους⁹.

Λογικό είναι η ΕΕΤΤ να εφαρμόσει μεν την απόφαση της για τον κανονισμό αρχών κοστολόγησης και τιμολόγησης της ΚΥ, να εξάγει χρήσιμα συμπεράσματα και μετά να καταλήξει στην πολιτική που θα ακολουθήσει. Μια υπόθεση που μπορούμε να κάνουμε είναι ότι μακροπρόθεσμα (σε συνθήκες ώριμης αγοράς), δεν θα χρειάζεται η διατήρηση τέτοιων πρακτικών καθώς κάτι τέτοιο θα απαιτούσε αυξημένους πόρους από πλευράς τόσο των παρόχων, όσο και της ΕΕΤΤ για την εφαρμογή κοστολογικών και τιμολογιακών μεθόδων. Επίσης θα λειτουργούσε και ανασταλτικά όσων αφορά την πρόθεση κάποιων οργανισμών να γίνουν ΠΚΥ. Δεδομένου ότι η ΚΥ είναι μία “κοινωνική παροχή”, ο χαρακτηρισμός ενός παρόχου ως Παρόχου Καθολικών Υπηρεσιών σε ένα περιβάλλον υγιούς ανταγωνισμού θα αποτελέσει συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι του ανταγωνισμού.

Τελειώνοντας, αν η ΕΕΤΤ κρίνει ότι όντως προκύπτουν κόστη τα οποία αποτελούν “υπερβολική επιβάρυνση” για τον ΠΚΥ, τότε θα καταστεί αναγκαίο να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός ώστε να ανακτηθεί το κόστος των ΚΥ. Στο ζήτημα αυτό τρεις είναι οι πιθανές πηγές χρηματοδότησης των ΚΥ:

- Χρηματοδότηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό
- Χρηματοδότηση από τους χρήστες
- Χρηματοδότηση από τους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους

Ως προς την χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, οι ΚΥ λογίζονται ως κοινωνικές παροχές όπως για παράδειγμα η κοινωνική ασφάλιση και χρηματοδοτούνται άμεσα από των κρατικό προϋπολογισμό. Δεδομένου της τωρινής δημόσιο-οικονομικής κατάστασης δεν

προτείνεται ως το καλύτερο σενάριο. Επίσης θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί επιλεκτικά ως μέτρο πρόκλησης εντυπώσεων καθώς και να υπάρξουν προβλήματα με την επιλογή των ΠΚΥ λόγω πολιτικών προτιμήσεων κ.α. Μία τέτοια πολιτική θα μπορούσε να επιλεγεί εφόσον οι πόροι που απαιτούνται να καταβάλλονται στους ΠΚΥ είναι σχετικά μικροί, και ο διαμοιρασμός τους μεταξύ των ΠΚΥ ακριβοδίκαιος.

Όσον αφορά την χρηματοδότηση από τους χρήστες, θεωρείται ότι ένα τέτοιο σύστημα χρηματοδότησης, αν και δίκαιο, μπορεί να αποβεί προβληματικό σε μια μελλοντικά απελευθερωμένη αγορά με αυξανόμενο αριθμό εναλλακτικών παρόχων.

Τέλος, η χρηματοδότηση από κάθε πάροχο, προτείνεται ως η καταλληλότερη λύση στην περίπτωση που κριθεί ότι το κόστος των ΚΥ είναι υπερβολικό. Θα μπορούσε να εφαρμοστεί σχετικά εύκολα μια τιμολογιακή μέθοδος υπολογισμού των τελών που κάθε πάροχος θα είναι υποχρεωμένος να καταβάλει, με βάση διάφορους δείκτες ο οποίοι θα είναι εύκολοι στον υπολογισμό από διαχειριστικής απόψεως (π.χ. ποσοστό επί των εσόδων, ποσοστό επί των συνολικών κλήσεων κ.α.). Επίσης σε περίπτωση που προκριθεί ένας τέτοιος τρόπος υπολογισμού του κόστους των ΚΥ, θα πρέπει να υπάρξει ένα κατώτατο όριο (π.χ. μερίδιο αγοράς) ώστε να μην προκύπτει εισφορά για τους μικρούς τηλεπικοινωνιακούς πάροχους.

3.4 Αδειοδότηση Τηλεπικοινωνιακών Φορέων Σταθερών και Κινητών

Επικοινωνιών

Η Ελλάδα, με το Ν2867/2000 που αφορά την Οργάνωση και λειτουργία των Τηλεπικοινωνιών, προχώρησε στην εναρμόνιση των νομοθετημάτων της με αυτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Σε γενικές γραμμές ο νόμος κρίνεται αρκετά ικανοποιητικός, καθώς ξεκαθαρίζει το τοπίο των τηλεπικοινωνιών στην Ελλάδα, και του κανονισμού της αδειοδότησης των τηλεπικοινωνιακών φορέων και οργανισμών.

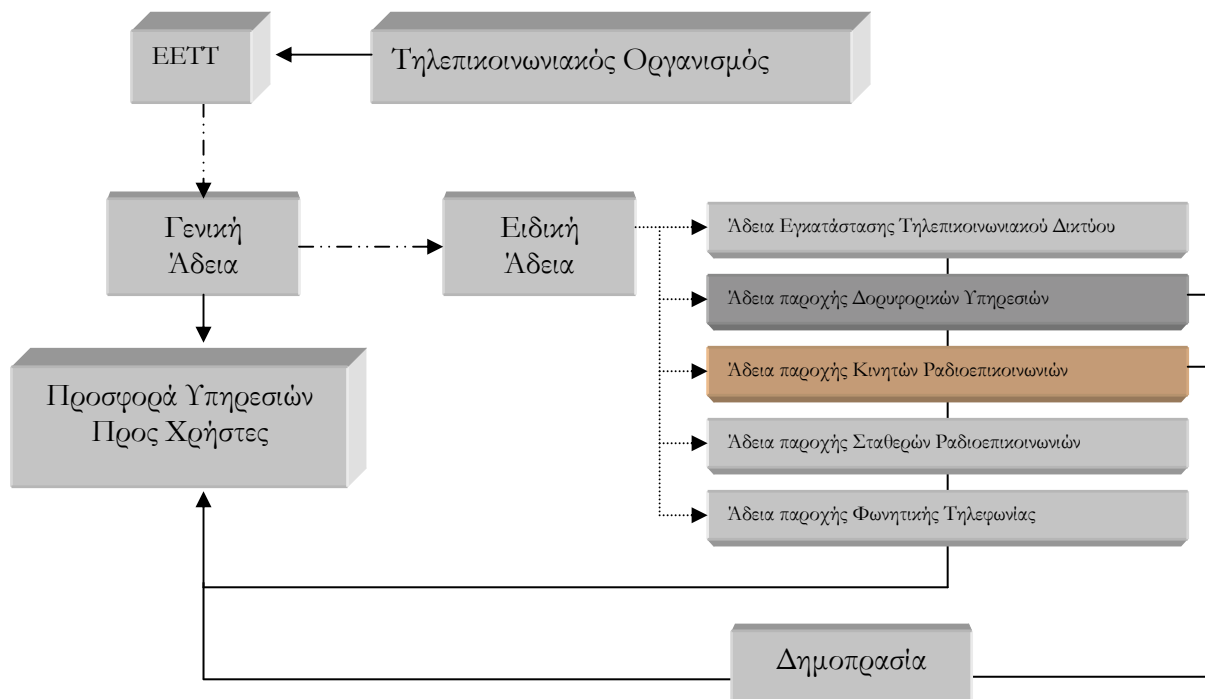
Δύο είναι οι κατηγορίες των αδειών που μπορεί να αποκτήσει ένας τηλεπικοινωνιακός οργανισμός. Αυτές είναι η γενική άδεια και η ειδική άδεια. Για την άσκηση οποιοδήποτε τηλεπικοινωνιακής δραστηριότητας, η οποία δεν εμπίπτει στο καθεστώς της ειδικής άδειας, απαιτείται μόνο η γενική άδεια. Η γενική άδεια είναι αορίστου χρόνου, εκτός και αν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι, ή η ίδια η επιχείρηση έχει δηλώσει την χρονική διάρκεια του επιχειρηματικού κύκλου. Το κόστος απόκτησης της είναι σχετικά χαμηλό, για έναν μέσο τηλεπικοινωνιακό οργανισμό. Το κόστος της γενικής άδειας είναι 300€ για την πρώτη κλάση τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και 50€ για κάθε πρόσθετη κλάση για την οποία υποβάλλεται δήλωση καταχώρησης ή τροποποίησης. Η δήλωση καταχώρησης για άσκηση τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων υπό καθεστώς γενικής άδειας βρίσκεται στο παράρτημα Α. Μέχρις τον Μάιο του 2003 έχουν αδειοδοτηθεί 241 επιχειρήσεις υπό καθεστώς γενικής άδειας. Κύριος σκοπός της διαδικασίας αδειοδότησης είναι να μπει ένα τέλος στις γραφειοκρατικές διαδικασίες απόκτησης άδειας, μέσω δομημένων πρακτικών, δημιουργώντας παράλληλα ένα

μητρώο των τηλεπικοινωνιακών επιχειρήσεων. Επίσης η γενική αδειοδότηση λειτουργεί και ως πηγή εσόδων για την πολιτεία.

Μία ακόμα μεγαλύτερη πηγή εσόδων είναι και η ειδική άδεια. Μέχρι τον Μάιο του 2003 έχουν αδειοδοτηθεί 36 επιχειρήσεις υπό καθεστώς ειδικής άδειας, πράγμα που έχει φέρει εκατομμύρια Ευρώ στα ταμεία του κράτους. Η ειδική άδεια απαιτείται (πέρα από την γενική άδεια η οποία πρέπει να προϋπάρχει) για την εγκατάσταση τηλεπικοινωνιακών δικτύων, για τα οποία απαιτείται η πρόσβαση ή και διέλευση μέσω δημοσίων πραγμάτων ή κοινόχρηστων χώρων ή ιδιοκτησιών τρίτων. Επίσης απαιτείται για τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες για την παροχή των οποίων απαιτείται η χρήση σπάνιων εθνικών πόρων. Η διαδικασία της δημόσιας δημοπρασίας λειτουργεί για την χορήγηση αδειών για τις οποίες απαιτούνται η χρήση σπάνιων πόρων. Οι ειδικές άδειες διαιρούνται στις εξής υποκατηγορίες:

- Ειδική άδεια εγκατάστασης τηλεπικοινωνιακού δικτύου
- Ειδική άδεια παροχής δορυφορικών υπηρεσιών
- Ειδική άδεια παροχής υπηρεσιών κινητών ραδιοεπικοινωνιών
- Ειδική άδεια παροχής υπηρεσιών σταθερών ραδιοεπικοινωνιών
- Ειδική άδεια παροχής φωνητικής τηλεφωνίας, για την οποία θα ακολουθήσει εκχώρηση συνδρομητικών αριθμών από το ΕΣΑ

Η ειδική άδεια δεν χορηγείται έπ' αόριστον αλλά η διάρκεια της κυμαίνεται από 15 έως 20 χρόνια. Το ετήσιο τέλος χρήσης μιας ειδικής άδειας κυμαίνεται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ανάλογα με τα ακαθάριστα έσοδα του οργανισμού. Επίσης 600€ καταβάλλονται προκαταβολικά και συμψηφίζονται με το ετήσιο τέλος χρήσης. Η δήλωση καταχώρησης για άσκηση τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων υπό καθεστώς ειδικής άδειας βρίσκεται στο παράρτημα Β. Να σημειώσουμε ότι η αδειοδότηση φορέων που ασχολούνται με την κινητή τηλεφωνία και τις δορυφορικές επικοινωνίες διέπονται από το καθεστώς των σπάνιων πόρων. Όπως θα δούμε και παρακάτω, η απόκτηση μιας άδειας κινητής τηλεφωνίας αποφέρει σημαντικά οφέλη για το κράτος, καθώς οι ραδιοσυχνότητες αποτελούν σπάνιο εθνικό πόρο και τιμολογούνται ακριβά. Κάτι αντίστοιχο περιμένουμε να συμβεί και με τις δορυφορικές επικοινωνίες, καθώς με την εκτόξευση του Hellas-Sat αναμένεται αρκετό ενδιαφέρον για τις υπηρεσίες που θα μπορεί να προσφέρει, αυξάνοντας έτσι την τιμή για την απόκτηση άδειας παροχής δορυφορικών υπηρεσιών. Στο σχήμα παρακάτω απεικονίζεται η διαδικασία απόκτησης τηλεπικοινωνιακών αδειών στην Ελλάδα.

3.5 Διαχείριση του Φάσματος Ραδιοσυχνοτήτων

Τον Μάρτιο του 2001 η ΕΕΤΤ καθόρισε το θεσμικό πλαίσιο για την εκχώρηση μεμονωμένων ραδιοσυχνοτήτων ή ζωνών ραδιοσυχνοτήτων, υπό καθεστώς ειδικής άδειας, για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών από επικοινωνιακούς φορείς. Στο θεσμικό πλαίσιο που ψηφίστηκε, χαρτογραφήθηκαν οι περιοχές του φάσματος που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για εμπορικούς, στρατιωτικούς και πολιτικούς σκοπούς.

Ο διαχωρισμός αυτός είναι πολύ σημαντικός για την εν γένει στρατηγική της χώρας, καθώς το φάσμα των ραδιοσυχνοτήτων αποτελεί σπάνιο πόρο.

Η συγκεκριμένη απόφαση καθορίζει ρητά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των σταθμών και τηλεπικοινωνιακών οργανισμών που χρησιμοποιούν τις εκχωρημένες ραδιοσυχνότητες. Μολονότι το νομοθετικό πλαίσιο υπάρχει εδώ και καιρό, ουσιαστικά δεν μπορεί να εποπτευτεί αποτελεσματικά λόγω της απουσίας ενός ελεγκτικού μηχανισμού και παρατηρούνται συνεχείς παραβιάσεις του φάσματος, κυρίως από ερασιτεχνικούς σταθμούς εκπομπής.

Η χώρα μας είναι η τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία δεν έχει υλοποιήσει εθνικό σύστημα εποπτείας και διαχείρισης φάσματος. Πρόσφατα υπογράφηκε μεταξύ της ΕΕΤΤ και της εταιρίας Rohde & Swartz σύμβαση για την υλοποίηση της πρώτης φάσης του Εθνικού Συστήματος Διαχείρισης και Εποπτείας Φάσματος Ραδιοσυχνοτήτων (ΕΣΔΕΦ)¹⁰.

Η υλοποίηση της πρώτης φάσης του ΕΣΔΕΦ αναμένεται να ολοκληρωθεί στις αρχές του 2004 και θα αφορά στις ευρύτερες περιοχές Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Το τελικό κόστος του έργου

ανέρχεται σε 12.338.854 €. Η εφαρμογή του ΕΣΔΕΦ αποβλέπει στην επίτευξη των παρακάτω στόχων:

- Αποτελεσματική Διαχείριση του Φάσματος
- Ενθάρρυνση Εσωτερικού Ανταγωνισμού
- Συνεργασία με διεθνείς αρχές
- Επιτήρηση της σωστής χρήσης του Φάσματος

Όσον αφορά την επιτήρηση του φάσματος το, ΕΣΔΕΦ αναμένεται να:

- εξασφαλίσει την ομαλή λειτουργία των ασύρματων τηλεπικοινωνιών και των υπηρεσιών που σχετίζονται με την ασφάλεια των πολιτών ή ακόμη και με την άμυνα της χώρας, όπως ο εντοπισμός των πηγών παρεμβολών στις συχνότητες της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, των Ενόπλων Δυνάμεων και των υπηρεσιών εκτάκτων περιστατικών
- παρέχει τη δυνατότητα άμεσου εντοπισμού των σταθμών εκπομπών παράνομων χρηστών του φάσματος συχνοτήτων
- επιτηρεί τη λειτουργία των σταθμών εκπομπών των νόμιμων χρηστών και μέσω των μετρήσεων που θα διεξάγονται, θα ελέγχεται ο βαθμός συμμόρφωσης με τις προδιαγραφές και τους όρους της άδειας κάθε χρήστη. Με αυτό τον τρόπο, θα εξασφαλίζονται συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των νόμιμων χρηστών και παράλληλα, θα αποτρέπεται η έκθεση του πληθυσμού σε επικίνδυνα επίπεδα ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας.

Το ΕΣΔΕΦ κρίνεται μείζονος σημασίας όχι μόνο για την στρατηγική της χώρας στην διαχείριση του φάσματος, αλλά και για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Στον τομέα των αδειών χρήσης φάσματος από τηλεπικοινωνιακές επιχειρήσεις, έχουν ήδη εκχωρηθεί οι εξής πρόσφατες άδειες χρήσης:

- μία άδεια χρήσης δημοσίων ψηφιακών κινητών TETRA στον ΟΤΕ με σκοπό την ανάπτυξη υπηρεσιών κατά μήκος οδικών αξόνων. Το ποσό της δημοπράτησης ορίστηκε στα 3Μ€. (Ιούλιος 2002)
- μία άδεια για την παροχή κινητών επικοινωνιών 2^{ης} γενιάς στο φάσμα ραδιοσυχνοτήτων EGSM (885-890 Mhz και 930-935 Mhz) στην εταιρία COSMOTE με τίμημα 38.160.591€ (Ιούλιος 2002)

Μία ιδιαίτερη επιτυχία της Ελλάδας όσον αφορά την κινητή τηλεφωνία ήταν η εκχώρηση τριών ειδικών αδειών κινητών υπηρεσιών 3^{ης} γενιάς UMTS και στους τρεις βασικούς παρόχους κινητών υπηρεσιών (COSMOTE, TELESTET, VODAFONE). Στην Ευρώπη παρατηρήθηκαν φαινόμενα υπερτίμησης των αδειών και πραγματικά απειλήθηκε η ευρωστία κάποιων τηλεπικοινωνιακών παρόχων.

3.6 Ονοματοδοσία στο Διαδίκτυο

Στον τομέα της διαχείρισης του Ελληνικού διαδικτυακού περιεχομένου με κατάληξη .gr η EETT έχει ολοκληρώσει μέσα στο 2002, την μελέτη της όσον αφορά την ονοματοδοσία των ελληνικών ιστόχων, καθώς και τον γενικών κανόνων λειτουργίας και κανονισμού εκχώρησης των ονομάτων των συγκεκριμένων ιστόχων.

Η EETT, μέσα από δημόσιο διάλογο, με εμπλεκόμενους φορείς όπως παρόχους δικτυακών υπηρεσιών, Οργανισμών Τοπικής αυτοδιοίκησης, Πανεπιστημιακών και Ερευνητικών Ιδρυμάτων, Εταιρείες νομικών συμβούλων και ιδιώτες κατέληξε σε απόφαση όσον αφορά την θέσπιση κανόνων σχετικά με την διαδικασία εκχώρησης και την χρήση των ονομάτων χώρου (domain names) με κατάληξη .gr

Η μεθοδολογία που ακολούθησε η EETT, με την ανάπτυξη ανοιχτού δημοσίου διαλόγου έχει αποδώσει όσον αφορά της δράσεις της χώρας μας σε τομείς νέων τεχνολογιών όπως διαφαίνεται και από τις περιπτώσεις που εξετάσαμε παραπάνω στο κείμενο.

Η EETT, ουσιαστικά ακολουθεί τα διεθνή πρότυπα που έχουν επικρατήσει, προσθέτοντας διατάξεις όπως την ενεργοποίηση της σε περίπτωση χρήσης και ελληνικών χαρακτήρων για την ονοματοδοσία των ιστόχων, κάτι που προβλέπεται να γίνει στο μέλλον.

Η αρχή της χρονικής προτεραιότητας εφαρμόζεται και στην Ελληνική νομοθεσία, όπως επίσης και ο σαφής διαχωρισμός διακριτικών γνωρισμάτων επιχειρήσεων, προϊόντων, υπηρεσιών ή πνευματικής ιδιοκτησίας και ονοματοδοσίας.

Στον τομέα των ονομάτων χώρου 2^{ου} επιπέδου, η EETT, διατηρεί το δικαίωμα να καθορίζει κοινόχρηστα ονόματα για την διευκόλυνση της αναγνώρισης του περιεχομένου ενός ιστόχου στο διαδίκτυο. Ένα ζήτημα που τέθηκε κατά την δημόσια διαβούλευση είναι αν θα πρέπει να εφαρμοστεί ένα διαφορετικό όνομα 2^{ου} επιπέδου για άλλες δραστηριότητες. Οι περισσότεροι φορείς απάντησαν ότι δεν πρέπει να αναπτυχθούν καινούργιοι υποτομείς καθώς κάτι τέτοιο θα προκαλούσε σύγχυση στους χρήστες. Μερικοί φορείς απάντησαν ότι κάτι τέτοιο θα ήταν θεμιτό καθώς θα μπορούσε να βοηθήσει μελλοντικά στην αναζήτηση της πληροφορίας και μια τάξη τουλάχιστον στο ελληνικό περιεχόμενο του διαδικτύου. Κατά μία άποψη αυτό είναι σωστό αλλά η ονοματοδοσία 2^{ου} επιπέδου δεν θα πρέπει να επεκτείνεται σε πολλούς υποτομείς για λόγους απλότητας. Πάντως ενδεικτικά η δημιουργία ξεχωριστών υποτομέων για τους ΟΤΑ, θα μπορούσε να δρομολογηθεί ώστε και στη συνείδηση των χρηστών να γίνει ένας σαφής διαχωρισμός μεταξύ κράτους και τοπικής αυτοδιοίκησης (.ota.gr)

Στην απόφαση της EETT αναφέρονται επίσης και οι λόγοι άρνησης της ονοματοδοσίας συγκεκριμένων ιστόχων με την κατάληξη .gr. Τέτοιοι μπορεί να είναι ονόματα περιοχών που περιλαμβάνονται στο σχέδιο Καποδίστριας, κωδικοί κρατών, θρησκευτικά σύμβολα και έννοιες, καθώς και ονοματοδοσίες που έχουν δοθεί ήδη σε ιστόχους με την κατάληξη gov.gr. Για παράδειγμα εάν ένα φυσικό πρόσωπο ζητήσει την ονοματολογία yme.gr, η EETT θα αρνηθεί την αίτηση γιατί το domain name yme.gov.gr έχει καταχωρηθεί στο Υπουργείο Μεταφορών κ Επικοινωνιών.

Όσον αφορά την διαδικασία καταχώρισης ενός domain name ο ενδιαφερόμενος θα πρέπει να καταθέσει αίτηση σε ένα οποιονδήποτε πάροχο δικτυακών υπηρεσιών (καταχωρητής) ο οποίος με την σειρά του θα τα διαβιβάσει στην ΕΕΤΤ ώστε να προβεί στους σχετικούς ελέγχους ονοματοδοσίας. Η ΕΕΤΤ μπορεί να προβεί μέσα σε 15 ημέρες στην αποδοχή ή απόρριψη της αίτησης του ενδιαφερόμενου, και εφόσον περάσουν οι δεκαπέντε μέρες χωρίς απόφαση, η αίτηση αποδέχεται προσωρινά και εάν περάσουν 7 ημέρες κατά τις οποίες δεν θα υπάρξει οποιαδήποτε προσφυγή εναντίον της ονοματοδοσίας, η ονοματοδοσία χορηγείται στον ενδιαφερόμενο.

Σημαντική διάταξη στην απόφαση της ΕΕΤΤ, είναι η δημιουργία μητρώου όλων των πράξεων ονοματοδοσίας που θα ενεργοποιηθούν. Προς το παρόν βρίσκεται σε διαδικασία εξέλιξης η επιλογή ανάδοχου για την υλοποίηση του έργου του μητρώου ονοματοδοσίας. Σίγουρα όμως θα πρέπει να γίνει γοργά βήματα στην κατεύθυνση αυτή. Το μητρώο θα είναι υπεύθυνο για την ενεργοποίηση και απενεργοποίηση της ονοματοδοσίας των ιστοχώρων, την διατήρηση των στοιχείων του καταχωρούμενου άλλα και του καταχωρητή και γενικά όλων των επιμέρους στοιχείων που διέπουν την λειτουργία ενός ιστοχώρου.

3.7 Συμπεράσματα

Η ανάπτυξη μιας εθνικής επικοινωνιακής στρατηγικής είναι μια συνεχής διαδικασία με μεσοπρόθεσμες δράσεις και μακροπρόθεσμα αποτελέσματα. Για το λόγο αυτό παρατηρούνται αποκλίσεις και παρατυπίες οι οποίες δεν είναι εμφανείς τις περισσότερες φορές. Η δημιουργία ενός ελεγκτικού μηχανισμού για όλες τις δράσεις που προαναφέρθηκαν σε επίπεδο επικοινωνιών μπορεί να λειτουργήσει θετικά ως προς την πορεία υλοποίησης των δράσεων και της αντιμετώπισης των προβλημάτων εγκαίρως.

Στην Ελλάδα δεν πάσχουμε από έλλειψη ικανού δυναμικού, αλλά από μια αδυναμία εφαρμογής των νόμων και των σύγχρονων διαδικασιών. Πιστεύουμε ότι σε επίπεδο στρατηγικής επικοινωνιών οι δράσεις που έχουν αποφασισθεί είναι σωστές και μπορούν να αναστρέψουν το δυσμενές περιβάλλον της χώρας μας σε επίπεδο τεχνολογιών. Το ότι λειτουργούμε στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης μας έχει βοηθήσει σημαντικά ώστε να θέσουμε αυτές τις στρατηγικές. Παρόλα αυτά η αδυναμία υλοποίησης τους είναι εμφανής. Τροχοπέδη στην όλη εφαρμογή της επικοινωνιακής στρατηγικής, όπως και όλων των στρατηγικών που έχουν αποφασισθεί θεωρείται από πολλούς η Δημόσια Διοίκηση. Παίρνοντας ως δεδομένο ότι σε όλες τις φάσεις ανάπτυξης και υλοποίησης των στρατηγικών η συμμετοχή του δημοσίου είναι μεγάλη, είναι επιτακτική η ανάγκη για την Ελλάδα, η αναμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης ώστε να λειτουργεί ανεξάρτητα από το κράτος και με αυτοσκοπό της προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος. Κάτι τέτοιο δεν πρέπει να φαντάζει ουτοπικό και πρέπει να γίνει άμεσα γιατί τα οφέλη θα είναι τεράστια για τους πολίτες, της επιχειρήσεις αλλά και για το ίδιο το κράτος.

Πηγές

- [1] Ομάδα Εργασίας για την Ευρυζωνική Πρόσβαση, *“Κείμενο Στρατηγικής για την Ευρυζωνική πρόσβαση, Ευρυζωνική Πρόσβαση στην “Κοινωνία της Πληροφορίας”*, πρώτη έκδοση, Σεπτέμβριος 2002
<http://www.broad-band.gr/content/docs/euryzwnika1.pdf>
- [2] Κείμενο Στρατηγικής Υπουργικού Συμβουλίου 1999 *“Η Ελλάδα στην Κοινωνία της Πληροφορίας: Στρατηγική και Δράσεις”*,
<http://www.infosociety.gr/content/downloads/strathgikh.pdf>
- [3] Σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *“eEurope 2000: Κοινωνία της Πληροφορίας για όλους”*, http://europa.eu.int/information_society/eeurope/news_library/pdf_files/greek.pdf
- [4] Σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *“eEurope 2002: Κοινωνία της Πληροφορίας για όλους”*,
http://europa.eu.int/information_society/eeurope/action_plan/pdf/actionplan_el.pdf
- [5] Σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *“eEurope 2005: Κοινωνία της Πληροφορίας για όλους”*,
http://europa.eu.int/information_society/eeurope/news_library/documents/eeurope2005/eeurope2005_el.pdf
- [6] Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης Επιχειρησιακού Προγράμματος της Κοινωνίας της Πληροφορίας *“Συνολική πρόοδος στην υλοποίηση του προγράμματος για την Κοινωνία της Πληροφορίας (ενημέρωση 03.04.0)”*,
http://www.infosociety.gr/content/downloads/proodos_03.04.03.pdf
- [7] <http://www.analysys.com>
- [8] Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων *“Δημόσια διαδικασία υποβολής απόψεων σχετικά με την καθολική υπηρεσία στις τηλεπικοινωνίες”*,
http://www.eett.gr/gr_pages/telec/katholyp/USO_Consultation.pdf
- [9] Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων *“Αποτελέσματα της δημόσια διαβούλευσης σχετικά με τα κριτήρια επιλογής παρόχων καθολικής υπηρεσίας και τους μηχανισμούς επιμερισμού του κόστους της καθολικής υπηρεσίας”*,
http://www.eett.gr/gr_pages/telec/katholyp/pub_cons_us.pdf
- [10] Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων *“Επικοινωνίες εν τάχει: Εθνικό σύστημα Διαχείρισης και Εποπτείας Φάσματος ΕΣΛΕΦ”*,
http://www.eett.gr/gr_pages/dimosiotita/NewsLetter_Issue/NewsLetter_Issue_2/NewsLetter_5.pdf

Ορολογία

ΑΜΕΑ	–	Άτομα με Ειδικές Ανάγκες
ΓΚΠΣ	–	Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης
ΕΕΤΤ	–	Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων
ΕΛΤΑ	–	Ελληνικά Ταχυδρομεία
ΕΠ	–	Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
ΕΠΚτΠ	–	Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας
ΕΣΑ	–	Εθνικό Συμβούλιο Αριθμοδότησης
ΕΣΔΕΦ	–	Εθνικό Σύστημα Διαχείρισης και Εποπτείας Φάσματος
ΚτΠ	–	Κοινωνία της Πληροφορίας
ΚΥ	–	Καθολική Υπηρεσία
ΟΤΑ	–	Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης
ΟΤΕ	–	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος
ΠΚΥ	–	Πάροχος Καθολικών Υπηρεσιών
ΣΔΕΔ	–	Σημεία Διασύνδεσης Ευρυζωνικών Δικτύων
ΥΜΕ	–	Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών
ΥΠΠΟ	–	Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
ΒΤ	–	British Telecom - Βρετανικός Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών
ΟFTEL	–	Organization for Telecommunications

Παραρτήματα

1. USA Frequency Allocations

2. Έντυπο Αίτησης Χορήγησης Ειδικής Άδειας

3. Δήλωση καταχώρησης για άσκηση τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων υπό καθεστώς γενικής άδειας